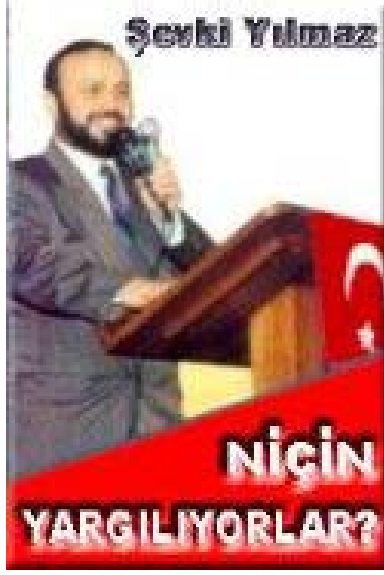

Niçin Yargılıyorlar?

İthaf: *Bütün dava, çile ve kader arkadaşlarıma...* Şevki Yılmaz

Bu kitap...

"Ne atılan taşlara bir kalkan, ne açılan yaralara bir merhem. Sadece hedefi aydınlatan bir ışık... Suçluya suçlu dediği işin suçlanan, idam sehpasında bir can bırakmaktan daha fazla, mü'min yüreklerde bir damla kin bırakmaktan korkan bir dava insanının, yüreklere yolladığı bir mektup... Düşüncenin ve konuşmanın kısıtlandığı bir ülkede düşünen ve haykıran bir fikir adamının tefekkürü..."

"Hayali ihracat yapıp devleti dolandırmadım. Devlet parasıyla özel bankalar kurup tüyü bitmedik yetimlerin, gariblerin ve tüm ezilenlerin haklarını devlete yüksek faiz oyunuyla borç vererek hortumlamadım. Benim, benliğinden, kültüründen, tarihinden, dininden uzaklaşma tehlikesiyle karşı karşıya bulunan ve -yok mudur beni kurtaran?- diye feryat eden gençlerimizin imdadına koşmaktan başka bir suçum olmadı. Eger maddi ve manevi değerlere sahip çıkmak, sömürülen ve ezilen milyonların hissiyatına tercüman olmak ve insanlığı, tek kurtuluş reçetesi olan İslam nizamına davet etmek suç kabul ediliyorsa, evet ben bu suçu işledim ve işlemeye devam edeceğim..."

"Emperyalistlerce sömürülen geri bırakılmış Ülkelerde, ne Allah`ın değişmez ve hiç hatası olmayan semadan gelmiş vahiy medeniyetinin eşsiz dini kanunları uygulanır, ne de insan aklını ortaya koyduğu beşeri kanunlar uygulanır. Emperyalizme hizmet eden bu sömürülen ülkelerde sadece çetelerin ve haydutların kuralları geçerlidir. Ben buna eşkiya, (ezenboğa) düzeni diyorum."

"Zülm, haksızlık ve baskılar karşısında gereğini yapmayanlar, hem haklarını hem de şereflerini kaybederler." Hz.Ali (r.a.)

"Aç canavarlara tahabbub (sevgi) göstermek, onun merhametini değil iştahını kabartır. Üstelik diş ve tırnaklarının da kira

- [Bu kitap](#)
- [Birinci Bölüm](#)
- [Başlarken](#)
- [Niçin Hedef](#)
- [seçildim ?](#)
- [Bermuda Çetesi](#)
- [Grubu](#)
- [Çıldırta İcraatlar](#)
- [Suçlarımız](#)
- [Kumarhaneler](#)
- [Tarihe Karıştı](#)
- [Parayı Veren](#)
- [Düdüğü Çalar](#)
- [Devlet Parasıyla](#)
- [Devleti Dolandırdılar](#)
- [Kırk Haramiler](#)
- [Susurluk; Devede](#)
- [Kulak](#)
- [Kimin Adına,Kimi](#)
- [Yargılıyorlar?](#)
- [Emlakbankzedeleri](#)
- [Niçin Düşünmediler?](#)
- [Ya Medyacılık,ya](#)
- [da Bohçacılık!](#)
- [Cesur Hırsızlar](#)
- [Panikte!](#)
- [14 Şubat İrtica](#)
- [Şarteli!](#)
- [CHP ve Moon](#)
- [Tarikati](#)
- [Halkımızdan](#)
- [Gizlenen Gerçekler!](#)
- [Hangi Rejim](#)
- [Tehlikede ?](#)
- [Parlamento Olayı](#)
- [İyi Milletvekilleri İstisna](#)
- [Allah`ın İzniyle](#)
- [Hevesleri Kursaklarına](#)
- [Kalacak !](#)
- [İrtica Değil,İltica](#)
- [İki Yılda 10 Yılın](#)
- [Hizmeti](#)
- [İkinci Bölüm](#)
- [Dava konuları](#)
- [Ziya Hurşit Davası](#)
- [Fazilet İsmi](#)
- [Kimi,Kim Adına](#)
- [Yargılıyorlar?](#)
- [Tezgaahları Tutmadı!](#)
- [Örtüyü Savunma](#)
- [Davası](#)
- [Hırsız Mecliste Davası](#)
- [NATO`nun Değil](#)
- [Türkiyenin Ordusu Davası](#)
- [Ordu Kimin Emrinde ?](#)
- [Davası](#)
- [Ordu Sermayenin](#)
- [Emrinde Değildir !](#)
- [Hz.Muhammed`ın](#)
- (s.a.v.) Ordusu
- [Her Yol Romaya`ya](#)
- [Değil Kabe`ye Çıkar](#)
- [Davası](#)
- [Kerhaneyi Protesto](#)
- [Davası](#)

[BÇG yok, TÇG var](#)
 [Uyarı](#)
 [İhtilal Anayasal Bir Suçtur](#)
 [Evet ! Ordumuz Yanlız Milletin Emrindedir](#)
 [Biz Izinde Değiliz Davası](#)
 [Baş Örtüsü Bu Ülkede Ne Zaman Tehlike Olmuştur ?](#)
 [Arafat`ta Yemin Davası](#)
 [Faşist Laiklik ve Kemalizm !](#)
 ["Putlaşan Türk Atatürk"](#)
 [İslam ve Laiklik](#)
 [Allah`ın Yanında Nöbette durmak](#)
 [Kur`an-ı Kerim`e Dönün Davası](#)
 [Heykele Niçin Gitmedim? Davası](#)
 [Taşar Olayı Davası](#)
 [Yine Aynı Cevabı Verirdim](#)
 [Namus Tacirlerinin Kirli yüzleri](#)
 [İrzimizdir Çiğnenen !](#)

[Kerhane Açmak Nezaman İbadet Olmuştur?](#)
 [Feministler Neredeler ?](#)
 [Kadın Haklarını Savunmak Suç mu ?](#)
 [Vasiyetim](#)
 [Üçüncü Bölüm](#)
 [Hitabette Üç özellik](#)
 [Yedi Yıldır Neredeydiler](#)
 [Sert Kim miş](#)
 [Çifte Standart](#)
 [Boşalma Hakkı Kimin?](#)
 [Kilisede Ödül](#)
 [Suçumuz Nedir ?](#)
 [Barış ve Mutluluğun Yolları](#)
 [Şeriat Elden Gidiyor](#)
 [Dışişleri Bakanı Niçin Asıldı ?](#)
 [Yıkılması Gereken Üç Tabu](#)
 [Tek Yol İslam Medeniyeti](#)
 [Kişi Kazdığı Kuyuya Düşer](#)
 [Nerede ve kimin Yanında Nöbet Tutuyoruz ?](#)
 [En Büyük Mahkeme](#)
 [Duamız](#)

bedelini ister."
Bediuzzaman Said Nursi
(rh.a.)

"Düşüncesini ifade edemeyen bir insan bizzat idam edilmiş demektir."
Sokrates

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Şevki Yılmaz... Rize eski Belediye Başkanı. Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan Refah Partisi'nin eski milletvekili.... Yine aynı mahkemenin aldığı infaz kararıyla milletvekilliği sözde iptal edilen, gerçekte ise hâlâ halkın temsilcisi olmaya devam eden bir şahsiyet.

„Bir kısım medya“nın ihbar yayınlarıyla suçlanan ve Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından idamla yargılanmak üzere tutuklanmasına ferman çıkarılan bir suçlu! Suçu: Egemen güçlere, oligarşiye başkaldırmak, sömürü ve zulüm düzeninin çarkına çomak sokmak... Kendisini vekil olarak seçenlerin haklarını savunmak ve hakikatleri dile getirmek... Budur suçları Şevki Yılmaz'ın.

O, idamla yargılanmayı gerektirecek hangi suçu işlemiştir? Suçu, sadece kalbinde taşıdığı inancı ve zihnindeki fikirleri ifade ederek doğruları, yanlışları ve gerçekleri dile getirmesidir. Bundan dolayıdır ki, bazı çevreler rahatsız olmuşlardır.

Bu oyunlar, bu desiseler, bu senaryolar yeni değildir. Tarih bu iğrenç tezgâh ve oyunların benzerleriyle doludur. Yine tarihimiz, nice halk kahramanlarının, egemen güçlere başkaldıran nice yiğit insanların şanlı destanlarıyla doludur. Milletimiz, bağrından çıkardığı yiğit direniş erlerini, mücadele kahramanlarını asla unutmamıştır. Hakkın ve halkın yanında mücadele eden kahramanlar, zalimlerin ve zorbaların zulmüne maruz kalsalar da, bu yolda can ve baş verseler de eşkıya düzeni hiç bir zaman ebedi olmayacaktır.

Şevki Yılmaz'ı suçlayan ve onu yok etmek için uğraşanlar iyi bilsinler ki, onun mücadelesinin hakça, insanca bir düzeni ve onurlu bir hayatı hakim kılma, zulmü yok etme mücadelesi olduğunu tarih tescil edecektir.

BU KİTAP...

Bu kitap, ne bir savunma ne de suçlama amacıyla değil, sadece tarihe bir belge sunmak için yayımlandı. Tekelci sermayenin borazanı medya ve onun tetikçi medyatörleri tarafından televizyon kanallarında aylarca sürdürülen suçlama, karalama, iftira, yargılama ve infaz yayınlarında söz konusu edilen iddiaların gerçeklerini ve doğrularını, bu iddialara kaynak gösterilen kasetlerin orijinalleri ortaya koymaktadır. Ancak amacı sadece Şevki Yılmaz'ı mahkum ve yok ettirmek olan „bir kısım medya“, bu kasetlerin orijinallerini bir bütün olarak hiç bir zaman yayımlama cesaretine sahip olamayacaktır. Bu sebeple, Şevki Yılmaz'ın hakikatleri dile getirmek ve milletimizin bilgisine sunmak için O'nun, fezlekelerinin Meclis'te görüşülmesi sırasında milletvekilleri ve halkımıza hitaben yapmayı tasarladığı konuşmanın metnini bu kitapla kamuoyuna sunuyoruz.

Sayın Yılmaz, eğer kendisine fırsat verilseydi, bu kitabı oluşturan „tarihi konuşma“yı, TBMM'de milletvekillerine ve televizyon aracılığıyla da halka hitaben yapacaktı. Ancak „söyletmen vurun“ zihniyeti ona bu imkânı vermedi. Yayınevimizin ısrarlı talebini bazı şartlarla kabul eden Sayın Yılmaz, söz konusu tarihi konuşmanın elinizdeki bu kitapla milletimize sunulmasına imkan vermiş oldu. Bundan dolayı kendisine teşekkür etmeyi bir görev addediyoruz.

Şu hususu da açıklamakta fayda görüyoruz: Sayın Yılmaz'ın bu konuşmasındaki düşünceleri, görüşleri ve ifadelerinin çoğu dokunulmazlığının kaldırılması için hazırlanan fezlekelerdeki iddialara matuftur. Dolayısıyla Şevki Yılmaz'ın yeni gelişmeler ve aktüel konulara ilişkin düşünce ve görüşlerinin tamamı bu kitapta yer almamıştır. O'nun yargılanmasına konu olan diğer iddialara yönelik cevapları ve güncel gelişmelere ilişkin değerlendirmelerini ihtiva eden ikinci bir kitabı yakında halkımıza sunacağız.

Bu kitap, akıl, mantık, izan, vicdan, haysiyet, namus, fazilet ve merhamet gibi değerlerden mahrum olan bir kısım medyanın makaslayıp, montajlayıp, kesip biçerek ekranlara getirdiği Şevki Yılmaz'ın konuşmalarının nasılımı, niçinini, sebep ve amillerini ve de gerçek ifadelerini ortaya koymaktadır. Düzmece ve maksatlı yayınlardan etkilenerek Şevki Yılmaz'a bühtan edenlerin bu kitapla hakikatleri anlayacaklarına ve ondan helallik isteyeceklerine inanıyoruz.

Ancak yalancılığı, sahtekarlığı, edepsizliği, namussuzluğu, pişkinliği ve düzenbazlığı meslek ve meşrep edinen bir kısım medya cellatlarının bu kitaptaki hakikatler karşısında zerre kadar vicdan azabı duymayacaklarından eminiz. Ama unutmasınlar ki, „keser döner, sap döner; gün gelir hesap döner!“

Şevki Yılmaz'ın devam eden onurlu mücadelesinde başarılar diliyoruz. Allah yardımcısı olsun.

„Zalime atarız gülle Dosta gideriz gül'le.“

Necmettin HOCAOĞLU

1 Muharrem 1419 / 28 Nisan 1998

BAŞLARKEN

Esirgeyen ve bağışlayan yüce Allah'ın adıyla...

Sayın Başkan,

Meclisimizin değerli üyeleri

Ve aziz milletim!

Dokunulmazlığı kaldırılmak, milletvekilliği düşürülmek ve yargılanmak için hakkında fezlekeler hazırlanan bir kardeşiniz olarak huzurlarınızdayım. Fezlekelerde iddia edilen konular hakkındaki hakikatleri açıklamak ve ayardır „Bir kısım medyanın“ saldırılarına hedef olmuş bir milletvekili olarak hukuk, adalet ve siyaset tarihimize bir belge sunmak amacıyla bu konuşmayı yapmayı gerekli gördüm.

Amacım, aklanmak ve yargıdan kurtulmak için bir savunma yapmak değil, tarihte benzeri az rastlanır bir medya bombardımanına ve bunun neticesinde aleyhimde 1600'ü aşan dava müracaatına hedef olmuş biri olarak olayların içyüzünü, yani tam anlamıyla gerçekleri sizlere ve aziz milletimize anlatmaktır.

Türkiye'de bugün geniş halk kitleleri ile bir avuç mutlu azınlık arasında korkunç derecede ekonomik ve sosyal refah farkı varken, toplumun büyük bir kesimi ağır enflasyon ve geçim sıkıntısı içinde ezilirken, egemen güçler, yapay bir şekilde meydana getirdikleri sözde irtica tehlikesiyle dikkatleri başka yöne çekmek istemektedirler. Ve bir avuç mutlu azınlık, zaten ezilmekte olan halkımızı ayrıca birtakım oyunlarla birbirlerine de ezdirme ve kırdırma çabası içindedirler. Bunlar, kendi menfaatlerini ve geleceklerini korumak için birbirine ezdirdiği milletimizin acıklı halini localarından büyük bir zevkle seyrederek halkımızı da aslı astarı olmayan hayali tehlikelerle oyalayıp aldatmaktadırlar.

Bir avuç mutlu azınlığın köşe başlarını tuttuğu, alın terinin ve emeğin sömürüldüğü, insan haklarının çiğnendiği bu sistemde, egemen güçler, düzenlerinin devamı için tehlikeler üretmeğe mecburdurlar. Bu tehlike dün komünizm ve PKK idi, bugün ise irtica olarak karşımıza çıkarılmaktadır. Yarınlar da ise tehlikelerin değişik versiyonları ile karşılaşacağız. Üretilen ve beslenen bu tehlike yapaydır ve bütünüyle aldatmacadır... Amaç, sömürü düzeninin devamını sağlamaktır.

Öğrencimiz, memurumuz, işçimiz, esnafımız, köylümüz, emekli, dul ve yetimimiz velhasıl topyekün ülke insanımız yığınlarca sorun altında inlemektedir. Asli vazifesi bu sorunları çözmek, ülke insanının refah seviyesini yükselterek halkımıza insanca bir hayat hazırlamak olan yüce Meclisimizin kıymetli vaktini birtakım halk ve vatan düşmanı soysuzların asılsız iddialarını cevaplamak maksadıyla aldığım için üzgünüm. Milletimizin yüzlerce problemi varken böyle bir ortamda hakkımdaki iddiaları cevaplamak için huzurunuzda gelmenin yanı sıra, kendi zaman ve mesaimi de bu işe ayırmaktan dolayı müteessirim. Şairin dediği gibi, „Bais-i şekva bize hüzn-i umumidir - kendi gönlüm billah gelmez yadıma!“

Hal böyleyken bir kaşık suda fırtına koparan, en masum istek ve hareketleri bir isyan boyutuna sokarak üzerimize saldıran tekelci sermaye ve sömürü odakları, bizi yargılatmak ve yok ettirmek için verdikleri mücadelenin neticesinde bugünkü durumumuza bakarak Meclis'i ve milletimizi aldattıklarını zannetmekte ve bunun sevincini yaşamaktadırlar.

Biz, ülkemizi kendi çıkarları için bir kaosa sürükleyen egemen güçlerin seçtikleri bir kurban olarak yargı önüne çıkarılmak isteniyoruz. Öncelikle şunu belirtmek istiyorum ki, gören gözler, işiten kulaklar ve hakikatleri kavrayan aklı selim sahiplerince malumdur ki, Türkiye'de bizi hayali davalarla yargı önüne çıkarmak isteyen sömürü çevrelerinin asıl gayeleri üzüm yemek değil, bağcıyı dövmektir.

Bu gerçeği dikkate almadan, meselenin özüne inmeden, bir doktor edasıyla tahlil ve teşhis etmeden olayları yorumlamak son derece yanlış ve eksik olur. Ben bu konuşmamla değerli milletvekili arkadaşlarımla ve aziz milletimin, olaylara medyanın takdim ettiği çerçevede değil, hakikat zaviyesinden bakmalarına, bana yönelik ithamları da sebep ve sonuçlarıyla değerlendirmelerine katkıda bulunmak istiyorum.

NİÇİN HEDEF SEÇİLDİM?

Şahsıma yönelik itham, iddia ve saldırılar yeni değildir. 1994 yılında Rize’de Belediye Başkanı olduğum, hatta adaylığımın açıklandığı günden itibaren bir kısım medyanın haksız ve taraflı saldırısı ile karşı karşıya kaldım. Bunun iki mühim sebebi var.

Birincisi; Refah Partisi’nin Türkiye’nin umudu haline gelişinde, birinci parti oluşunda, milyonlarca oy alışında hasbelkader hamallık ve hizmetçilik görevi yaptığımızı sonradan farkedene bir kısım medyanın ve sömürü çevrelerinin hem intikam alma, hem de geleceğe yönelik çalışmalarımızı baltalama arzularıdır.

İkincisi ise, siyasette merkez üssü konumuna sahip ve aynı zamanda dönemin anamuhalefet partisi genel başkanının -şu anki Başbakan Mesut Yılmaz’ın- şehri olan Rize’de 1994 yılının mart ayında yapılan mahalli idareler seçimlerinde, sabırlı ve azimli mücadelemiz neticesinde belediye başkanlığını yüzde kırk oyla kazanmamızdır. Bu olay, parlamentoda birtakım kesimlerin siyasi intikamları için hedef seçilmeme sebep olmuştur. Bu iki ana hedefi birleştirdiler ve bizi siyasette yasaklı yapmanın yollarını denediler. Önce Rize’de birtakım yapay soruşturma ve mahkemeleri başlattılar. Bunda başarılı olamayınca Meclis içinde bizi tasfiye etme oyunlarının bir parçası olarak fezlekelerin gündeme getirilmesi planını sahneye koydular.

BERMUDA ÇETESİ GRUBU

Hakkımda açtırılan davaların hiçbirinde yüz kızartıcı bir suçum yoktur. Kimseyi öldürmedim. Bir karıncayı dahi ezmedim. Milletvekili arkadaşlarım bizi iki yıldan beri şahsen tanıyorlar. Birçok milletvekili arkadaşım „Sizi yakından tanıdıktan sonra gördük ki, medyanın anlattığı Şevki Yılmaz ile siz çok farklısınız“ demek durumunda kalmıştır.

Bütün bu fezlekelerdeki davaların çoğunun temelinde muhbir ve müşteki, ne yazık ki „bir kısım medya“ ile „Bermuda Çetesi Grubu“, yani tekелci sermaye ve siyonist odaklardır.

Nitekim soygunculuk, hırsızlık, vurgunculuk iddialarını ihtiva eden fezlekeler hâlâ Meclis Genel Kuruluna getirilmezken, bizim alınımızın akı olacak nitelikteki davaların gündeme getirilmesi bu çevrelerin kurban aradıklarının en büyük delilidir.

Aziz milletimizin, onun temsilcilerinden oluşan parlamentomuzun ve hukukun bağımsızlığına inanan yargı organlarımızın, bir kısım medyanın bu saldırgan ve şımarık tutumuna karşı duyarlı olacağına yürekten inanmaktayım.

ÇILDIRTAN İCRAATLAR

Aziz milletim

Ve milletvekili arkadaşlarım.

Bu fezlekelerimin bir faydasının olduğuna inanıyorum. O da, bazı bilinmeyen gerçekleri aziz milletimize anlatmak ve izah etmek fırsatını bulmuş olmamdır.

Bütün bu entrika ve saldırıların sebeplerini bilmemiz için Refah Partisi'nin Doğru Yol Partisi ile kurduğu 54. hükümetin icraatlarını göz önünde bulundurmak lazım. Bu icraatları bilmeden, tahlil etmeden yedi, sekiz, on yıl önceki konuşmaların gündeme getirilmesindeki maksadı anlamak mümkün olamaz. Nedir bu feryatların sebepleri? Onlara göre suçlarımız nelerdir?

SUÇLARIMIZ (!)

Birincisi, yabancı et ithalatını yasaklayarak kendi köylümüzü düşünmemizdir. Bazı çevreler Refahyol Hükümeti döneminde Türkiye’de bir gram yabancı et ithalatını gerçekleştiremediler. Tarım eski Bakanı Sayın Musa Demirci’nin bize „Avrupa’dan ithal edilen yabancı etler içinde köpek maması için üretilen etler çıktığını“ anlattığında hayretler içerisinde kalmıştık. Bu et mafyası, daha önceki dönemde hormonlu etlere köpek mamaları için üretilen etleri de karıştırarak necip milletimize yedirdi. Bu tür eti ithal edenlere ne yazık ki devlet teşvikle destek verdi; Anadolu köylüsünü unuttu... İşte bizim suçlarımızdan (!) biri kendi köylümüzü düşünerek yabancı et ithalini durdurmak... Biz bununla iftihar ediyoruz. On ayda bir gram yabancı eti Türkiye’ye sokmadık. Bu nedenle et mafyası Refahyol Hükümetine savaş açtı. Nitekim 54. hükümeti yıktıran çevrelerin bugünkü CHP destekli Anadol-D Hükümetine dikte ettirdikleri ilk kararlardan biri, yabancı et ithalatının serbest bırakılması oldu. Ve ne acı bir gerçek ki, şu anda Türkiye’de et ithalatının gümrükleri sifıra indirilmiştir... Kendi köylümüz perişan iken Batı’yı daha çok zengin etmeyi düşünenler elbette ki bizimle uğraşacaklardır. Biz kendi köylümüzün yanında yer almaktan her zaman şeref duyarız. Ve bu onurlu mücadeleye yılmadan devam edeceğimizi „bu suçu (!) yine işleyeceğimizi“ buradan bir kere daha halkımıza duyurmayı bir görev addediyorum.

İkincisi; Eşel-Mobil sistemiyle ve adil sözleşmelerle çalışanların emeklerinin korunmak istenmesidir. Sendika ağalarını da rahatsız eden suçlarımızdan biri Eşel-Mobil sistemidir. Her sene yapılan toplu sözleşmelerle elde edilen artışları, memur ve emekli maaşlarını enflasyon canavarına yutturmayacak bir tedbir almak istedik. Bu tedbir, her ayın sonunda toptan eşya fiyatlarına endekslenen aylık enflasyon oranının otomatik olarak işçinin, memurun ve emeklinin maaşlarına yansıtılmasıydı. Yani emekçinin maaşı, bir yıl sonraki sözleşmeleri beklemeden her ay otomatik olarak artacak ve böylece aylık geçim standartını korumuş olacaktık. Temmuz 1997’de yürürlüğe girmesi planlanan bu adil Eşel-Mobil sistemiyle çalışanın alın terini eriten zamların ve onun neticesi olan enflasyon yangınına söndürecektik.

Fakat işçilerin sendika kapılarında yalvarmalarına son verecek bu uygulamadan rahatsız olan sendika ağaları birleşerek Refahyol Hükümetine savaş açtılar. Ve daha sonra işbaşına gelen CHP destekli Anadol-D Hükümetine baskı yaparak emekçinin lehine olan bu sistemi yürürlükten kaldırttılar.

Üçüncüsü; devlet arazilerini peşkeş çektiler. Başta Koç Holding olmak üzere bazı çevrelerin devletin kıymetli arazilerini üniversite, otel ve turizm tesisleri kurmak bahanesiyle yağmalamalarına mücadele etmedik. Sarıyer ormanlarının Koç ailesine verilmesine karşı çıktık. Garip köylümün yakacağı olmadığı için ormandan bir ağaç kesmesi halinde hapse atıldığı ülkemizde, büyük ormanları işgale kalkan rant çevrelerine ses çıkaran yoktu. Ne zaman ki Refahyol bunlara karşı çıktı; hükümeti yıktırdılar. Gelen CHP destekli Anadol-D hükümeti bu yağmalamaya destek verdi. İstanbul Boğazı’ndaki yeşil alanları otele çevirecek kararnameler çıkardı. Kendi ailelerine ve yandaşlarına peşkeş göz yumdu. Halkımız bunlara tepki gösterince bazılarında geri adım attılar.

Efendiler!

Bin dava daha açtırsalar, devlet arazilerini kul hakkından korkmayarak insafsızca yağmalayan çevrelere karşı bu onurlu mücadelemize devam edeceğiz.

KUMARHANELER TARİHE KARIŞTI

Dördüncüsü; kumarın Türkiye’de tamamen yasak edilmesidir. Kumar mafyası Refahyol Hükümetinden rahatsızdı... Bu memlekette esnaf vergi verecek, boyacı, kaportacı vergi verecek, hamal vergi verecek, ama kumar mafyası vergi vermeyecek! Ve bütün karaparalar buralarda aklanacak. Ayrıca bazı insanlarımız bir heves uğruna bir gecede bu kumarhanelerde bütün servetlerini kaybederek intihar edecekler... Elbette biz buna göz yumamazdık ve yummadık. İşte bütün bu sebeplerden dolayı Refahyol Hükümeti kumarhanelerle ilgili bazı yaptırımlar uyguladı. Buna karşı kumar mafyası da karşımızda yer aldı. 54. hükümet döneminde parlamentoda kumarı kökten yasak eden kanunu destekleyen bir milletvekili olmanın mutluluğunu yaşıyorum.

O günlerde gazetelerde çıkan haberlerde yer alan „kumar mafyasının Refahyol Hükümetini yıkmak üzere seksen trilyon para ayırdığı“ iddiaları hâlâ tekzip edilmemiştir. RP’den ve hükümet ortağı DYP’den milletvekili transferleri için bu paranın kullanılacağı haberi gazetelerde yayımlandığı halde bu da tekzip edilmemiştir. Bu da bize gösteriyor ki, kumar mafyası, Refahyol Hükümetini işbaşından uzaklaştırmak için elinden geleni ardına koymamıştır.

PARAYI VEREN DÜDÜĞÜ ÇALAR

Beşincisi; devletin bütün ihalelerinin şeffaflaştırılmasıdır. Türkiye’de tekelci sermaye bütün ihalelere biz gireceğiz diyordu. Çünkü yıllardır sömürü çarkları böyle devam ediyordu. Özelleştirme ihalelerini kendi aralarında paylaşmak istiyorlardı.

Sayın Erbakan, icraatıyla „Parayı veren düdüğü çalar“ dedi. Bunun üzerine bu dönemdeki büyük ihalelere başkaları da girince bazı holdinglerin çıkarları zedelendi. Nitekim 54. hükümetten kurtulan çevrelerin, işbaşına gelen CHP destekli Anasol-D hükümetine dikte ettirdikleri hususlardan biri de TEDAŞ’ın özelleştirilmesinin süratlendirilmesidir.

Halkımızın da yakından bildiği gibi bahsettiğim bu çevreler, Türkiye’nin trilyonluk büyük kâr pastalarını hemen paylaştılar. İstanbul ve Ankara gibi çeşitli bölgelerdeki elektrik dağıtım ihalelerini bir bir kendi aralarında taksim ettiler.

Mesela, bir devlet bankası olan Etibank, Refahyol Hükümeti zamanında 185 milyon dolara satılmışken, 54. hükümetten kurtulan çevreler derhal teminat mektuplarını yakarak Etibank’ı geri verdiler. Ve sonra Etibank, CHP destekli Anasol-D hükümeti döneminde, devletten alınan kredi ile Cavit Çağlar ve Dinç Bilgin grubuna 155 milyon dolara peşkeş çekildi... Şimdi soruyorum; 30 milyon dolarlık bu zararın hesabını kim verecektir?

DEVLET PARASIYLA DEVLETİ DOLANDIRDILAR

Altıncısı; özel bankalardan faizle borç alma soygununa son verdik.

Bu tekelci sermayenin kontrolünde on tane özel banka vardır. Kavganın büyüğü işte burada başladı. Misal olarak söylüyorum: Pazartesi günü devletten yüzde yetmiş faizle para alan özel bankalar, salı günü devletin parasını yine devlete yüzde yüz otuz faizle borç olarak geri verdiler. Bu sömürü düzeni yıllarca böyle devam etti. Korkunç boyutlara varan soygun ve vurgun, aziz milletimizden de saklandı. Zavallı emekçi kardeşim yüzde otuz zamma feryat ve isyan ederken coplandı. Halbuki, bu insanlarımızın isteği, katrilyonlar değil, sadece alın terlerinin karşılığını sofralarında görmektir. Köylümüz, esnafımız, işçimiz sadece haklarını istiyorlar. Onlara paramız yok denirken on tane banka -ki bunlar beş ailenindir- devletin ihtiyacı olmadığı halde günde on beş trilyon (150 milyon DM) devlete borç veriyorlardı. Refahyol'dan sonra gelen hükümetin bu bankalardan altı ayda dört buçuk katrilyon borç aldığı iddialarına halen bir yetkili çıkıp ta cevap vermemiştir.

Devletten uzun vadeli ve düşük faizli borç alıp, kısa vadeli yüksek faizli borç olarak tekrar devlete vermek suretiyle hazineyi soydular. Bugün devlet günde on beş trilyon lira (150 milyon DM) borç faizi ödeme riski altına sokuldu.

Efendiler! Bu ne demektir, biliyor musunuz? Bu, hazinenin yarısını milletin askeri, polisi, memuru, işçisi, emeklisi, esnafı, köylüsü ve gurbetçisi paylaşacak, diğer yarısını da bu kırk aile yiyecek demektir. Bu kırk aile ki, Şevki Yılmaz'ı kurban etmek isteyen tekelci sermaye, yani rant çevrelerinin ta kendileridir.

KIRK HARAMİLER!

Ben bunları „Kırk haramiler“ olarak adlandırıyorum. Fakir fukaradan çalmayı zevk edinen bu rantçılar, devletten aldıkları kredilerle özel bankalar kuruyorlar. Devlet parasıyla kurdukları özel bankalarla, devlete borç para vermek suretiyle devleti dolandırıyorlar... Dünyada Türkiye’den başka devlet parasıyla devletin dolandırıldığı başka bir ülke var mıdır?

Refahyol Hükümetinden önce Şeker Fabrikaları gibi tüm KİT’ler paralarını özel bankalara yatırıyorlardı. Çay Fabrikaları, paraya ihtiyaç olduğunda Şeker Fabrikalarının özel bankalara yüzde 70 faizle yatırdıkları parayı, yüzde 130 faizle özel bankadan alarak borçlanıyorlardı. Çay-Kur da, Şeker Fabrikaları da devlete bağlıdır. Devlet kendi kurumlarına borç vermeyi bilmiyor muydu?

Şeker Fabrikaları parasını devlete yatırırsa, devlet de zarar eden KİT’lerden biri olan Çay-Kur’a verseydi olmaz mıydı? Bu misalleri çoğaltmak mümkündür.

Yıllardır Türkiyemiz bu kırk haramilerin eliyle böyle sömürülüyor. Devletin parasıyla devlet dolandırılıyor. Refahyol Hükümeti döneminde Başbakan Sayın Erbakan’ın, belediyeler de dahil bütün KİT (Kamu İktisadi Teşekkülleri) lere gönderdiği ilk genelgeyle tüm devlet müesseselerinin özel bankalardaki hesapları iptal edilmiştir. Genelgede „Bundan sonra para, devletin havuzuna yatırılacaktır ve zarar eden fabrikalar da özel bankalardan değil, devlet havuzundan borç alacaklardır.“ denilmiştir.

İddia ediyorum; biz devlet havuzunun deliklerini tıkamayıp, „devletin malı deniz...“ anlayışıyla hareket edip, bu rantçıları doyummuş olsaydık, bizimle hiç uğraşmayacaklar ve RP’yi de kapattırmayacaklardı. Ama biz, „Devlet malı ateşten aştır, yiyeni yakar; onda tüm milletin hakkı vardır“ anlayışıyla hareket ettik, kul hakkı yemedik ve yedirmedik. İşte en büyük suçumuz(!) budur ve bu suçla da iftihar ediyoruz..

Aziz milletim,

Değerli milletvekili arkadaşlarım!

Ankara-Kızılay’da sabah saat dörtte çöplerden ekmek toplayan yaşlı insanlar gördüm. Gündüz utandıkları için gece topluyorlar...

Bu insanları karınlarını doyurmak için çöplükten ekmek toplamaya iten sebep işte bu bahsedilen soygunlar neticesinde oluşan adaletsiz gelir dağılımıdır. „Bir kişiye tam dokuz; dokuz kişiye bir pul“ anlayışı, ülkedeki açlığın ve sefaletin sebebidir.

Soruyorum: Böyle büyük soygunlar ve vurgunlar dünyanın neresinde vardır? Hangi devlet anlayışı, hangi hak ve hukuk düzeni buna müsaade edebilir?

SUSURLUK; DEVEDE KULAK!

İşte bu on özel banka devletin parasıyla devleti soydu. Mesela, her fırsatta halkçı olduklarını iddia eden CHP'li Çalışma Bakanının döneminde Bağ-Kur Genel Müdürlüğü, üç ayrı bankadan yüzde 940 bileşik faizle sekiz trilyon (75 milyon dolar) borç almış; geçen zaman içinde yaptığı ödemelere rağmen hâlâ on bir trilyon borçlu gözüküyor. Allah aşkına söyler misiniz, dünyanın neresinde yüzde 940 gibi bileşik repo faiziyle borç verilir? Bu soygun sadece ve sadece Türkiye'de olmuştur. Refahiyol Hükümetinin işbaşına gelmesinden sonra makamında bu soygunu bizlere anlatan Bağ-Kur Genel Müdürü, bu banka yetkililerine „Size borcumuz yok, eğer itiraz ederseniz, olayı ve bu soygunun arkasındaki (siyasetçi ve bürokrat) sosyal demokratları kamuoyuna duyururum“ demiştir. Bankalar da bunun üzerine on bir trilyonluk borçtan vazgeçmişlerdir. Kim kime on bir trilyonu (110 milyon DM) bağışlar? Üç banka, Bağ-Kur Genel Müdürü kararlı olduğu için bu borcu bağışlamıştır. İşte sadece bu olay, devletimizin nasıl soyulduğunu, dolandırıldığını ve KİT'lerin nasıl kasıtlı olarak batırıldığını gösteren acı tablolardan biridir.

Devlet kendi kuruluşlarına borç para veremiyor mu? Devlet parasını kendi havuzuna yatıramıyor mu? İşte bizimle uğraşmalarının asıl sebeplerinden biri, belki de en önemlisi havuz olayıdır...

Bana Susurluk olayını sormuşlardı. O zaman cevap vermiştim: „Ben Susurluk'la meşgul olmam, çünkü Susurluk deve de kulaktır. Bu medya kulağı gösteriyor, deveyi unutturuyor“. „Deve kimdir?“ diye soran gazeteciye de latife olsun diye „Medya ve özel bankaların gökdelenleridir“ demiştim. Deve gibi yükselmiş bu binaları kimin parasıyla yaptılar?

KİMİN ADINA, KİMİ YARGILIYORLAR?

Yedincisi; medyanın hortumlarını kestik. Bu on tane özel bankanın televizyon kanalları ve iri gazeteleri var. Bu televizyonlarını kendi özel bankalarının parasıyla kursalardı gam yemezdim. Ne acıdır ki, aynı aileler, ihalelerle, özel bankalarıyla devleti dolandırıyor ve yine devletin parasıyla televizyon ve gazete kuruyorlar.

Biz medyanın haksız şekilde devleti hortumlayan üç musluğunu kapattık. Ve onlar da o gün hakkımızda kararlarını verdiler. 1 Yukarıda bahsettiğim hortumlar kesilmeyip, musluklar kapatılmasaydı, bu saldırılar, bu irtica yaygaraları gündeme gelmeyecekti.

Neydi bu musluklar?

1- Kredi musluğunu kapattık. Medya da dahil kimseye haksız tek kuruş vermeyerek kredi hortumlarını kestik. Bizden sonra gelen CHP destekli Anasol-D hükümetinin ilk icraatı bu kredi musluklarını açmak ve geçmiş kredi borçlarını da tehir etmek oldu. Nitekim doğruyu yazmaktan başka suçu olmayan Sayın Mehmet Barlas'ın kollarını on altışar milyon dolara kestirdiği iddia olunan 55. hükümetin yanlışlarını hep birlikte görüyoruz. İddiaya göre Sayın Barlas'ın bir kolunu on altı milyon dolara veriyor patronu. Yani „On altı milyon dolarlık kredi borcumu tehir et“ diyor. Ve hükümet de kabul ediyor.

Doymak bilmeyen bu tekelci sermaye Sayın Barlas'ın diğer kolu için de on altı milyon yeni bir kredi istiyor. Bu medya patronunun, sadece bir yazarın kovulması için otuz iki milyon dolar para aldığı iddiaları hâlâ tekzip edilmemiştir.

EMLAKBANKZEDELERİ NİÇİN DÜŞÜNMEDİLER?

Devletine güvenerek Emlakbank'tan dolar karşılığı daire alan ve doların yükselmesiyle mağdur olan „Emlakbankzede“ vatandaşlarımız, borçlarını ödeyemediklerinden dolayı bunalıma girmişler, hatta bazıları intihar etmişlerdir. Bunları unutan devlet, „faizle borçlanma“ oyunuyla beş ailenin on özel bankasına her gün yüz elli milyon mark haraç ödemeye devam ediyor. Bu nasıl bir zulümdür?

Medya patronlarının trilyonluk kredi borçlarını affettikleri gibi Emlakbankzedelerin ve köylümüzün bankalara olan borçlarını ne zaman affedeceklerdir? Devlet bu mağdurlara ne zaman sahip çıkacaktır?

Bir yanda Emlakbank'ın daire satarak dolandırdığı yüz binlerce vatandaşımız, öbür yanda devleti dolandıran kırk kişilik çete ve bunların kontrolündeki medya....

Böyle bir medya benimle uğraşmayacak da kiminle uğraşacak?

Bizimle uğraşmalarından kıvanç duyuyorum. Beni üzen nokta, Meclis'in bazı üyelerinin hiçbir araştırma yapmadan bir kısım medyanın oyununa gelmeleridir.

2- Medyanın reklam musluğunu kapattık: Devlet bankalarının ihtiyaç dışı reklam vermelerini yasakladık. Borçlusu ve alacaklısı belli olan Emlak, Vakıflar ve Halk Bankası gibi devlet bankalarının katrilyonlara varan reklamlara ihtiyaçları mı vardır? Ülke ekonomisini düzlüğe çıkarmak için enflasyon canavarını yenmeye kararlı olan Refahyol Hükümeti, her türlü gereksiz harcamayı kestiği gibi medyaya akan bu hortumun musluğunu da kapatmıştır.

Kopardıkları feryatların, figanların, irtica yaygaralarının altında yatan bir gerçek de budur.

Sadece Emlakbank'ın bir kısım medyaya 1995 yılında verdiği reklamların bedeli takriben 620 milyar TL'dir. (22 milyon DM) Diğer devlet bankalarının reklam için medyaya ödedikleri miktarı da hesap edersek vurgunun ve soygunun ne kadar korkunç boyutlara ulaştığını takdirlerinize bırakıyorum.

YA MEDYACILIK, YA DA BOHÇACILIK!

3- Medyanın promosyon musluğunu kapattık: Medyanın çatal-kaşık satma bahanesiyle halkı dolandırmasını ve esnafın iflasını önlemek için promosyon yasasını çıkardık. Bu insanlar, kurdukları holdinglerle büyük ihalelere girerek hem on bankayla devlet bütçesinin yarısını yiyorlar, hem de devlet bankalarının reklam pastasından büyük pay alıyorlardı. Bütün bu bahsettiğim günlük 150 milyon marklık soygunu halk duymasın, bilmesin ve anlamasın diye de hedef saptırıyorlardı. Bazı insanlara komplolar hazırlayıp uydurma haberleri kamuoyuna yansıtmak için de televizyon kanalları ve iri gazetelerini kuruyorlardı. Bunları yaşatabilmek için de soymuş oldukları devletin kasası yetmiyormuş gibi bir de küçük esnafın satacağı televizyona, ütüye, masa örtüsüne göz dikerek „bunları biz satacağız“ diyorlardı. Bizim onlara cevabımız „Hayır, ya medyacılık, ya da bohçacılık yapacaksınız“ olmuştur.

Peki Memnun Olmayan Kim?

Bu çevreler, halkı Refahyol Hükümetine karşı kışkırtmaya çalıştılsa da buna kimse itibar etmedi. Çünkü, Cumhuriyet tarihinde ilk defa davullu-zurnalı toplu iş sözleşmesi Refahyol döneminde yapıldı. Çay, fındık, pancar ve buğday da dahil, köylüye verilen taban fiyatlarında altın bir yıl yaşandı. İşçi, memur, halk halinden memnun, sokaklara dökülüyordu. Bundan dolayı saltanatlarının sona ereceğinden korkan bir kısım sendika ağaları, malum çevrelerle işbirliği yaparak halkı sokağa dökmeye çalıştılsa da buna muvaffak olamadılar. Başarısızlıklarının sebebi belliydi: Emekçinin yüzü ilk defa Refahyol Hükümeti döneminde gülmeye başlamıştı. Ekonomik göstergeler günden güne iyiye gidiyordu. Bu durum, bir avuç mutlu azınlığı tedirgin etti.

Çıkarları zedelenmeye başladığı için çareyi irtica yaygarasında buldular. Geçmişte olduğu gibi tekrar „İrtica hortladı, laiklik elden gidiyor!“ feryatlarına başladılar. Siyaset açısından bir daha yükselip sandıktan çıkma ümidini kaybetmiş Meclis içindeki ve dışındaki birtakım siyasi partilerle de işbirliği yaparak „düşmanımın düşmanı dostumdur“ kabilinden harekete geçerek, Bizans oyunlarına benzeyen çeşitli hile ve entrikalarla Refahyol Hükümetini düşürdüler.

CESUR HIRSIZLAR PANİKTE!

Aziz milletim,

Ve milletvekili arkadaşlarım...

Anasol-D hükümetine dışarıdan destek veren CHP'nin saldırganlığını, hırçınlığını anlamak için gizlenen bir başka gerçeği de bilmemiz gerekir.

1980 ihtilali ile kapatılan CHP' nin malvarlığı milletimizin havuzu olan hazineye devredilmişti. Yeni CHP, „Kapatılan CHP' nin devamıyım“ diyerek hakkı olmadığı halde hazineye devredilen İş Bankası'ndaki yüzde 28 hisseyi geri istedi. Mahkemelerde gariplerin davaları on yıl sürerken İş Bankası'nın halkın hazinesine bırakılan hisselerinin CHP' ye devri ile ilgili dava Yargıtay dahil olmak üzere üç ayda CHP' nin lehine sonuçlandı. Bu da Anasol-D Hükümetinin jet hızıyla bitirdiği başarılı(!) icraatlarından biri olarak tarihe geçmiş oldu.2 Güya laikliği korumak için Refahyol'a karşı çıkan ve her fırsatta Refah Partisi'nden kurtulmak için Anasol-D Hükümetinin zamlarını, zulümlerini destekleyen CHP'nin asıl amacı, hükümetin peşkeş çektiği ranttan payını almaktır. Bu sebeptendir ki kamuoyuna karşı hükümeti eleştirir gibi gözükken CHP, kapalı kapılar arkasında yapılan görüşmelerde hükümetin ödediği diyetlerle hükümete destek vermeye devam etmektedir.

Şu anda dünyanın en zengin partilerinden biri olan CHP, artık Refahyol dönemindeki mercüme, fasulye dansını bıraktı. Çünkü Ankara'daki meşhur gökdelenine, iş hanlarına ve İş Bankası'nın Türkiye genelindeki tüm diğer menkul ve gayrimenkullerinin yüzde 28'ine sahip olan bu halkçı(!) parti şimdi de hükümetin ödediği diyet borcuyla iktidar nimetlerinden istifadeye devam ediyor.

CHP'nin, Anasol- D hükümetinin zamlarına, zulümlerine ve talanlarına rol gereği muhalefet yaptığını milletimiz bilmektedir.

Televizyonlarda konuşan sözcülerinin sahte üzüntülerinin ise, yakaladığı avını yuttuğu için yorulan timsahın gözyaşlarına benzeten halkımızı tebrik etmemek mümkün mü?

Yapılan son anketlerde CHP'nin oylarının barajın altına düştüğü görülürken, kurultaylarındaki kavgalarının sebebi de halkımız tarafından bilinmektedir. Bu kavganın hizmet için mi, yoksa rant paylaşımı için mi yapıldığını yüce milletimiz taktir etmektedir.

14 ŞUBAT İRTİCA ŞARTELİ!

Aziz milletim,

Ve milletvekili arkadaşlarım.

Sizlere bir belge açıklayacağım. Bu belge, bugün milletçe yaşadığımız acı olayların vukuundan çok daha önce, 14 Şubat 1997 tarihinde Paris'te alınan bir kararın belgesidir. Suç iddialarına konu olan kasetler neden 28 Şubat'tan sonra böylesine yoğun ve ısrarlı bir şekilde ortaya çıkarıldı ve neden irtica yaygaralarıyla fırtınalar kopartıldı.? Çünkü 14 Şubat'taki Paris kararının gereği yerine getirilmektedir.

Fransız Yüksek Mason Konseyi'nin Paris'te aldığı kararlar şu ana kadar tekzip edilmemiştir. Bu skandal belgede Refah Partisi'ne ve bizlere savaş açılacağı çok açık bir şekilde beyan edilmiştir. Ve ilginçtir; bizim olduğu iddia edilen ve kamuoyuna montajlanarak sunulan kasetler bu kararlardan birkaç ay sonra gündeme getirilmiştir. 3

Mason Konseyi, 14 Şubat 1997'de toplanarak dokuz maddelik bir karar aldı. Bu belgenin bizim konumuzla ilgili olması hasebiyle üç maddesini açıklayacağım.

Paris Kararlarının 1. Maddesi:

„Türk basınındaki ve ilgili kuruluşlardaki biraderleri örgütleyin. Refah Partisi'ni iktidarı bırakmaya mecbur etmek için gerekli diğer bütün tedbirleri alınız.“

14 Şubat 1997'de Refah Partisi'ni iktidarı bırakmaya mecbur etmek için karar alıyorlar. Nasıl mecbur edecekler? Silahla olmadığına göre bu, başka bir yöntemle olacak demektir. Bu karardan on dört gün sonra kararın hayata geçirilmesi için 28 Şubat'ta şartele basılmıştır. Her zaman yaptıkları gibi, aç kaldıklarında, halk uyandığında, şehit Menderes merhumuna, Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası Genel Başkanı Kâzım Karabekir Paşa ve Serbest Fırka Genel Başkanı Fethi Okyar merhumlarına yaptıkları gibi irtica filmi sahneye koydular.

Camiye Hayır Propagandacıları kimler?

Arkası kesilmeyen komploları birlikte yaşadık. Önce Taksim Camiini gündeme getirdiler, sonra Çankaya Camii deyince çılgına döndüler. Halbuki Taksim Camiinin yapılmasında Süleyman Demirel'in imzası var, irtica yok; merhum Turgut Özal'ın imzası var, irtica yok; ve bir rivayete göre Ecevit'in imzası var irtica yok... Ama Sayın Erbakan'ın imzası yok, irtica var! 4

Çankaya'da, M. Kemal Paşa'nın bizzat İstiklal Savaşımızın sarıklı kahramanları hocalara, şeyhlere yemek verdiği yerde, Başbakan Erbakan alimlere yemek veriyor... Kemal Paşa'ya helal olan Necmettin Erbakan'a niçin haram oluyor? Bunu anlamak mümkün değildir. Bu bir tezgâhtır.

Aynı yerde Başpiskopos Yakovas yemek yiyor; bugünkü medya ve Erbakan'ı tenkit edenler susuyor. Yakovas'a helal olan neden Hoca Yakub'a haram oluyor? Bunu hangi mantıkla milletimize izah edebilirler? Ki o Yakovas 1957'de „Türkiye Bizans'tır“ dediği için merhum şehit Menderes tarafından vatandaşlıktan çıkarılmıştır. Bu şahıs, Kuzey ve Güney Ortodoks Kiliseleri Başpiskoposu olarak Amerika'da görev yapıyor. Bana dava açtırmaya, açmaya kalkanlar Yakovas'ın gelişinde tören yaptılar. Ve Yakovas'ı Çankaya'da ağırlayıp yemek yedirdiler. Papaz Yakovas'a helal olan, kalb ve gönül doktorları İslam alimleri Yakup Efendilere neden haram oluyor? Bir papazın yemek yediği yerde alimlerimizin yemek yemesinde ne mahzur vardı? Bu gerçekleri Meclisimizin ve halkımızın dikkatine sunuyorum. 5

CHP ve MOON TARİKATI

Bir zamanlar, „Kaftanımdaki çamurları silmeyin...Vasiyetimdir; ben ölünce Hoca Efendi Hazretlerinin bindiği atın ayağından sıçrayan çamurun süslediği bu kaftanımı bana kefen yapın“ diyen devrin tek süper gücü Osmanlı'nın cihan sultanları Fatih'lerin, Yavuz'ların şimdiki torunlarına bakınız... Ne acıdır ki, bunlar, alimlere yemek veren bir Başbakanı tebrik edecekleri yerde onu suçlu görecektir kadar ihanet ve gaflet içindedirler.

Papazlar orada yemek yemesinler demiyoruz. Biz misafirperver bir milletiz. Dinimiz bize insanları sevmeyi, hoşgörüyü ve cömertliği emreder. Amerika'da Moon tarikatına gitmek helal olacak, Çankaya'da Konut'ta din alimlerine yemek vermek haram olacak... Bu nasıl çifte standarttır? İşte bugün bu Meclis ve milletimiz bu çifte standartı değerlendirecektir.

Sözüm yanlış anlaşılmasın. Biz, Sayın Deniz Baykal'ın Moon tarikatının toplantısına gitmesine ve hatta o tarikatın bir müridi olmasına kızmıyoruz. Fikir ve düşüncelere saygılı bir inancın mensuplarıyız. Ama Moon tarikatına gitmeye alkış tutanların milletimizin inancına karşı çıkmalarını anlayamıyoruz. Bunu izahta güçlük çekiyoruz. Moon tarikatı, İsmaililik, Bahailik serbest, İstanbul'da Saint Benoit, Saint Joseph, Rotary ve Lions gibi tarikat okulları serbest, ama Nakşibendi, Albulkadir Geylani tarikatı yasak... Bu ihanetleri anlamak mümkün değil.

HALKIMIZDAN GİZLENEN GERÇEKLER!

İşte bu tekelci sermaye ve kontrolündeki medya, 14 Şubat 1997'de Paris'te masonların aldığı karar gereği Türkiye'de Refahiyol Hükümetini çalıştırmama planının taşeronluğunu yapmaktaydı. Bu nasıl olacaktı? Elbette irtica oyunuyla...

Gerçek demokrasiden, insan haklarından, haktan, hukuktan ve adaletten nasibi olmayan, kökü dışarda mason locaları, Lions ve Rotary kulüpleriyle BİLDERBERG'çilerin en büyük güvenceleri ve dokunulmazlık zırhları olan „irtica“ya yeni halkalar lazımdı.

Bundan dolayı da bizim yıllar önceki konuşmalarımızı makaslayarak, kuşa çevirerek halka takdim etmeye çalıştılar. Konuşmaları öylesine saptırdılar ki, konunun önünü, başını keserek milletin Meclisi'ndeki milletvekili arkadaşlarımı önce bana karşı kışkırttılar.

Gayeleri şuydu: İleride fezlekelerim Meclis'e geldiğinde milletvekilleri bana karşı ön yargılı, kindar, öfkeli olsunlar ve hissi davransınlar... İşte bu nedenle tüm gerçekleri saptırarak kamuoyuna sundular.

Bugün, Şevki Yılmaz ve diğer arkadaşlarımı kurban seçen medyanın, bu fezlekelere evet oyu verecek milletvekillerini de bir gün kurban seçmeyeceğine dair kimin garantisi vardır? Şu atasözümüzü hatırlatmak istiyorum: Alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste!

Halkımızı ve parlamentoyu yanıltmak için günlerce televizyon ekranlarından montajlanarak gösterilen kasetlerin orijinallerinde mevcut olan, ancak sansürlenmiş ve halkımızdan gizlenen birtakım gerçekleri buradan tüm kamuoyuna duyurmak istiyorum.

PARLAMENTO OLAYI

Kamuoyunu aylarca meşgul eden ve medyanın etkisi ve teşvikiyle „parlamentoya hakaret ettiğim“ iddiasıyla hakkımda dava açılmasına yol açan, aynı zamanda müşteki 80 milletvekilini de ilgilendiren bu olayın içyüzü nedir?

1990'lı yıllarda Konyalı bir kardeşimden duyduğum ve halkıma da duyurmaya kendimi mecbur hissettiğim acı bir olayı konferanslarımda anlattım. Konya'da kapatılan genelevdeki -aldatıldıklarına inandığım- kızkardeşlerimizi Belediye Başkanı makamına çağırıyor. Diyor ki, „Size iş ve ev versem bu kötü yolu bırakır mısınız?“ Onlar ağlayarak „Sen melek misin, yeryüzünde böyle iyi insan var mı? İlk defa böyle onurlu bir iş teklifi aldık, hemen bırakırız“ diye cevap veriyorlar. Bunun üzerine Başkan sekreterine bu kızkardeşlerimize iş verilmesi için talimat veriyor. Fakat iş talebi „mevzuat“ engeline takılıyor. Nedir bu mevzuat engeli?

1940'lı yıllarda kerhanelerin resmen kuruluşu ile ilgili çıkan bir kanun ve bu kanuna dayalı yönetmelik... Bu yönetmelik yüzünden bu kızkardeşlerimize iş verilemiyor. Teröriste af kanunu var, aldatılmış kızımıza yok!

Bu sebeple konuşmalarımda bu kanunu çıkaranları eleştirmiştim. Her akşam televizyonlarda çarpıtılarak verilen konuşmalarımda izlendiği gibi „...kanun engeline takılıyor“ diyordum. Milletvekilleri merak edip de „Nedir bu kanun engeli?“ diye sorsalardı, Şevki Yılmaz'ın nasıl kurban edilmek istenildiği gerçeği ortaya çıkardı.

İYİ MİLLETVEKİLLERİ İSTİSNA

Bu adam niçin bağıyor; medya bunun sebeplerini açıklamıyor.

Elbette ki bütün konuşmalarımızın bir sebebi, bir saiki vardır.

Tahrik sebebi var. Bu sebep de, düzen kurbanı kızlarımıza iş verilecekken engel olan kanundur. Konuşmamda 1940'lı yıllarda çıkan bu kanun tenkit ediliyor. Ve o günkü kanunu çıkaranlara yönelik tenkitten yer alan sözler, bir kısım medya tarafından bugünkü Meclis'e söylenmiş gibi gösteriliyor. Hatta konuşma maksatlı bir şekilde kesilerek bu hitap tüm Meclis'e yönelik bir hale getiriliyor.

Konuşmamın devamında bir kısım medyanın hâlâ yayımlamaya cesaret edemediği bir cümle var. Bu cümlede „İyi milletvekilleri müstesna“ diyorum. Olayın ayrıntısını, konuşmanın başını ve cümlelerin devamını vermiyorlar; 1940'lı yıllardaki olayı 1990'lara teşmil ediyorlar... Bütün bunlar hangi basın ahlakına sığar?

Milletvekili arkadaşlarım eğer o kaseti program yapımcısından ısrarla isteyip izleselerdi; inanıyorum ki bana değil onlara kızarlardı; „Vay sahtekârlar, bizi nasıl aldattınız“ diyerek yüzlerine tükürürlerdi.

Şimdi halkımız bana dava açan milletvekillerine soruyor: „Şevki Yılmaz bu konuşmayı 1940'lı yıllar için yaptı; size ne oluyor? Yine iyi milletvekilleri istisna diyor... Siz hangi dönemin milletvekilisiniz ve hangi kategoriye giriyorsunuz? İyilerden misiniz, yoksa diğerlerinden mi?“

Türkiye'de, dünyanın hiçbir yerinde görülmeyen bir yıpratma, karalama kampanyasını kendisine şiar edinmiş bir kısım medya var.

Bu bir kısım medya ve tekelci sermaye bizi hedef seçmiştir. Neden?

Çünkü muslukları kesilmiştir. Refahyol Hükümeti döneminde alamadıkları dört buçuk katrilyon (40 milyar DM) haracın intikamını bizden almak istemişlerdir. Bu kasetleri çarpıtarak kamuoyuna verdiler ve her yayın sonrasında yeni davalar açtılar.

ALLAH'IN İZİNİYLE HEVESLERİ KURSAKLARINDA KALACAK!

Bu davalara geçmeden önce günümüzü ilgilendirmesi bakımından çok ilginç olan, 14 Şubat 1997'de Paris'te Fransız Mason Yüksek Konseyi tarafından alınan ve tatbiki için Türkiye Büyük Mason Locası üstadına gönderilen kararların ikinci maddesini de açıklamak istiyorum.

Paris Kararlarının 2. Maddesi:

„RP'nin tamamen yok olması ve taraftarlarının ümitlerini kaybetmeleri sonucunu doğuracak bir siyasi konjoktüri oluşturun“.

Refah Partisi'nin kapatılması talimatı 14 Şubat'ta veriliyor.

Vural Savaş'tan önceki Yargıtay Başsavcısı daha önce „RP'nin suçu yoktur“ diye takipsizlik kararı veriyor. Şimdiki Başsavcı da Meclis Başkanı'na yazı yazıyor; „Siyasi Partiler Kanunu değişmeden ben dava açamam, lütfen Siyasi Partiler Kanununu değiştirin“ diyor. Bütün bunlar olmamışken parti kapatma davası açılıyor. Neden? Çünkü talimat siyonist mason mahfillerinden geliyor.

Partiyi kapatma hazırlıklarını başlattıran; dava süresince neticeyi etkileyebilmek için hergün yeni bir irtica senaryosu hazırlayan ve nihayet emellerine ulaşan bu bir kısım medya ve arkasındaki odaklar, partiyi kapatma oyunuyla bizi siyasi mücadeleden safdışı ederek mahkemeler yoluyla cezalandırıp intikam almak istiyorlar... Ama Allah'ın izniyle hevesleri kursaklarında kalacaktır. Çünkü Rabbimiz Hz. Allah (CC), „Hatırla ki, kâfirler, seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri, yahut seni yurdundan çıkarmaları için sana tuzak kurarlarken, Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Çünkü Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır“ 6 ayetiyle bu müjdeyi vermektedir.

Paris Kararlarının 3. Maddesi

„Masonluk aleyhindeki radyo, TV, dergi, gazete gibi yayınları izleyip bunlara mani olun. RP'yi destekleyen İslami basını ekonomik, siyasi baskıyla görevlerini yapamaz duruma getirin...“

Şimdi vatansever medya ile niçin uğraştıklarını anlıyor musunuz? Her ay yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantılarında gündeme gelen İslami (yeşil) sermaye, yerel ve ulusal medya üzerindeki planlar ve irtica senaryolarının bu 14 Şubat 1997 Paris kararlarının bir tatbikatı olduğu gerçeğini ne zaman kavrayacağız. 7

Yani „RP'yi kapattıktan sonra zulümlere yeni senaryolarla devam edin“ demek istiyorlar. Halkın RP'den ümidini kesmesi için de yeni oyunlar sahneye koyacaklar. Vakıflara, yurtlara ve özel okullara baskıları artıracaklarını, başörtüsüne, düşünceye ambargo uygulattıracaklarını, halkın sevdiği bazı belediye başkanlarını görevden aldirtacaklarını, halkımızın siyasi mücadeleden ümidini kesmeleri için her türlü operasyonlara başvuracaklarını aylardan beridir konferanslarımda söylüyorum. Malesef bugün bu zulüm halkaları bir bir tatbik edilimektedir.

İRTİCA DEĞİL; İLTİCA!

Türkiyemizi yetmiş yıldır siyasi, iktisadi, sosyal ve ahlaki sahalarda geri bırakan bu mürteci yaratıcının Refahyol Hükümeti döneminde hortumları kesilmiş, muslukları kapatılmıştır. Asıl feryat, irtica feryadı değil; hırsızların, talancıların, tekelci sermayenin, kısaca rant çevrelerinin „bizi kurtaran yok mu“ şeklindeki iltica feryadıdır. Başka bir yere iltica etmek (sığınmak) istiyorlar. Ve bu iltica yeri olarak da malesef her gün karaladıkları Meclis’i seçmişlerdir. Yani zaman zaman Meclis’e çamur atanlar, her türlü hakareti yapanlar „Bizi menfaat hortumlarımızı kesenlerden ve musluklarımızı kapatanlardan siz kurtarın, size sığındık“ demek istiyorlar.

Aslında bu medyanın bize karşı saldırılarını psikolojik açıdan değerlendirdiğimde çok normal buluyorum. Eğer bu bir kısım medya patronları bize saldırmasalardı, hedef olarak bizi seçmeselerdi, içlerini dökmeselerdi, tıbben çıldirmaları gerekirdi. Çünkü vurguna, soyguna ve hırsızlığa bu kadar dur denmesi karşısında bu adamlar cinayeti bile göze alırlardı. Şimdi Allah’a çok şükür ki bize çatıyorlar da Bakırköy’deki hastalar bizim sayemizde rahat ediyorlar! Bu latife de olsa bir hakikattir.

„Zalimin Hasmıyım Amma, Severim Mazlumunu!“

Halkımız, kendi devlet evini, bu zorbalardan, işgalcilerden, hırsızlardan ve mandacılarından kurtarmak için „Yeter artık söz milletindir“ düsturuyla ülkesine yeniden sahip çıkacaktır. İrtica can simidine sarılarak halkların denizinde kendilerini boğulmaktan kurtarmaya çalışan din, vatan ve halk düşmanı günümüz çağdışı devrim yobazlarına Milli Marşımızın şairi Mehmet Akif Ersoy’un yıllar önce vermiş olduğu cevabı bir kere daha buradan tekrar ediyoruz:

Üç buçuk soysuzun ardında zağarlık yapamam;

Hele hak namına haksızlığa ölsem tapamam.

Doğduğumdan beridir aşıkım istiklâle.

Bana hiç tasmalık etmiş değil altın lale.

Yumuşak başlı isem, kim dedi uysal koyunum?

Kesilir, belki, fakat çekmeye gelmez boyunum.

Kanayan bir yara gördüm mü yanar tâ ciğerim,

Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim.

Adam aldırma da geç git, diyemem, aldırırım.

Zalimin hasmıyım amma severim mazlumunu...

İRTİCA’ın, şu sizin lehçede manası bu mu?

-Yok canım!

Yok deme!

-İfrat ediyorsun Köse...

İşte ben MÜRTECİ’im, gelsin işitsin dünya!

Hem de baş MÜRTECİ’im, patlasanız çatlasanız!

Hadi kanununuz assın beni, yahud yasanız!

Bana anlat bakayım şimdi: Şu biçare ocak,

Zorbalar saltanatından ne zaman kurtulacak?

Hiç bu mantıkla, a divane, hükümet mi yürür?

Bir cemaat ki erenler işi yumrukla görür,

Kafa bitmiş demek artık, çekiver kuyruğunu!

Kuvvetin hakkı mıdır enselemek bulduğunu?

Bize, Asım, ne şunun yumruğu lazım, ne bunun;

Birinin pençesi ister yalnız: Kanunun.

Ver bütün kudreti kanuna ki vahdet yürüsün...

Yoksa millet değil ancak dağınık bir sürüsün...

Memleket zaten ayol, baksana: allak bullak,

Sen de hissinle yürürsen batırırısın mutlak.

Ya kuzum, zabtiye ruhuyla hükümet sürenin,

Yeri altındadır, üstünde değildir kürenin! 8

Mehmet Akif Ersoy, bu irtica yaygaralarının o gün de var olduğunu gösteren bu şiiriyle devrim yobazlarına, devrin din düşmanlarına gereken cevabı haykırarak vermektedir.

Yine aynı Atatürkçülük ve laiklik elden gidiyor oyunlarıyla, ihtilalle iktidardan düşürülen ve idam edilen Şehit Adnan Menderes'in 1958 yılında Demokrat Parti grubunda yaptığı bugüne de ışık tutan veciz konuşmasının bir bölümünü arz etmek istiyorum.

Şöyle diyordu merhum Menderes:

„Muhterem arkadaşlarım! Heyet-i celilenizle birlikte Türk milletinin tarihine bir atfı nazar edelim. Türk milleti kimler tarafından idare edilmiş? İdare edilenlerin mesuliyet ve selahiyetleri neymiş?

Kimi zaman devlet kudretinin kendini bağlı saydığı hiçbir yüksek hukuk prensibi yoktur. Kimi zaman kanun, iktidarı ellerinde bulunduranların keyfi idaresinden ibarettir. Yüksek malumlarıdır ki halk, iktidarı elinde tutan küçük bir zümrenin elinde oyuncak haline gelmiştir. Haşmetlilerin(!) işareti ile mütefekkirlerin, kalem sahiplerinin, devlet adamlarının ya başları gitmiş ya da zindanlarda çürütülmüşlerdir. Bu terör havasının halkta meydana getirdiği eziklik duygusundan cesaret alınarak halka başıbozuk (cahil) denmiştir.

Şimdi size soruyorum: Bu derece hakir gördükleri ve başıbozuk telakki ettikleri halka idareyi devretmek ve bunu hazmetmek bunlar için kolay mı oldu zannediyorsunuz?

Kıymetli arkadaşlarım! Uzun zaman sonra sivil idare kurulmuş, insan haysiyet ve şerefine yakışır bir şekilde iktisadi, içtimai, manevi sahada bu milletin yüzünü güldürecek bir hükümet iş başına gelmiştir. Bu memlekette daha yakın zamana kadar totaliter bir idarenin hüküm sürmüş olduğunu ve devlet memurlarının büyük çoğunluğunun böyle bir idarenin gereklerine, isteklerine göre yetiştirilmeye çalışılmış bulunduğunu hatırlayabilirsiniz.

Dün olduğu gibi bugün de halktan uzak, kılıç himayesinde çalışmayı tercih eden kalem sahiplerinin, sözüm ona ilim adamlarının ve idarecilerin olduğu izahtan varestedir kanaatindeyim.

Bunun yanı başında, müttefik olarak kabul ettiğimiz devletlerin (ABD ve Avrupa devletleri), iktidarı aldığımızdan beri hükümette vazife almış arkadaşlarımızın malumları olduğu üzere iktisadi kalkınmamız için yaptıkları tavsiye ve telkinler göz önüne alınırsa, bizim büyük devlet olmamızı istemedikleri ortaya çıkar.

„Siz konserve fabrikası kurun, siz ziraatle kalkın“ demişlerdir.

Bahsettiğimiz zümre, düşmanlarımızla sözbirliği içinde cennet haline gelmeye müsait olan Türkiyemizin çehresini değiştirmeye uğraşanları imha ve bertaraf etmeyi kendilerine gaye edinmişlerdi.

Çünkü Türkiye’de artık başıbozukluk yoktur.(...)

Bu hal, dünün diktatörlerini çileden çıkarmaktadır. Kurdun koyun postuna bürünmesi gibi kendilerini demokrasi havarisi gösterip karşımıza çıkıyorlar ve halkımızı bu nimetlerden mahrum etmek için her türlü hileyi, desiseyi mübah görüyorlar. Cenab-ı Hakk Türk milletini bunların ihtiras ve şerrinden korusun!

Her iktidar değişikliği sırasında iktidara gelmek isteyenler ya siyasi rakiplerini daha evvel imha (bertaraf) etmiş, ondan sonra gelmiş oturmuş, yahut da gelip oturur oturmaz ilk işi siyasi rakiplerini tasfiye etmek olmuştur.

Bazı halifeler zamanında kimi alimlerden katledilecek olanlar için İslam kanunlarına yüzde yüz aykırı olarak fetva alındığı bile olmuştur. Bu sebeptir ki bugünkü cübbeli profesörlerimiz Anayasamızın sahih hükümlerine karşı verdikleri fetvaları o geleneksel zincirin halkaları sayıyorlar. Bu tarihi hadiselerin bende meydana getirdiği dehşettendir ki, Allah’a vaadim vardı; eğer günün birinde Türk milletinin mukadderatında selahiyet sahibi olursam milli ananelerimizle kabili telif olmayan bu şenaat ve denaatleri bir daha tekerrür etmeyecek şekilde ortadan kaldıracığım demiştim. DP bu zihniyete sahip insanlardan teşekkül ettiği içindir ki devrisabık meydana getirmeyeceğimiz parolası ile iktidara gelmişizdir.

En yakın tarihimizde meydan muharebelerinde omuz omuza çarpışan insanların yine aynı gayeye (iktidara) vasıl olmak için o vefakâr, o cefakâr arkadaşlarını nasıl feda ettikleri hepimizin malumudur.

Şimdi biz yapacağız diyorlar. Siz yapmadınız, biz yapacağız. İmha bizim felsefemiz diyorlar. Neyle yapacaklar? İş şuraya götürmek istiyorlar. Hükümetle grup arasına zıtlık sokabilirlerse dava kendiliğinden halledilmiş olacaktır. O zaman çıkacaklar ‘bakın kendi grupları da bu hükümete karşı bayrak açmıştır’ diyecekler. Üniversiteye gidecekler, profesörlere, ‘fetvalarınızı hazırlayın’ diyecekler. Kumandanlara gidecekler ‘Eskiden beri himayenizde çalışmayı büyük bir şevkle arzu eden biz bendelerinizin hulus- u kalb ile arzetmek istediğimiz husus şudur ki bu memleketi ancak sizler idare edebilirsiniz’ diyecekler. ‘Müdahale (ihtilal) zamanınız gelmiştir’ diyecekler. ‘Milletten korkmayınız, onlar koyun sürüsüdür’ diyecekler. Arkanızdan gelecektir diyecekler. Ve Kızılay Sıhhiye’de öylesine bir toz duman koparabileceklerdir ki memleket o toz duman içinde kaybolabilecektir.

Vicdanları sızlamadan bu aziz milletin saadet ve refah yolunda katettiği mesafeyi yarıda bıraktıran milletin önüne İskender seddi gibi bir set çekebileceklerdir. Milletin vasıl olmak istediği hedefi millete unutturabilecekler, o cehennem çukurlarının içine bu aziz milleti tekrar sokmak için tomson ve süngüleri kullanabileceklerdir.

Çok muhterem arkadaşlarım,

Benim iddia ve tahlillerimin delilleri ortadadır kanaatindeyim. Netice olarak önümüzde iki yol vardır. Daha önce denenmiş o meş’um ve menhus gelenekleri bırakarak herhangi bir müessesenin imtiyazlı zümrenin himayesine girmeyerek milleti refaha götürmek. Bu yolda yürümek istiyorsanız sizinle beraberim. Diğer bir yol ise zinde kuvvet (askeri cunta) dedikleri şeyin desteğini alıp milleti cehennemi bir havada yaşatmaktır. Bu yolu tercih ederseniz sizinle beraber değilim.“ 9

Meclis ve milletimiz merhum Adnan Menders’in bu tarihi konuşmasını ve bu konuşmada ifade ettiği hakikatleri bin düşünüp bir karar vermek durumundadır. Yarın tarih, bizi mahkum ettirmek isteyen emperyalistlerin ve tekelci sermayenin oyununa gelenleri yargılayacaktır. Kimin adına, kimin dokunulmazlığını kaldırılıyorsunuz? Millet ve tarih, kimin adına kimi, niçin yargılıyorsunuz diye hesap soracaktır.

İKİ YILDA ON YILIN HİZMETİ

Aziz milletim!

Ve milletvekili arkadaşlarım!

Rize’de yaptığımız hizmetleri uzunca anlatarak vaktinizi almak istemiyorum. Yaptığımız hizmetlerden dolayı tebrik edileceğimiz yerde, bugün ve belediye başkanlığı yaptığım dönemlerde hep o bir kısım medyanın iftiralarına ve saldırılarına uğradım.

Rize’de ilklere imza atmış bir belediye başkanıyım. İlk trafik sinyalizasyonunu biz gerçekleştirdik. Trafik kazalarının çok yoğun olduğu okullar bölgesinde çocuklarımızın kazalardan korunması için yapılan altgeçitlerin ilkinde biz imza attık. Asfalt şantiyesinin ilkinde, yüzlerce fakir fukaranın karnını doyuracağı aşevinin kurulmasına biz imza attık. „Bir belediye başkanı, vatandaşı battaniyesine sarılıp yatarken kendisi kaloriferli dairesinde uyuyorsa vicdansızdır“ diyerek binlerce ailenin bedava kömür ve odun almasının ilkinde biz imza attık. Modern mezbahaneyi, balıkhaneyi, Prof. Dr. Necmettin Erbakan’ın temelini attığı ilk çok katlı otoparkı, yoksullara bedava sağlık hizmeti veren ilk sağlık ocağını ve kadın doğum hastanesini, ilk doktorlar sitesini biz inşa ettik.

„Asıl özürlü, özürlü kardeşlerimize sahip çıkmayanlardır“ parolasıyla işitme ve görme özürülere destek olmayı üzerimize dini ve insani bir vazife bildik...

Seyyar satıcı kardeşlerimize kapalı halk pazarları kurarak, halkımızın ucuz yiyecek ve giyecek ihtiyacını temin etmeye çalıştık.

Bir zamanlar „Nataşa“ felaketi ve ahlaksızlığı yüzünden gündüz dahi gezilemeyen Rize’de bugün kadın erkek herkesin gece gündüz rahat ve huzurlu bir şekilde gezebilmelerini temin etmenin saadetini yaşıyorum.

Daha önce Nataşaların fuhuş yaptıkları binaları öğrenci yurtlarına biz çevirdik. Hanımlar ve çocuklar meclisinin ilkinde biz kurduk. Hanımlarımıza, kızlarımıza biçki , dikiş, nakış ve bilgisayar kurslarını biz başlattık. Çamurlu bir şehrin betonlu yollarının yapılmasına biz imza attık. Yağmur yağdığında çamurlu su içen Rize halkımız, bizim çalışmalarımızla şimdi temiz su içiyor.

Ayrıca İstanbul-Üsküdar ve Ankara-Ulus’ta iki ayrı misafirhanemiz var. Ankara’ya gelmiş Erzurumlu, Malatyalı, Edirneli, Karadenizli hastalarımız otel parası bulamadıkları için hastanelerin kanapelerinde yatıyorlardı. Şimdi ise misafirhanemizde kalıyorlar... Yorulduğumda, medya bana saldırdığında, o hastaların boynuma sarılmasıyla güç buluyordum ve halkıma hizmet aşkım ve inancım artıyordu.

Başkanlığım döneminde makamımıza bir gün garip ve fakir gelmese, mesai arkadaşlarıma, „Bugün ne günah işledik ki fakirler, garipler kapımızı çalmadılar?“ diye sitem eder üzülürdüm. Zira bizim yanımızda haksız olan kuvvetli de olsa zayıf; haklı olan zayıf da olsa kuvvetlidir. Bu inançla hareket edişimiz neticesinde, Allah (CC) ın lütfuyla ve halkımızın desteği ile on yılda yapılamayacak hizmetleri iki sene gibi bir zaman dilimine sığdırabilme başarısını yaşadık.

DAVA KONULARI!

Aziz milletim!

Ve milletvekili arkadaşlarım!

Bugün medyanın ihbarı üzerine açılan davalar Meclis'te görüşülmektedir. Bu davaların birkaçının içeriği hakkında sizlere bilgi vermeyi bir görev addediyorum.

ZİYA HURŞİT DAVASI

1994 yılından beri kamuoyunun gündeminde tutulmaya çalışılan bir komplodan bahsetmek istiyorum. Rize’de bir caddeye güya M. Kemal Paşa’ya suikast düzenlediği iddiasıyla idam edilen Ziya Hurşit’in ismini vermişim ve sonradan bu ismi değiştirmişim! Evrakta sahtecilik yaparak ismi Ziya Paşa’ya çevirmişim! Bu iddia düpedüz, Hürriyet gazetesinin korkunç bir yalanıdır. Bunun yalan olduğu, Rize Asliye Ceza Mahkemesinin 25 Ocak 1996 tarih ve 1996/9 beraat kararıyla isbat edilmiştir. Bu mahkemede Refah Partili Belediye Meclis üyeleriyle birlikte ANAP’ lı üye arkadaşlarım da yargılanıp beraat etmişlerdir. Şevki Yılmaz’a attıkları iftira haberini büyük puntolarla veren ve bir hafta benimle uğraşan medya, beraat haberini iç sayfalarda küçük puntolarla verecek kadar küçülmüştür. Neden beraat haberini de öncekiler gibi kamuoyuna duyurmuyorlar?

Ziya Hurşit olayını bu kasıtlı haberlerden öğrenen halkıma ve Meclis’e olayın içyüzünü anlatmak istiyorum.

Bakkal Temel Eliyle!

Biz aslında, takdir edilmemiz gereken bir konudan dolayı yargılanıyoruz. Rize, Belediye Başkanlığı görevime başladığımda sokak isimleri olmayan bir şehrimizdi. Belki de şaşıracaksınız. Evet, Başbakan Mesut Yılmaz’ın memleketi Rize’de yüzde seksen oranında sokak isimleri yoktu. Ev numaraları hiç olmayan bir şehrin belediyesini teslim aldık. Mektuplar „Bakkal Temel, Bakkal Dursun“ eliyle postalanıyordu. 1994 yılında belediye başkanlığı görevine başladıktan on gün sonra Devlet İstatistik Enstitüsünden bir heyet ziyaretime geldi. Heyet, „Hocam, bari sen bu yanlışlığı düzelt, bir numarataj bölümü kur. Rize’yi masaya yatır. Rize’nin bir haritası çıksın,“ dedi. Heyete, göreve gelişimizin üçüncü gününde bu bölümü kurduğumuzu ve yetkililere talimatı verdiğimi söyleyince şaşkırdılar ve bizi tebrik ederek makamımızdan ayrıldılar.

Otuz sekiz mahalleyi masaya yatırdık. İsim tesbiti konusunda hiç kimseye baskı yapmadık. Bütün mahalle muhtarlarımız bu konuda şahittirler. Hepsine „İsimleri siz bulun, imar kuruluyla istişare ederek bu işi yapın“ dedim. Çünkü halkın sevmediği ismi vermeyi çağdışı bir uygulama olarak gördüğümünden sokak isimlerini muhtarlar ve halkımla birlikte tesbit ederek, isim listesini Belediye İmar Komisyonuna havale ettim.

FAZİLET İSMİ

Yazı İşleri Müdürü meclise gitmeden önce gündemi önümüze getirir ve gündem hakkında bilgi verirdi. Meclis toplantısına girmeden önce imar komisyonunun teklif ettiği cadde ve sokak isimlerinin tuhaf olanlarını tesbit etmek için isimleri gözden geçirdim. Bu esnada Ziya Hurşit yerine „Ziya Paşa“; Fuzuli yerine de „Fazilet“ gibi isimleri koymayı uygun buldum.

Biz belediye meclisinin tüm üyelerinin ittifakıyla o caddeye Ziya Hurşit değil, Ziya Paşa ismini verdik. Meclisten de Ziya Paşa olarak çıktı. İri gazete Hürriyet olayı çarpıtarak kamuoyuna duyurunca, Rize mahkemesinde dava açıldı. Ve yirmi beş meclis üyemiz benimle birlikte yargılandı. Meclis üyelerimizin bir kısmı o gün toplantıya katılmadıklarından dolayı duruşmadan vareste tutuldu. Neticede Rize Asliye Ceza Mahkemesi olayı asılsız bularak tüm üyelerin beraatine karar vermiştir.

ANAP'lı belediye meclis üyelerinin, „Şevki Yılmaz, Ziya Hurşit dememiştir“ şeklindeki ifadeleri dosyadadır. Biz hangi evrakta sahtekârlık yaptık? Bir evrakta sahtekârlık yapıldığı iddia ediliyorsa, bu resmi evrak ortaya konulur. Asıl evrak nerede? Medya sahtesi var diyor, peki aslını gösterin diye sorunca da „...kâtibin imzası taklit edilmiş“ diyorlar! İmza sahibi imzasını inkâr etmiyor. Belediye başkanı tüm imzalar tamamlandıktan sonra evrağı imzalar. Ve her evrakta yazı işlerinin parafı vardır. Eğer imzada bir taklit söz konusu ise, bundan sorumlu yazı işleri müdürüdür.

Evrak, imzalar tamamlandıktan sonra bana getirilmiş... Bu imzalar sahte mi, değil mi? Bu, belediye başkanının meselesi midir?

M. Kemal Paşa'ya suikast düzenlediği için otuz beş yaşında idam edilen Ziya Hurşit'in ismini bir caddeye verdiğimi(!) Hürriyet gazetesinin yalan haberinden öğrendim. Taksi şoförleriyle çay içiyordum. Bir ara gazeteciler yanıma geldiler ve „Gazetelerdeki haberi okudunuz mu?“ diye sordular. Ne haberi, dedim. „Sen M. Kemal'e kurşun sıkan kişinin ismini bir caddeye vermişsin“ dediler. Şaşırdım, „Bu ismi sizden duyuyorum“ dedim. Gerçekten de o güne kadar Ziya Hurşit'i tanıımıyordum. Sonra araştırdım...

Ziya Hurşit, Almanya'da mühendislik tahsili yapmış, İstiklal Savaşını duyunca Almanya'daki rahatını bırakıp cepheye koşmuş. M. Kemal Paşa ile Erzurum Kongresine katılmış. Sonra savaşı müteakip Lazistan Bölgesinden milletvekili seçilmiş. Daha sonra da çeşitli entrikalar sonucu M. Kemal Paşa ile arası açılmış, hayali senaryolarla ve yargısız infazla idam edilmiş biridir.

Ziya Hurşit ismini bir caddeye vermek kanunen suç da değil. Çünkü yasalarda öyle bir madde yok. Öyle bir suç olsa, devletin Kültür Bakanlığına bağlı müzesinde Ziya Hurşit köşesi olmaz.

Sonradan araştırdım; Kültür Bakanlığının Rize'deki müzesinde Ziya Hurşit köşesi var. O köşeyi açmak suç değil de, bir caddeye ismini vermek neden suç olsun? Bu mantığı izah etmek mümkün mü? Ziya Hurşit'in yargılanıp idama mahkum edildiği davada, Ali Fuat Cebesoy, Kâzım Karabekir Paşalar da yargılanıp çeşitli cezalara mahkum edildiler. Türkiye'nin çeşitli vilayetlerinde İstiklal Savaşı kahramanlarının, yani Kâzım Karabekir ve Ali Fuat Cebesoy Paşaların isimleri çeşitli yerlere çok rahatlıkla verilirken, bu isimleri verenlere dava açılmazken, aynı mahkemede beraber yargılanıp cezalandırılan Ziya Hurşit'in isminin bir caddeye verilmesi, -ki verilmemiştir- neden suç olsun? Bu ismi vermediğim halde hakkımda dava açılmasını neyle izah edecekler?

Bir kısım medyaya sesleniyorum: Siz hem M. Kemal'in aleyhine kitap yazdığı için vatandaşlıktan atılan Yakovas'ı saygıyla, sevgiyle karşılıyorsunuz, hem de Atatürkçü kesiliyorsunuz. Bu yaptığımız sahtekârlık ve riyakârlık değildir de nedir?

Kamuoyu „Şevki Yılmaz hizmeti bıraktı, isimlerle uğraşılıyor“ şeklinde şartlandırılmak istendi. Biz, yolları çamur, batacak olan bir şehirde başka işimiz yokmuş gibi durup dururken isimlerle uğraşacak kadar sorumsuz değiliz. Biz isimlerle uğraşmadık; isimsiz sokaklara isim verdik, numarasız evlere numara verdik. Allah'a şükür altı ay içinde otuz sekiz mahallenin tüm sokaklarını isimlendirdik. Emniyet mensupları, taksiciler, askeri şube yetkilileri, resmi tüm daireler teşekkür ettiler. Çünkü resmi mektuplar ev yerine bakkal dükkânına gidiyordu. Rize'yi bu ilkelikten kurtardık.

KİMİ, KİM ADINA YARGILIYORLAR?

Bu icraatımızın takdirle karşılanması gerekirken, bize kasıtlı olarak tepki gösterilmesinin altında yatan bazı gerçekleri kamuoyuna duyurmayı gerekli görüyorum.

Çayeli’de Bakır İşletmeleri diye bir maden ocağı var. Bu maden çeşitli oyunlarla Kanadalılara peşkeş çekilmiş. Toprak bizim, maden bizim, insan bizim, kaymak Kanadalıların. 1994 yılında bu madenlerde Türk mühendis kırk milyon TL (1000 dolar) maaş alırken, Kanadalı mühendis on bin dolar maaş alıyordu. Burası nasıl bir yerdir diye maden ocağına gittim. Kanadalılar madene girerken güçlük çıkardılar. Benim üç ay sonra belediye başkanı olacağımı nereden bileceklerdi ki!

Belediye başkanı olduğumda başkan yardımcımı çağırarak, „Garip halkımın inşaatının ruhsatı olmadığında her türlü resmi işlemleri yapmada acele ederken, halkımızın sağlığını tehdit eden ve belediyemizde hiç bir resmi işlem yaptırmayan Kanadalıların Rize limanındaki ruhsatsız depoları için şu ana kadar hangi işlemi yaptınız? Ve madenler sebebiyle depoların çinko çatıları altı ayda delinirken, havadaki kuşlar, denizdeki balıklar hergün ölürken ve halkımın sağlığı tehlikede iken ne tedbir aldınız?“ diye sordum. Yardımcım, „Başkanım, biz onlardan ruhsat istemeyi hiç düşünmedik, hiçbir tedbir de almadık“ dedi. Ben de kendisine, „Kanadalıların ayrıcalığı nedir, kendi ülkelerinde böyle sorumsuz davranışlar içerisine girmeğe cesaret edemeyenler, benim ülkemde nasıl sorumsuzca davranarak halkımızın sağlığını ve doğamızı tehlikeye atabilirler? Corç’un canı can da, Cevdet’in ki patlıcan mıdır bu ülkede? Derhal depoları mühürleyin“ dedim. Ve hepsini mühürlettim. İçinde demir, bakır, krom, çinko, alüminyum ve altın bulunan madenleri almaya gelen gemileri de mühürlettim. Gariplerin mahkemelerinin yıllarca sürdüğü ülkemizde, Kanadalıların davalarının iki saatte biteceğini tahmin ettim. Bunun için cuma günü saat 17.00’de mühürlettim ki, cumartesi ve pazar günü mahkemeler kapalı olduğundan hiç olmazsa iki gün gemileri ve depoları mühürlü kalsın. Tahminim doğru çıktı. Mahkemenin yedi milyarlık cezayı üç buçuk milyara düşürerek verdiği yürütmeyi durdurma kararını pazartesi günü saat 12.00’de masama getirdiler... O iki gün içinde Ankara’nın beni nasıl aradığını bir anlatsam...

Vali bey bizi arıyor „Aman Şevki Beyi bulun!“ Bakanlar arıyorlar, „Rezil olduk“ diyorlar... Havayı kirlettiğinden, balıkları ve kuşları öldürdüğünden ve insan sağlığına zarar verdiğiğinden dolayı Kanadalıların depolarını ve gemilerini mühürlemeye devam ettik.

İşte bu Ziya Hurşit olayı bu hadiseden sonra patlak vermiştir. Olayın sebebine vakıf olamazsanız, kimi, kimin adına yargıladığınızı da bilemezsiniz. Ben bugün, Kanadalıların menfaatlerine dokunduğum için yargılanmaktan dolayı üzgünüm. Burası Kanada parlamentosu olsaydı üzüntüm olmazdı. Türk parlamentosunda, Kanadalıların teşviki ve medyanın ihbarı ile başlatılan bir tezgâhın kurbanı seçildiğim için halkım adına sizlere acıyorum.

TEZGAHLARI TUTMADI!

Maden ocağından başka ikinci bir olay, çimento fabrikası; Sizlere, aleyhimde kampanya başlatan bir medya patronunun Trabzon'daki çimento fabrikasından bahsedeceğim. Bu Çimento Fabrikası Doğu Karadeniz Bölgesini parsellemiş. Ayrıca rakibi olmadığı için çimentosu da pahalı. Ünye'deki OYAK'ın çimento fabrikasından yetkili askeri erkân bize geldiler. „Biz, Rize'de çimento tekeli oluşmasın ve çimento fiyatı ucuzlasın diye buraya çimento dolun tesisleri kurmak istiyoruz“ dediler. Meclis üyelerini de Rize'nin kirlenmeyeceğine dair ikna etmek için aynı fabrikanın İstanbul Ambarlı'daki dolun tesislerini incelemeye gönderdim. Yapılan inceleme sonucunda tesislerin hava kirliliğine sebep olmayacağı tesbit edildi. Halkımızın faydasına olduğuna inandığımız için belediye meclisinde çimento dolun tesislerinin kurulmasına izin verdim.

İşte menfaatlerine dokunulacağını anlayan bu medya patronu, kendi televizyonu ile halkı bana karşı kışkırtmaya başladı. Halk çimento fabrikası istemesin diye maksatlı yayınlar yapıldı. İlgili muhtarları çağırıp konuyu anlattım. Onlar da halkımızı ikna ettiler. Böylelikle aleyhimde başlatılan bu kampanyayı halkımla beraber kırdım.

Çimento ucuzlayacak, halk kâr edecek, kamyoncusu, otelcisi, nakliyecisi kâr edecek. Rize'den Artvin'e kadar bir canlılık olacak. Bu sebeplerden dolayı, çimento dolun tesislerinin kurulmasını destekledik. Ama malesef Belediye Meclisinin kabul ettiği bu kararı çeşitli yollarla Çevre Bakanlığında bozdurdular.

Olayları bilmezseniz, kendiniz gibi düşünen bir kardeşinizin kalbini incitmiş olursunuz. Sizlere, Cenab-ı Hakk'ın „Ey iman edenler! Eğer bir fasık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın, yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz.“ 10 ilahi mesajımı hatırlatıyorum.

ÖRTÜYÜ SAVUNMA DAVASI

Aziz milletim!

Ve milletvekili arkadaşlarım!

Aklı selim sahibi herkesi hayretler içerisinde bırakacak bir davadan daha bahsetmek istiyorum.

Tarih, 2 Mart 1995... Rize'nin Rus işgalinden kurtuluşunun 77. yıldönümü etkinlikleri... Yer, Cumhuriyet Meydanı. Protokoldaki muhterem zevatla birlikte töreni izlerken programın akışı içerisinde sunucunun „Şimdi de Rize'nin düşman işgalinden kurtuluşunu temsilen, düşmanın simgesi kara çarşafın (başörtüsünün) çıkarılmasına sıra geldi“ şeklindeki anonsu hepimizi şaşkına çevirdi. Hanımlarımızın ve kızlarımızın örtülerini düşmanın simgesi olarak değerlendirmek, bu vatan ve din uğrunda canlarını veren aziz şehitlerimizin ruhlarını rahatsız edeceği gibi bendenizi de rahatsız etmiş idi. O anda çeşitli hesap ve murakabeden sonra bu olayın yanlış olduğunu dile getirmem ve inançları rencide olan tüm halkımızın duygularına tercüman olmam gerektiği inancı içerisinde söz isteyip kürsüye çıktım. Hakkımda dava açılmasına sebep olan o günkü konuşmamın bir bölümünü aynen naklediyorum:

HANGİ DÜŞMANI KOVDUK?

„Sayın Valim, saygıdeğer misafirler, kıymetli basın mensupları...

Bugün burada Karadeniz'in incisi yeşil Rize'nin kurtuluşunun 77. yıldönümünü birlikte kutlamaktayız. Rahman ve Rahim olan Allah'ın yardımıyla yetmiş yıl evvel şehrimizi işgale gelen Moskof ayısına karşı düzenli bir ordu olmamasına rağmen;

Ben ezelden beridir hür yaşadım hür yaşarım

Hangi çılgın bana zincir vuracakmış, şaşarım

Kükremiş sel gibiyim bendimi çiğner aşarım

Yırtarım dağları enginlere sığmam taşarım

düşüncesi içinde, şehit İpsiz Recepler ve arkadaşları, kalplerindeki imanla, kalplerindeki vatan sevgisiyle, milli marş heyecanı ve bayrak sevgisiyle düşmana karşı amansız bir mücadele ettiler.

1916'nın 2 Mart'ında düşman Karadeniz'den kovuldu. Bugün bir inancın galip gelişiminin 77. yıldönümünü kutluyoruz. Bugün Rizemizde üç büyük mutluluğu birlikte yaşıyoruz. Birinci mutluluğumuz; evveli rahmet, ortası mağfiret, sonu günahlardan kurtuluş ayı olan Ramazan ayındayız. İkinci mutluluğumuz; bugün arafe, yarın bayramımız. Üçüncü mutluluğumuz; böyle anlamlı bir günde Rizemizin kurtuluşunu kutlamaktayız.

Ülkemiz yetmiş yıl evvel „yedi düvele“ karşı büyük bir mücadeleye sahne oldu. Birçok mandacı, bugün olduğu gibi Avrupa'ya bir eyalet olma arzusuyla „Biz savaşamayız, düşman güçlüdür“ dedi. Bunlar, onun için Amerikan Muhipler Cemiyeti, İngiliz Muhipler Cemiyeti adı altında Türkiyemizin istiklâlini ve bağımsızlığını ortadan kaldırmayı ve Avrupa'nın bir eyaleti şehri olmasını propaganda ediyorlar, bu fikirler etrafında örgütleniyorlardı. Birileri Amerika'nın, diğerleri ise İngiltere'nin eyaleti olmaya heveslenmişlerdi. Tarihimizdeki bu hain güçlere karşı M. Kemal Paşa ve silah arkadaşları, Şükrü Paşalar, Ali Fuat Cebesoylar, Fevzi Çakmaklar, Kâzım Karabekir Paşalar, Mehmet Akifler hayır diyordu. „Ya istiklâl, ya ölüm!“ diyerek, bu inançla istiklâl mücadelesini başlatıyorlardı.

1916'da işte Karadeniz düşmana mezar oldu. İşte böyle bir milletin, dinin muhafazası için savaşan bir milletin idarecileri, şimdi, bayramda Allah'ın emri olan örtüyü burada açıyor. Çok kanıma dokundu. Rus ordusu bu meydana benim ninemin örtüsünü açamamıştır. Ve hiç bir zaman örtü açma mücadelesi yapılmamıştı. M. Kemal'in annesi Zübeyde Hanımın örtüsünü, hanımı Latife Hanımın örtüsünü bu meydana açmakla Rize'nin bayramı kutlanamaz. Kutlanması da mümkün değildir. İşte ben bu şehrin belediye başkanı olarak bu olayı burada protesto ediyorum.

Arkadaş yurduma alçakları uğratma sakın

Siper et gövdeni dursun bu hayasızca akın

Doğacaktır sana vaadettiği günler Hakkın

Kim bilir belki yarın, belki yarından da yakın

Ben örtü yüzünden Rus ayısına balta sallayan Kamboz'lu bir ninenin torunuyum. Lütfen şehirlerin kurtuluşlarında milletin inancına dokunan bu alçakca gösterilere son verelim... Herkes düşüncesinde serbesttir, hürdür. İsteyen örtünür, istemeyen de örtünmeye ihtiyaç duymaz. Nasıl örtünmeyene saygılı olacaksak, örtülü insanların da inançlarına saygılı olmaya mecburuz..."

Bu şekilde devam eden konuşmamın sonunda halkımızın bayramını kutlayarak kürsüden indim. Yukarıda sizlere takdim etmiş olduğum metinde de görüldüğü gibi, bu konuşmamda hiç bir suç unsuru ve hakaret bulunmamasına rağmen, sadece sömürü odaklarının tahriki ile bu tarihi konuşma sebebiyle hakkımda dava açtırıldı.

HİRSIZ MECLİS'TE DAVASI

Aziz milletim!

Ve milletvekili arkadaşlarım!

1993 yılının kış aylarında Edirne Spor Salonunda yaptığım bir konuşma bütününden koparılarak kamuoyuna verildi. İlginçtir, 1993'te dava açılmadı; sonradan açtırıldı; hükümet komiseri „Konuşmada suç unsuru yoktur“ diye rapor verdiği halde...

Bu konferansımızda işlenen konu, her sene yapılan okul kitaplarının değişimine tepki göstermekti. Bir hatip, konuyu dinleyenlerin anlayacağı şekilde anlatmak zorundadır. Ben de konuşmamın mukaddimesinde sokakta gördüğüm bekçinin durumunu anlattım ve dedim ki „Bekçi kardeş, sen Edirne'de ne gezersin, hırsızın Edirne'de işi ne? Hırsız Meclis'te, hırsız Bakanlar Kurulunda...“ Konuşmamın başındaki bu ifadelerim sebebiyle dava açıldı... Birkaç saatlik konuşma sadece bu ifadelerden mi oluşur? Ben konuşmamda nelerden bahsediyorum, bu sözleri hangi meseleden dolayı ve hangi sebepten ötürü kullanıyorum, bunlar araştırılmıyor...

Olayın aslı şudur: Bu konuşmada her sene yapılan okul kitapları vurgunundan bahsediyorum. Kitaplar niçin her yıl değiştiriliyor diyerek yetkililere soru yöneltiyorum. Sonuçta bu işten çıkar sağlayanları eleştiriyorum... O gün Edirnelilere sormuştum, şimdi de Meclis'e ve milletimize soruyorum: Tarih kitabı veya diğer kitaplar her sene neden değiştiriliyor? Okullarımızda ayrı ayrı tarih, coğrafya, matematik vs. ders kitapları okutulmaktadır.

Bunun sebebi nedir?

Çarpılar Ayrı; Zira Çarpanlar Çok!

Biz altı kardeşiz... Babam bizi dar geliriyle zor şartlar altında okuttu. Ve altı kardeş aynı kitaplarla okuyarak mezun olduk. Bu imkânı neden şimdiki anne ve babalara vermiyorsunuz?

Bunların amaçları, dünyada meydana gelen bilimsel ve teknolojik gelişmeleri kitaplarla öğrenci yavrularımıza aksettirmek değil; tekelci sermayenin soygununa, vurgununa çanak tutmaktır. Kitap değiştirme oyunuyla her yıl milletin cebinden çalınan trilyonlarca para, tekelci sermayeye diyet ödenir gibi sunulmaktadır.

Almanya'da bir öğretmene sordum: „Sizde her sene matematik kitabı değişir mi?. Güldü, „Niçin değişsin ki; artı aynı, eksi aynı, bölü aynı“ dedi. Ben de bunun üzerine „Bizim ülkemizde çarpmalar ayrı olduğu için her sene kitaplar değişiyor!...“ dedim.

Binbir zorlukla geçinen milyonlarca dar gelirlinin her sene okulların açılışında kitap vurgunu sebebiyle çektiği sıkıntıları yıllar önceki bu ve benzeri konferanslarımda dile getirdim ve suç ta olsa getirmeye devam edeceğim.

Doğru Konuşanı Dokuz Köyden Kovarlar!

Aynı konuşmayı yaptığım Kars'ta dava açıldı; mahkeme beraat kararı verdi. Beraat kararını veren hakim aynen şöyle demiştir:

„Şevki Yılmaz bu konuşmasında Meclis hırsızdır deseydi, Meclis'e hakaret etmiş olurdu; dolayısıyla suç işlemiş olurdu. Bakanlar Kurulu hırsızdır deseydi, hükümete hakaret olurdu. Ama Meclis'i istisna tutarak „Hırsız Meclis'in içinde, hırsız Bakanlar Kurulunun içinde demek suretiyle bakanlara ve Meclis'e hakaret etmediği kanaatine varıldığından beraatine karar verilmiştir.“

Bu karara rağmen aynı dava tekrar huzuruza getirildi. Kaldı ki, bunu ilk ve tek söyleyen ben değilim. Bu sözler mizah dergilerine, tv programlarına konu oldu. Birçok milletvekili ve yazar tarafından da tekrar tekrar dile getirildi.

Aslında bundan ders alıp fakir fukaranın gözyaşlarını dindirip, onların beddualarını almaktan kaçınacaklarına, bu olayları dile getirenleri, kendilerini ahiret gelmeden dünyada uyarmayı kardeşlik görevi bilen bizleri yargılamak istemelerini anlamak mümkün değildir. Halbuki bu konuşmalarımızdan dolayı bizlere teşekkür edilmesi gerekirdi. Çünkü kul hakkı yememeleri için kendilerini dünya hayatında uyarmak, bunu bir görev olarak yerine getirmek, kanaatımca kardeşin kardeşe yapacağı en mühim iyiliklerden biridir.

Hırsızlık iddiasıyla yargılanan milletvekillerinin fezlekeleri dönem sonuna bırakılmak istenirken, ne acıdır ki bugün Meclis'te ve icraatlarda hırsızlık olmamasını savunan kişinin fezlekesi oylanmaktadır. Bütün bu çelişkileri anlamakta güçlük çekmiyorum. Keşke biz haksız çıksaydık... Sadece bu olay bile gerçeği gözler önüne sermiyor mu? Hırsızın adresini vereni yargılamak hangi mantığa sığar?

Allah'ın şu takdirine bakın ki, beş sene önce hırsız Meclis'te dediğim Meclis'in Başkanı bugün fezlekemin oylanacağı sırada yolsuzlukla itham ediliyor. Bu tesadüf olur mu? Buna hiç tesadüf diyebilir misiniz? Ne demiştik; alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste! 11

NATO'NUN DEĞİL TÜRKİYE'NİN ORDUSU DAVASI

Aziz milletim!

Ve milletvekilli arkadaşlarım!

Yine bir televizyon kanalında yayımlanan habere istinaden ordumuza dil uzattığım iddiasıyla aleyhime dava açıldı. Savcının hazırladığı iddianamede, „Küçükçekmece’de yerel bir televizyon olan atv’de yaptığı bir konuşmada...“ deniliyor. Küçükçekmece’de atv diye bir yerel televizyon kanalı var mı? Bu ifadeyi yerel değil de ulusal kabul edelim; hayatımda bir defa dahi atv’nin kapısından içeri girmiş değilim. „Atv haber programında konuşan Sayın Yılmaz...“ diyor. Hayatımda ne zaman atv’ye gitmişim? Değil o gün, hayatım boyunca binasına girmedğim halde, bu savcı iddianamesini neden araştırmadan yazmıştır? Hiç utanmıyor mu? Masabaşı iddianame hazırlanır mı? Velev ki girip o konuşmayı yaptığımı düşünün, neden bu yayın için RTÜK (Radyo Televizyon Üst Kurulu) atv hakkında dava açmamıştır? Nitekim RTÜK, bu gibi konuşmalardan dolayı çok defa televizyon kapatmıştır.

Demek ki bütün bunlar danışıklı döğüştür. Biz bu oyunda kurban seçildik. Zalimlerin, despotların, sömürenlerin, sömürüyü önlemek isteyenlere karşı başlattıkları bir savaşın sonucu yargılanmak isteniyorum.

Bu konuyla ilgili iddianamede;

„Türkiye’nin savunması için Türk Silahlı Kuvvetleri yetkili değildir. Biliyor musunuz, Amerika Birleşik Devletleri izin vermeden Silahlı Kuvvetler Türkiye için savaşamaz... NATO için verilen silahlarla Türkiye korunamaz... Ordu NATO’dan izin almadan Türkiye’yi savunamaz...“ demişim.

İddia budur. Bizim yıllarca söylediğimiz ise şudur: „Silahımızı kendimiz yapalım, dışa bağımlı olmayalım“. Bu Meclis de bunu söylüyor. Çünkü Batı, kendi silahının kendi kardeşine çevrilmesinde ambargo koyuyor. Kıbrıs Harekatında bu gerçekler bir kere daha anlaşılmiştir. Bu harekatta soydaşlarımızın canlarını kurtarmaya gittiğimizden dolayı Batı ambargo koymuştur. Daha geçen yıllarda dış güçler, verdiği silahları „şartlı“ olarak göndermediler mi? Bu hakikatleri bütün milletvekillerimiz de dile getirmiyorlar mı? Her parti lideri bu durumu tenkit etmiyor mu?

Kore’de mazlum halka karşı savaşan emperyalist kuvvetlerin canını kurtarmaya gönderilen Mehmetçik, kendi kardeşlerinin canlarını kurtarmak için Kıbrıs’a gittiğinde, ABD’nin derhal ambargo koyduğunu ne çabuk unuttuk?

Zengin petrol yatakları sebebiyle Batı’nın çıkarları uğruna bölüp parçalanan, fakirleştirilen ve günde onlarca çocuğun açlıktan öldüğü bir ülke haline gelen Somali’de, Amerika menfaatlerinin bekçiliği için barış gücü adı altında askerlerimize nöbet tutturulurken, soydaşlarımız ve kardeşlerimiz Bosnalılar, Azeriler ve Çeçenler için ne yapabildik? NATO izin vermeden kendi irademizle asker gönderebildik mi?

Kıbrıs harekâtında BM’nin, ABD’nin, Avrupa’nın uyguladığı ambargo varken, kendi paramızla aldığımız silahları bize göndermeyen Batı’nın uyguladığı ambargo ortadayken, Türkiye’nin silah sanayiini kurmasını gündeme getirmemiz, sanırım sadece silah tacirlerini rahatsız eder. Nitekim dünya silah tacirleri, her iki devlete bol miktarda silah satabilmek için her sene bütçe müzakereleri sırasında medya kanallarıyla „Ege’de Türk-Yunan krizi“ diye yalan senaryolar üreterek bütçelerin savunma faslına trilyonlarca ek ödenek koyduruyorlar. Ege krizi, bütçe Meclis’te kabul edildikten sonra gelecek yıl ki bütçe görüşmelerine kadar rafa kaldırılıyor!

Bu Meclis’in bundan sonra silah mafyasının oyunlarına geleceğine inanmak istemiyorum. Silah mafyasının oyunlarını da ancak yerli silah sanayiinin kurulması önler.

Ben konuşmamda bu gerçekleri dile getirdim. Ama medya benim bir konuşma bütünlüğü içinde arzettiğim fikirlerimin ifadesi olan bazı cümlelerimin sadece kendi niyetlerine ve tezgâhlarına uyan kısımlarını makaslayarak, montajlayarak yayımlıyor. Konuşmanın aslını tam olarak vermiyorlar...

Ülkenin bir vatandaşı olarak, ülkemin tankının, tüfeğinin, uçağının vidasından motoruna kadar her parçasının yüzde yüz bu ülkede üretiminden yana olduğumu ifade etmem suç mudur? Biz istiyoruz ki, döş güçlere karşı toprak bütünlüğümüzü kendi silahlarımızla savunalım. Bizim yıllarca vazgeçemediğimiz idealimiz budur.

ORDU KİMİN EMRİNDE? DAVASI

Yeni bir dava daha gündeme getiriliyor. 1993 yılında Keçiören'deki bir konuşmada şöyle demişim;

„Buradan askeriye sesleniyorum, paşalara sesleniyorum, dinlesinler. Biz, devlet bütçesinin üçte birini orduya ayırıyoruz. Doğru mu? Esnafım, köylüm, emekçim, alınteri ile biriktirip devlet bütçesini oluşturuyor. Ordu bizimse Amerika adına ihtilal yapamaz, mümkün değildir. Sermayenin emrinde değildir. Millet emrindedir. Millete rağmen ihtilal olamaz. Benim Mehmetçğim İslam'ı korumanın bekçisidir. Bu millet müslümandır. Millet neyi istiyorsa ordu onun bekçiliğini yapmaya mecburdur. Paşamın maaşını ben veriyorum, sen veriyorsun...

Dünyanın hiçbir yerinde milletin dinini durduran ordu yoktur... Yemin ediyorum Avrupa ülkelerinde bir orduya papaz sokulmayacak ta, hükümet de işbaşında olacak... Benim orduma dansöz girecek, şantöz girecek; İmam Hatipli giremeyecek. Yok... Geçti Bor'un pazarı.

Geliyoruz, girecekler, önleyemezler...

Anneler, babalar sizlere sesleniyorum! Emperyalizim adına yapılan ihtilallere dur demek istiyorsanız, evlatlarınızı on beş yaşından itibaren şu telkinle yetiştiriniz: Yavrum! Sana komutanlar müslümana vur, örtülüye vur, dine vur diye emir verirlerse, sen de bu kanunsuz emri dinlersen sütüm ve hakkım sana haram olsun! Analık ve babalık hakkım haram olsun!

Türkiye, Amerika - İsrail paktına girerse şaşmayınız. Oyun var Demirel köşke, Mesut Başbakanlığa getirilecek... Bu oyunu bozun. Bozacağız İnşallah. Demirel Çankaya'ya çıksa da çıkmasa da inşallah kazdığı kuyuya kendi düşecek...

Çok önemlidir! Hanımlar, bacılar, silah atıcılık kursuna gidin.

Koruyun kendinizi tehlikeli günler var: Duyduk duymadık demeyin! Ey Ankaralılar! Siyonistlerin ve masonların oyunlarını size anlattığıma şahit misiniz?

Şahid ol Ya Rabb! Ya Rabb! Ya Rabb!“

1993'te başkent Ankara'da yapıldığı iddia edilen bu konuşmanın asli sebebi şudur: O dönemin Başbakanı merhum Turgut Özal medya ile ilgili bir müeyyide uygulamaya başlamıştı. Bundan dolayı Hürriyet gazetesinin o günkü sahibi Erol Simavi, merhum Özal'a hitaben „Ey Özal, medya dördüncü kuvvet değil, birinci kuvvettir. İhtilali medya planlar, medya yaptırır...“ şeklindeki ifadelerle de yer veren bir yazı yayımladı. Bu sözler aziz milletimize bir hakaretti. Yine aynı medya patronunun, 4 Mayıs 1988 tarihli Hürriyet gazetesindeki mülakatında „Basın dünyada beş büyük kuvvetten biridir; dördüncü kuvvettir derler. Bu söz Türkiye için geçerli değildir. Hakimiyet elbette kayıtsız şartsız milletindir... O başka... Ama birinci kuvvet Türkiye'de ordu mu? Hayır; basındır. İkincisi ordudur. Çünkü orduyu ihtilallere basın hazırlar...“ şeklinde sarfettiği sözler karşısında beynimden vurulmuşu döndüm. 12

Efendiler!

Sizlere bir kez daha bu sözleri hatırlatıyorum. Bir kısım medyanın „televole“ye çevirerek hazırladığı kasetlere dayanarak bana dava açtöran savcılara ve generallere sesleniyorum. Medya patronu „12 Eylül'ü biz yaptırдық“ demek istiyor. 12 Eylül'e kadar beş bin memleket evladını biz öldürttük demek istiyor. „Orduyu ihtilallere basın hazırlar“ ne demek? İhtilalin şartlarını oluşturmak demektir. Şartları oluşturmak; gençleri kahvelerde, okullarda sağ - sol kamplarına ayırıp, ellerine aynı TIR'dan inen silahları vererek ihtilale zemin hazırlamak demektir. „İhtilali biz planladık“ diyor. Yani „beş bin insanın katili biziz“ demek istiyor.

Bu cinayetlerdeki suçları itiraf eden Erol Simavi hakkında dava açılmadı. Ben ona „Ordu sizin değil, milletin emrindedir“ diyerek cevap verdiğim için bize dava açıldı.

ORDU, SERMAYENİN EMRİNDE DEĞİLDİR!

Erol Simavi'nin bu sözlerine Türkiye'de biri cevap vermeliydi. Bu cevabı ben verdim ve bundan şeref duyuyorum. Ordu beni tebrik edeceğine bana dava açtırdı. Ne demeliydim? Ordu sermayenin emrinde değildir, demiştim. Cümlemin tersini okuyayım; „Ordu sermayenin emrindedir“ deseyseniz, asıl bu söz hakaret olmaz mıydı? Ordu Amerika'nın emrinde değildir dedim; dava açıldı. Ordu Amerika'nın emrindedir mi deseyseniz?... Evet, bir kez daha tekrar ediyorum; ordu ne sermayenin, ne de Amerika'nın emrindedir. Ordu milletin ordusudur. Devlet bütçesinin üçte birini bu millet ordusuna ayırıyor. Paşasından, albayına, çavuşundan erine kadar -istisnalar hariç- herkesin bizim gibi düşündüğüne yürekten inanıyorum.

„Ordu sermayenin emrinde değildir. Ordu Amerika'nın emrinde değildir. Ordu sermaye adına ihtilal yapamaz. Ordu peygamber ocağıdır. Müslümanlığın bekçisidir. Tarih boyunca böyle olmuştur.“ diyerek Erol Simavi'ye cevap veriyorum.

HZ. MUHAMMED'İN (SAV) ORDUSU

Askerine, peygamberimize olan sevgisi sebebiyle „Mehmetçik“ ismini veren tek millet biziz. İsaçık - Musacık diye bir ordu yoktur. Ama Mehmetçik var. Mehmetçik, Hz. Muhammed (SAV) in aşığı, Muhammed'in ordusu demektir. Daha yetmiş yıl evvel Sakarya'da Dumlupınar'da, Anafartalar'da ve Çanakkale'de savaşan ordumuzun resmi adı Asakir-i Mansureyi Muhammediye (Hz. Muhammed (SAV) yardımcı kuvvetleri) idi. Şimdi bu ordunun okullarına niçin İmam Hatip Lisesi mezunu girmesin? İmam Hatip okullarından ana baba katili, hırsız, vurguncu, talancı bir kişi çıkmış mıdır? Şehitliği ve gaziliği ulvi bir merteye gören, bu mertebeye kavuşma aşkının verdiği büyük manevi güçle din için, vatan için, namus için seve seve askere koşan gönül erlerine, imam hatip nesline neden bu okulların kapısı kapatılsın? Bu, kimin işine yarıyor; ülkemizin mi yoksa ülke düşmanlarının mı?

M. Kemal, Anafartalar Kumandanı Miralay iken bu manevi moral gücünün ehemmiyetini şu cümlelerle ifade etmektedir:

„Size (Çanakkale Savaşındaki) „Bomba Sırtı Vak'ası“ nı anlatmadan geçemeyeceğim. Mütakabil (karşılıklı) siperler arasında düşmanla mesafemiz sekiz metre, yani ölüm muhakkak... Birinci siperdekiler hiçbiri kurtulmamacasına kâmilen düşüyor, ikincidekiler onların yerine gidiyor. Fakat ne kadar şayan-ı gıpta bir itidal ve tevekkülle biliyor musunuz?... Öleni görüyor, üç dakikaya kadar kendi öleceğini de biliyor, hiç fütur bile göstermiyor, sarsılmak yok!... Okumak bilenler ellerinde Kur'an-ı Kerim ile cennete girmeye hazırlanıyorlar. Bilmeyenler kelime-i şahadet çekerek yürüyorlar. Bu, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren şayan-ı hayret ve tebrik bir misaldir. Emin olmalısınız ki, Çanakkale Savaşı« nı kazandıran bu yüksek ruhtur.“ 13

Bu ifadelerde M. Kemal Paşa bizlere, İmam Hatip Okullarına, Kur'an Kurslarına terör odağıymış gibi operasyonlar düzenlettiren Kur'an ve din düşmanlarına, bu vatanın bizlere Kur'an-ı Kerim aşıkları tarafından emanet edildiğini duyurmaktadır.

Ne günlere kaldık ya Rabbi! Dün Çanakkale'de, Sakarya'da, Dumlupınar'da din, örtü ve vatan uğruna savaşan ordumuzun içindeki bir avuç grup, yetmiş sene sonra tekeli sermaye adına hayali irtica tezgâhıyla İslam'ı tehlike ilan ediyor. Ve milli sermayeye savaş açıyor.

HER YOL ROMA'YA DEĞİL, KABE'YE ÇIKAR“ DAVASI!

Aziz milletim!

Ve milletvekili arkadaşlarım,

Başka bir dava daha huzurunuzda getiriliyor. Neymiş o? „Her yol Roma'ya değil, Kâbe'ye çıkar“ demişim. Kayseri Devlet Güvenlik Mahkemesinin yıllar önce verdiği takipsizlik kararına rağmen dava idam talebiyle şimdi yeniden gündeme getiriliyor.

Bütün milletimizin önünde şu tarihi gerçeği duyuruyorum. İdamla yargılandığım bu dava dosyası önüme geldiğinde çocuklar gibi sevindim ve gözyaşlarıyla evlatlarıma şu vasiyeti yaptım:

HANGİ REJİM TEHLİKEDE?

Ülkemizin maddi ve manevi sahada kalkınmasını istemeyen iç ve dış mason mihraklar, siyonist merkezden aldıkları talimatla „rejim tehlikede“ bahanesiyle sık sık ihtilal yaptırırlar.

Türkiye’de enflasyon, terör, işsizlik, aile boşanmaları, vurgun, talan, soygun tehlikeleri ve korkunç bir ahlaki çöküş erozyonu, çeteler, günde on beş trilyonluk (150 milyar DM) faiz kaçağı varken, hayali rejim tehlikesinden bahsedilmesinin sebebi nedir?

Bu Atatürkçülük ve laiklik ise bir maske ve paravandır; aslı yoktur. Olmayan şeylerin tehlikesi olur mu? Laikliğin „L“ si; Atatürkçülüğün „A“ sının olmadığı ülkede hangi rejim tehlikesinden bahsediyorlar?

Fikir, din ve vicdan hürriyeti, milletin çoğunluğunun iradesini temsil eden cumhuriyetçilik, halka hizmeti Hakk’ a hizmet vesilesi addeden halkçılık, milletin taleplerini kendi için emir telakki eden ulusçuluk, devleti yetim emaneti gören ve bireyin hizmetinde kabul eden devletçilik, yenilik ve ilerlemeyi hayat tarzı gören, iki günü bir olan aldanmıştır anlayışındaki inkılapçılık ve inanç birliği ile kardeşliği esas alan milliyetçilik sahalalarında ne zaman, nerede, hangi kurumda hayırlı bir adım atılmıştır. Bunlar, ne zaman ve nerede tatbik edilmiştir?

Halkımıza rağmen soygunlar, talanlar ve baskılar yapılmıyor mu? Milletimize rağmen düşüncelere, insan hak ve hürriyetlerine pranga vurulmuyor mu?

Bu durumda Türkiye’de hangi rejim tehlikesi vardır? Onlar bu tehlikeyi size söylemeye çekindiklerinden ben açıklıyorum:

ŞİŞMANLAMA REJİMİ

Evet, Refahyol Hükümetinin aldığı ekonomik tedbirler ve Anadolu arslanlarının sanayi ve ticari hamleleriyle muslukları kesilmeye başlayan, üç yüz yıldır ülkemizin ekonomik kaymağını yiyen bir avuç mutlu azınlığın yani rant çevrelerinin şişmanlama rejimi tehlikesi vardır.

Anayasada, kanunlarda bölücülük yasak olduğu halde, ordumuza, Batı Çalışma Grubu adıyla illegal bir örgüt kurdurarak, gazozcu, makarnacı, dönerci, lahmacuncu vs. mesleklerde mürteci arayıp ticarete irtica brifingi verdiren komutanları emekli olunca unutmadılar. Vefa borçlarını ödemek için komutanlardan bazılarını holdinglerin yönetim kurulu üyeliklerine getirdiler. 14

BÇG YOK, TÇG VAR!

Tekrar ediyorum; ordumuzda grup oluşturmak bölücülüktür. Birileri, „...batı çalışma grubu kurduk“ derse, başkaları da; „biz de güney, kuzey ve doğu çalışma grupları oluşturduk“ deme haklarına sahip olurlar. Bu ise, devletimizin bölünmez bütünlüğünü tehdit eden en büyük fitnelerden biridir. Buradan bir kere daha ilan ediyorum! Ordumuzda bir tek grup olmalıdır. Bu da, dış güçlere karşı Türkiye'yi savunma grubudur. Yani Türkiye için Çalışma Grubu...

UYARI!

Bazı siyonist mahfiller, „Rejim tehlikede“ yalanıyla yeniden bir ihtilal yaptırma niyetindedirler. Meclis kürsüsünden bir milletvekilimizin de duyurduğu gibi bu ihtilal, Suriye modeli olarak planlanmaktadır. Türkiye’de Atatürkçülük, laiklik elden gidiyor ve rejim tehlikede oyunuyla siyonizmin yörüngesinde İsrail ve ABD adına bir ihtilal hazırlığı yapıldığı haberleri hâlâ yalanlanmamıştır.

Millet iradesine büyük bir darbe daha vuracak olan bu senaryonun senaristleri arasında jurnalcılığı ve muhbirliği ile tanınan dünün Atatürk düşmanı bugünün hızlı Atatürkçüsü Doğu Perinçek de vardır. Suriye kampındaki PKK militanlarını bir komutan edasıyla denetleyen ve herbirini samimi bir dost tavrıyla kucaklayıp öperken boy boy fotoğrafları kamuoyuna yansıyan bu adam, nasıl oluyor da hakkında hiç bir dava açılmadan bir parti başkanı olarak kamuoyunda boy gösterebiliyor? 15 Nasıl oluyor da böyle bir adamın hazırladığı iddialar ciddiye alınarak Türkiye’de bir parti kapatılıyor, belediye başkanları görevlerinden alınabiliyor?

Vatansever savcılarımız nerededirler? Bir kısım medya bu adamın yaptıklarına niçin sağır ve kördür? Van milletvekili Sayın Fethullah Erbaş’ın gözü yaşlı annelerin asker evlatlarını kurtarmak için yapmış olduğu ve netice aldığı insanlık görevini kamuoyuna vatan ihaneti diye takdim ederek feryatlar koparan medyatörler, bu adam karşısında niçin susmaktadırlar? Yoksa aralarında aynı amaca yönelik bir ittifak mı vardır?

İHTİLAL ANAYASAL BİR SUÇTUR

Orduyu, milleti, herkesi bu ihtilal tehlikesine karşı uyarıyorum. İhtilal anayasal bir suçtur. Hiç kimse böyle kanunsuz bir emre uyamaz, uymayacaklardır da.

Alevisi, sünnisi, sağcısı, solcusu ve muhafazakârları tüm vatan evlatlarına sesleniyorum: Din, mülkiyet ve düşünce hürriyeti tanımayan „Made in USA“ patentli, İsrail destekli bir komünist ve dinsiz bir ihtilale karşı birleşiniz. Zaman kardeşlik ve birleşme zamanıdır.

Geçmişteki ihtilallerden ders almaya mecburuz. 1960 ve '80 ihtilallerine millet olarak karşı çıkabilseydik ve sorumluları yargılayabilseydik bugün Türkiyemiz gelişmiş ülkeler konumundaydı. Zira Türkiye'nin maddi ve manevi sahada geri kalmışlığının sebeplerinin başında ihtilaller gelmektedir.

Ne acı bir gerçektir ki terör ve irtica bahanesiyle ihtilal yapılan ülkeler, sadece sömürülen üçüncü dünya ülkeleridir. Amerika'da asırlarca beyaz-zenci çatışması olduğu halde, Amerikan ordusu terör bahanesi ile ihtilal yapmadı. İngiltere'nin IRA örgütü ile çatışması yıllardır devam eder ama, İngiltere ordusu hükümetler başarılı olamadı diye ihtilal yapmadı. Bundan şu netice çıkıyor; üçüncü dünya ülkelerine ihtilal yaptıran el ile ihtilalin zeminini oluşturan el, Bermuda şeytan üçgeni olan emperyalist birinci dünya ülkeleridir.

EVET! ORDUMUZ YALNIZ MİLLETİN EMRİNDEDİR

Burada yine söylüyorum: Ordu sadece milletin emrinde olmalıdır. Analar evlatlarını tekelci sermayenin, rantçıların menfaatleri devam etsin diye doğurmuyor. Köylerde, şehirlerde bin bir çilelerle yavrularını yetiştiren analar evlatlarını, Türkiye'yi sömüren kırk haramilerin, sömürü çevrelerinin sulta ve saltanatları devam etsin diye askere göndermiyor. Biz, analar - babalar, evlatlarımızı dinimizi, namusumuzu, devletimizin bütünlüğünü korumak, bekasını sağlamak, sömürüye mani olmak, dahili ve harici düşmanlara karşı ülkemizi savunmak için askere gönderiyoruz.

Keşke bu savcılar, medyaya „elinizdeki bu kasetlerin tamamını getirin, inceleyelim“ deselerdi. Savcıların görevi, araştırmaktır.

İki saatlik konferansın beş dakikalık bölümü iddianame olur mu?

Başkenteki bir konferanstan beş yıl sonra dava açıldığı dünyanın neresinde görülmüştür?

Bir örnek olması bakımından gazeteci Sayın Ahmet Altan hakkında bir mahkemenin verdiği kararı dikkatlerinize arz ediyorum. Hükümete ve cumhuriyete hakaret etti diye Sayın Altan hakkında dava açılınca mahkeme diyor ki, „Yazının bir bölümünü alıp yorum yapmak yanlışır...“ Ve mahkeme Sayın Altan'ı haklı buluyor.

Bu konularda Anayasa ve Yargıtay kararları var; „Kasetler delil değildir“ deniliyor. Bütün bunlara rağmen hiç bir yan delil olmadan, araştırma yapılmadan biz kurban edilmek isteniyoruz.

Neden? Baştan beri anlattığım gibi, 14 Şubat'ta Paris Konseyinde masonların aldığı karar gereği ülkede bunalım meydana getirip hükümeti yıkmak, hortumları, muslukları yeniden açarak kırk haramilerin önlerindeki engelleri kaldırmak ve böylelikle soygun ve vurgunların devam etmesini sağlamak istiyorlar. Türkiye'deki bu şer güçler aslında, mukaddes beldelerdeki siyonistlerin Arz-ı Mev'ud (vaad edilmiş ülke) hedeflerinin gerçekleşmesine uşaklık yapmaktadır.

BİZ İZİNDE DEĞİLİZ! DAVASI

Aziz milletim!

Ve milletvekil arkadaşlarım!

Sizlere son yılların siyasi dava rekoru olan, 1486 ayrı dilekçeyle aleyhime açılan bir davadan daha bahsetmek istiyorum. Bu dava, ülkemizdeki bazı maskeleri düşürmesi bakımından ehemmiyet taşımaktadır. Yıllar önce iki ayrı mahkemeden beraat kararı ile sonuçlanmasına rağmen ısrarla üzerinde durularak tekrar açılan bu dava, muhtevası basit ve bir o kadar da komik bir davadır.

1993 yılında Ankara-Keçiören stadındaki konferansta şu sözleri sarfettiğim iddiasıyla dava açıldı:

„Atam izindeyiz, diyorlar. Biz izinde değiliz, çalışıyoruz! Çalışıyoruz! Yahu şu tembellelere bakın: 40 yıldır hâlâ izindeler. Ne zaman çalışacaksınız? Millet yol bekliyor, fabrika bekliyor, izni kaldırın!

Çalışın! Çalışın!

Anayasa Mahkemesi Başkanı, milletin maaşıyla oturan hasta adam... Kızmıyorum ona, o da Allah'ın kulu... Hastaya kızılmaz. İlaç yazılır. Hasta yapmışlar onu okullarda, batı mikrobuyla. Tutmuş milletin parasıyla milletin dinine sövüyor. Diyor ki; laik olmayan insan değildir. (Yani hayvanmış!)

(Yuh sesleri...) Yuhalamayın.... Hasta yuhalanır mı? Kanserli, kuduz hiç yuhalanmaz, sadece acınır. Çok ağır hakaret etti atasına, bilmiyor zavallı! Hem de çok ağır hakaret etti. Atam yoluna kurban olayım diyor. Yalan! Vallahi kurban olmaz. Hikâye!. Paraya kurban!

İşte Y. G. Özden'e göre laik olmayan insan değilmiş; yani hayvanmış... Şimdi ona buradan, Ankara meydanından soruyorum: Laik olmayan insan değil öyle mi? Peki atam dediğin M. Kemal kaç tarihinde öldü? 1938. Laiklik kaç tarihinde geldi? 1937. Kaç yaşında öldü atan? 57. Anayasa Mahkemesi Başkanı Özden'e göre M. Kemal hayatının ancak bir yılını laik yaşadığına göre; M. Kemal 56 sene hayvan, bir yıl insan mı yaşamış? Şu hale bakın, şu hale bakın. Savcılar neredesiniz? Hakimler neredesiniz? Anayasa Mahkemesi Başkanı Özden atanıza hayvan diyor! Neredesiniz?

Aziz milletim!

Muhterem milletvekilleri...

Ilgaz ve Erzurum mahkemelerinin 1995 yılında, „...sanığın olayda Atatürk'ün anısına hakaret kastı taşımadığı, yalnızca Anayasa Mahkemesi Başkanının 'laik olmayan insan değildir' sözünü irdeleyerek, laikliğin 1937 yılında kabul edildiğine dikkati çektiği, bu durumda Atatürk'ün laiklik kabul edilmeden önce 56 yıl insanlık dışı bir şekilde yaşadığı, laiklik kabul edildikten sonraki bir yılı insan gibi yaşadığı sonucuna varılması gerektiğini belirttiği, suç kastının bu nedenle oluşmadığı anlaşılmakla sanığın atıl suçtan dolayı beraatine...“ 16 kararıyla sonuçlanan bu dava tekrar gündeme getirilmek istenmektedir. Bu isteğin ardında, bu konuşmalarla „Atatürkçülük ve laiklik“ maskeleri düşen bir kısım sömürü çevrelerini görmekte güçlük çekmiyorum...

Konuşma metinlerini dikkatle incerseniz bu sözlerde hakaret bulunmadığını, asıl itibarla sivri çıkışları ve taraflı tavırlarıyla ülkemizdeki büyük bir kesimi rahatsız ve rencide eden Y. G. Özden'in „Laik olmayan insan değildir“ şeklindeki talihsiz sözlerini tenkit amacıyla söylendiğini görürsünüz.

Tanımı yapılmayan, herkesin ağzında sakız olmuş birçok uygulamalarla ve hak kısıtlamalarına mesnet teşkil etmiş „Laiklik ve Atatürkçülük“ kavramının Türkiye'deki „faşist“ uygulamalarını hiçbir zaman kabullenmedim; her zaman tenkit ederek bizi dünyaya rezil eden Atatürkçülüğün bu komik uygulamalarını terketmeleri yolunda uyarılar yaptım.

BAŞÖRTÜSÜ BU ÜLKEDE NE ZAMAN TEHLİKE OLMUŞTUR?

Laiklik ve Atatürkçülük adına, insanların inandığı gibi yaşamalarına, giyinmelerine müdahale eden, eğitim haklarına ve fikirlerinin ifade edilmesine engel olan böyle bir uygulama dünyanın hangi laik ülkesinde görülmüştür?

Rahibelerin başörtüsüyle okullarımızda okuduğu, hastanelerde çalıştığı ülkemizde, kendi kızlarımızın başörtüsüyle okullarımıza girememesindeki çifte standardı görmüyor musunuz? Başörtüsü bu ülkede ne zaman tehlike olmuştur?

Kemalizm ve laiklik adına din ve başörtüsü düşmanlığı yapan, onu sosyal ve eğitim hayatımızda yasaklamaya çalışanların sahtekârlıklarını „Dinimizin tavsiye ettiği tesettür, hem hayata, hem fazilete uygundur.“¹⁷ diyen M. Kemal Paşa, örtü hakkındaki görüşlerini şu sözlerle ortaya koyuyor. „Eğer kadınlarımız şer’in (dinin) tavsiye ettiği ve dinin emrettiği bir kıyafetle faziletin icap ettirdiği tarz-ı hareketle içimizde bulunur, milletin ilim, sanat, içtimaiyyat hareketlerine iştirak ederse bu hali, emin olunuz milletin en müteassıbı dahi takdiremen men’i nefa edemez.“¹⁸ Bu sözlerden de anlaşılacağı üzere M. Kemal, o gün, müslüman kadının tesettürüne (başörtüsüne) saygı gösterirken Kemalizmi savunduğunu ve bu ideoloji adına yasaklama getirdiği iddiasında olan zihniyet, kendi kaynağı ile çelişkiye düşmektedir. Bu şekilde kaynağı ile çelişen zihniyetin, Atatürkçülük adına yaptığı hareketlerle, kendi keyfi tutumlarına, sömürülerine ve vurgunlarına Atatürkçülüğü kalkan yaptığı açıktır.

Sorarım sizlere „Öz yurdunda garip, öz vatanında parya“ misali eğitim hakları laiklik adına ellerinden alınan o tertemiz genç kızlarımızın masum göz yaşları karşısında yüreklerimiz hiç mi sızlamamaktadır?

Efendiler!

„Bizler siyonist odakların müsadese kadar değil, Allah’ın emri doğrultusunda müslüman olmak ve müslümanca yaşamak istiyoruz ve bunun için örtünüyoruz“ diyen kızkardeşlerimize ne zaman destek vereceğiz?

ARAFAT'TA YEMİN DAVASI

Aziz milletim!

Ve milletvekili arkadaşlarım!

1992 Hacc'ında Arafat'ta insanlara yemin ettirdiğim için bir kısım medyanın iddasına göre idamım istenen bir başka dava ile ilgili görüşlerimi arz etmek istiyorum. Yıllar önce Arafat'ta yapılan konuşmada şöyle yemin ettirdiğim iddia ediliyor:

„MELEKLERİ AÚLATACAK VE MASONLARI ÇILDIRTACAK BİR ŞEKİLDE HEP BİR AĞIZDAN; YA RABBEL ALEMİN! BU ARAFAT MEYDANINDA DÜNYA ELBİSESİNİ ÇIKARARAK KABİR ELBİSESİNE BÜRÜNDÜĞÜMÜZ BU MÜBAREK MEKANDA SANA SÖZ VERİYORUZ... RESULÜNE SÖZ VERİYORUZ. BUNDAN BÖYLE SANA SAVAŞ AÇAN SAÚCILIK, SOLCULUK, KEMALİZM, KAPİTALİZM, LAİKLİK VE BÜTÜN ŞEYTANİ DÜZENLERİ BOYKOT EDEREK SENİNLE BİZİM ARAMIZA İSLAM'DAN BAŞKA KUR'AN'DAN BAŞKA HİÇBİR NİZAMI SOKMAMAK İÇİN CANIMIZLA, MALIMIZLA TIPKI BİLAL GİBİ, SÜMEYYE GİBİ SENİN DİNİN UÚRUNDA NÖBETE KOŞUYORUZ, NÖBETE GELİYORUZ!

ALLAH RESULÜ'NÜN ARAFAT'TA BİZE EMANET ETTİÚİ MALLARIMIZI, CANLARIMIZI, NAMUSLARIMIZI, KUR'AN'IMIZI VE SÜNNET-İ SENİYYEYİ KORUMAK İÇİN VÜCUDUMUZU SANA SATMAYA SÖZ VERDİK YA RABBİ! RESULÜNE, CANIMIZLA, MALIMIZLA DAVASINI KORUMAYA BİAT ETTİK!

ALLAH SÖZLERİNİZİ DUYDU, MELEKLER SÖZLERİNİZİ DUYDU. RABBİM ŞAHİT OLSUN. SİZE TEBLÍÚ ETTİÚİME ŞAHİT MİSİNİZ? HAKK'A ÇAUÍRDIÚIMA ŞAHİT MİSİNİZ?

ŞAHİT OL YA RAB! ŞAHİT OL YA RAB! ŞAHİT OL YA RAB!“

Niçin aynı şeyler 1994 yılından beri temcid pılavı gibi önümüze getiriliyor? Lütfen bu sözleri tahlil ediniz. Bir televizyon programında, hâlâ çölde kalmış ve burada ismini anmayı zül gördüğüm bir gazete yazarına „Sen Allah'a savaş açar mısın?“ diye sordum. „Hayır“ dedi. „O halde bu sözlerden niye rahatsız oluyorsunuz? Türkiye'de bir anket yapılsın. Allah'a savaş açan kaç kişi çıkar? Ben Allah'a savaş açan ideolojileri boykot etme hakkına sahip değil miyim? Boykot edeceğim diyorum. Bu benim şahsi ve imani görüşüm. Benim şahsi görüş beyan etme hakkım yok mu?“ dediğimde, „Ha öyle miydi?“ diyor. Elbette konuşmaları aklı selimle tahlil etmezseniz kardeşiniz hakkında suizanda bulunursunuz.

FAŞİST LAİKLİK VE KEMALİZM!

Allah'a savaş açmak ki bunun Türkiye'deki tanımını faşist laiklik ve Kemalizm'dir. Biz Allah ile barışan, dinde zorlama yoktur ve herkes inancında hürdür manasındaki gerçek hoşgörü, tolerans ve düşünce sistemini her zaman savunduk. Türkiye'de laiklik ve Kemalizm adı altında faşistlik ve din düşmanlığı tatbik edilmek istenmektedir. Örtüyü yasak eden, inancı yasak eden ve milletin inancıyla alay eden bir laiklik ve Kemalizm tatbikatı vardır. Bu ülkede inançlı insanların tamamı faşist laikliğe ve Kemalizm'e karşıdır.

Yine ülkemizde bir kısım mason çevrelerin, soygun, vurgun, talan ve sahtekârlıklarının devamı için kendilerine kalkan olarak kullandıkları „Atatürkçülük, Kemalizm ve laiklik“ kavramları bu konuşmalarda açıklanmıştır. Zira, M. Kemal Paşa öyle bir tabu haline getirilmiştir ki, onun adına yapılanlar, dost düşman herkesi güldürmektedir. Bu konuya açıklık getirmek amacıyla, 8 Mayıs 1988 tarihli Nokta dergisinde yayımlanan „Atatürkçülük tartışması“ adlı araştırma yazısından bazı ibret verici bölümleri sizlere sunmak istiyorum.

PUTLAŞAN TÜRK; ATATÜRK 19

„Ölümünden 50 yıl sonra, Atatürk’ün fikirlerinden ve eylemlerinden kopartılarak besmele gibi kullanılması, adım başı heykellerinin dikilip günaşırı törenler tertiplenmesi, artık Atatürkçüler dahil birçok kesimi rahatsız ediyor.

„Yaklaşık üç sene önceydi. O sırada İngiltere’deydim. Bir gece televizyon seyrediyoruz. BBC’de bir program. Bir de baktım Türkiye’den söz ediliyor programın bir yerinde... Denizin ortasında bir kız çocuğu. Çocuk bir kayığın içinde ve kucağında da bir Atatürk büstü... Deniz çalkantılı... O küçük teknenin içinde, kucağında Atatürk büstü ile ayakta durmaya çalışan kız çocuğu, bir görünüp bir kayboluyor dalgaların arasında. Sonra kamera karşı kıyıyı gösteriyor. Devlet erkânı sahilde sıralanmış Vali, belediye başkanı, komutanlar, herkes hazırolda... Neyse, tekne kıyıya yaklaşıyor ve kız çocuğu kucağındaki Atatürk büstü ile iniyor kayıktan... Devlet erkânı, komutanlar yine hazırol duruşunda.. meğer herkes o kız çocuğunun kucağındaki büst için selam durmuş...

Ben BBC’nin neden böyle bir 19 Mayıs törenini ekrana getirdiğini düşünürken, ‘Dünyadaki Komik Olaylar programına Türkiye’den bir görüntüyle başlıyoruz’ sesi ile kıpkırmızı kesildiğimi hatırlıyorum. Oysa herkes kahkahalarla gülüyordu. İşte o zaman farkettim bize doğal gibi gelen bu tür kutlamaların nasıl korkunç bir komediye dönüştüğünü...”

Bu ilgi çekici anıyı anlatan, önde gelen kamu kuruluşlarından birinin genel müdürüydü ve hâlâ gülmekle gülmemek arasında bocalıyordu.

İSLAM VE LAİKLİK

Aziz milletim,

Değerli milletvekilleri...

„Laik olmayan insan değildir“ ifadesiyle halkımız laik-antilaik gibi komik bir kamplaşmanın içine itilmek istenmektedir. Ve bu ifadeleri cüretkârca sarfederlerken, ülkede böyle bir kamplaşmanın oluşmasına zemin hazırlamışlardır. Bu ifadeleri kullananların „Bölücülük suçuyla yargılanmaları gerekirken ne acıdır ki onları uyaran bizler yargılanıyoruz.

Laiklik, bir din, bir inanç sistemi değildir. Bir devletin uygulamada benimsediği veya benimsemediği bir metod, bir yol, bir anlayıştır. Laik olan veya olmayan devlettir; şahısların laik olabilmesi mümkün değildir. Avrupa'nın laik ülkelerinde bir hristiyan vatandaşa „Sen laik misin?“ diye sorarsanız, kendisiyle dalga geçildiğini zanneder.

Bir insan ya hristiyan, ya yahudi, ya ateist, ya münafık, ya müşrik, ya da müslümandır.

Avrupa laiklik anlayışını, ilmin ve ilerlemenin karşısında betondan bir duvar gibi duran ortaçağ kilise anlayışına karşı benimsemiştir. Ve bu anlayış, yani kilisenin din sömürüsünü engelleyerek hayattan uzaklaştırılması, hristiyan bir toplum için sadece teknolojik bir fayda sağlamıştır. Bugünkü Avrupa'nın temellerini atmıştır. Fakat mensubu olduğumuz ve ilk emri „Oku“ olan İslam dini, beşikten mezara kadar ilim öğrenmenin, ilimle insanlığa faydalı olmanın gereğini vurgulayan, iki günü birbirine müsavi olanı ziyanda kabul eden harika bir zihniyeti bize öğretmektedir. Bu anlayıştaki dinimiz, muharref (değiştirilmiş) Hristiyanlık ve Yahudilik gibi insanlığın gelişmesine set çekmiş dinlerin çok daha üstündedir.

İslam, insanlığa gönderilen tahrifi mümkün olmayan yegâne kurtuluşumuz olan son ve en mükemmel dindir. Önümüzde ilerlemeye mani bir engel olması bir yana, bizi gerçek muassır medeniyetin zirvesine ulaşmaya azmettiren manevi motor gücümüzdür. Terakkimizin, dünyada yeniden süper güç olabilmemizin tek yolu hayatımızdan söküp atmaya çalıştığımız dinimizi, Kur'an'ımızı, sünneti seniyyemizi hayatımızın her safhasında baş köşeye oturtmamızla mümkün olacaktır. Bizim faşist laiklik ve Kemalizm gibi bir yedek lastiğe ihtiyacımız yoktur.

Buradan yola çıkarak şunu ifade etmek isterim ki, laiklik, Atatürkçülük ve Kemalizm kavramlarıyla din, milli ve manevi tüm moral değerlerimizi hayattan söküp atmaya kalkışanların, toprağı şehit kanıyla, hamuru ve mayası imanla, Kur'an'la yoğrulmuş bu ülkede muzaffer olabilmeleri mümkün değildir. Dine harp açanların mücadelelerinin sonucunu yüce Mevlamız şu ayeti kerimelerde bizlere bildirmektedir: „İnkâr edenlere deki; yakında muhakkak mağlup olacaksınız!“ 21 „O topluluk (din düşmanları) yakında bozulacak ve onlar arkalarını dönüp kaçacaklardır.“ 22

ALLAH'IN YANINDA NÖBETTE DURMAK

Aziz milletim,

Değerli milletvekilleri!

Senelerce müftülük yapmış doksan yaşındaki babam dahi Allah'a savaş açsa ben onun yanında nöbette durmam. Bu bizim inancımızın gereğidir.

Zira yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'de Rabbimiz, „Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ediyorsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi bile veli (dost) edinmeyin. Sizden kim onları dost edinirse, işte onlar zalimlerin tâ kendileridir.“ 23 „Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun-babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa- Allah'a ve Resulüne düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin. İşte onların kalbine Allah iman yazmış ve katından bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında (Hizbullah) olanlardır. İyi bilin ki, kurtuluşa erecekler de sadece Allah'ın tarafında olanlardır.“ 24 buyurarak bizlere şeytani ideolojileri boykotu emretmektedir.

Bizler inancımızı söyleme ve yaşama hürriyetine sahip değil miyiz? „Ya Rabbi! Sana savaş açan tüm şeytani sistemleri boykot edeceğim, yani onların yanından ayrılarak senin yanına nöbete geleceğim“ diyerek inancımı ifade ediyorum. Bundan daha güzel bir davet olur mu? Yeryüzünde yaratılış gayemizi özetleyen, Allah'ın yanında nöbette olma çağrısını kendi nefsim ve bütün insanlığa yapmak suretiyle ifade etmek hürriyetimi kullandım. Ve bu güzel davetimden dolayı da şeref duyuyorum. Ömrüm boyunca bütün insanlığı Allah'ın yanında kulluk nöbetine çağırmaya devam edeceğim. Çünkü insan ya sanatkârı olan Allah (CC) a kul, ya da maddeye, eşyaya, şehvete ve şeytani ideolojilere köledir.

Biz ruhlar aleminde (Kalu Bela'da) Rabbimize kul olmaya söz verdik. Ve O'na kulluk nöbetinden de şeref duyuyoruz. Ve Rabbimizin, „Allah, sizinle din uğrunda savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik yapmanızı ve onlara adil davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletli olanları sever. Allah, yalnız sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanız için onlara yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onlara dost olursa işte zalimler onlardır.“ İlahi mesajımı hatırlatıyorum. 25

KUR'AN-I KERİM'E DÖNÜN DAVASI

Yine yaptığımız bir konuşmayla alakalı olarak „Atatürk aleyhine suç işlemek, yasanın suç saydığı eylemi övmek“ iddiasıyla hakkımda dava açılmıştır. İnancımın gereği Atatürk heykeline gitmeyişimin ve 10 Kasım törenlerinde Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e Kur'an göstererek; „Kur'an'a dönün“ diye davet yapan bir insanın gerçekleştirdiği eylemi değerlendirmemin konu edildiği davanın iddianamesine alınan sözleri yorum yapmadan aynen sizlere aktarıyorum:

„ANKARA'DA TÖRENLERDE BİR ADAM KUR'AN-I KERİM'İ GÖSTERİNCE KIYAMET KOPTU. BEN O ZAMAN TELEVİZYONA VERDİÜİM DEMEÇTE DEDİM Kİ; „BU ADAMIN ELİNDE KUR'AN-I KERİM DEÜİL DE İNCİL VEYA TEVRAT OLSAYDI BU MEDYA BÖYLE KUDURUR MUYDU? BUNLAR KUR'AN DÜŞMANI. OLAYIN YERİ, ŞEKLİ TARTIŞILABİLİR... AYRI BİR KONU, AMA OLAY BİR KUR'AN OLAYIDIR. KUR'AN'A DÖNÜN DEMİŞTİR. O ZAMAN DEDİM Kİ; SAYIN DEMİREL! SEN ŞÜKRET O GENÇ DAHA ÖNCE SOSYALİSTTİ; KUR'AN İLE MÜSLÜMAN OLDU. YA SOSYALİST OLARAK GELSEYDİ, ŞİMDİ SENİN BU 10 KASIM GÜNÜ CENAZEN VARDI. DEMİREL! HAYATINI KUR'AN'A BORÇLUSUN.

SONRA TELAŞLANIP KORKARAK KUR'AN'A BAKINCA, DEDİM Kİ; NE KORKTUN, NE ACAYİP BAKIYORSUN, TANIMADIN MI O KİTABI? YILLARDIR SEÇİMLERDE ÖPTÜÜÜN KUR'AN'I TANIMADIN MI? NİÇİN TELAŞLANIYORSUN? NEDEN TELAŞLANIYORSUN?

Bir olayın değerlendirmesi, bir yorum mahiyetindeki bu sözleri suç kabul edenlere soruyorum: Bu ülkede hadiseleri değerlendirme, yorum yapma hakkı sadece bir kısım zümreye ve medyaya mı aittir?

Sizleri bu olaya açıklık getiren Kutsal Kitabımızın „Şimdi siz bu söze (Kur'an a) mı şaşırıyorsunuz? Gülüyorsunuzda ağlamıyorsunuz. Ve siz gaflet içinde oyalanmaktasınız. Haydi Allah'a secde edip (sadece) ona kulluk edin“. 26 Ayetini düşünmeye ve yaşamaya çağırıyorum.

HEYKELE NİÇİN GİTMEDİM? DAVASI

Bir başka dava için hazırlanan iddianamede şöyle demişim:

„Burada söylüyorum; yalanlara iltifat etmeyiniz. Bütün bayramlara katıldığımız gibi 29 Ekim’e de katıldık. Çünkü Cumhuriyeti on dört asır evvel benim Peygamberim kurdu. Cumhuriyet İslami bir terimdir. Kur’an’daki Şura suresi cumhuriyet manasına gelir; „istişare“, „cumhurun idaresi“ demektir. Peygamberimiz bile kendisinden sonrakini seçme hakkına sahip değildir. Allah dileseydi Peygamberine Ebu Bekir’i seçtirme yetkisi verirdi. Halk idarecisini kendisi seçsin diye bu yetkiyi vermedi. Avrupalılar bunu on üç asır sonra ancak anlayabildiler.“ 30 Ağustos’a katıldığımız halde, „katılmadı“ dediler. Neden katıldık? Çünkü biz 30 Ağustos’un ne başında, ne sonundayız; tam ortadayız. 30 Ağustos benim bayramımdır. Onu masonlar kutlayamaz. Onu mandacılar, Çekiç Güç’çüler kutlayamaz. Onu din ve örtü düşmanları kutlayamaz.... 30 Ağustos iman ve İslam davasının tezahürüdür. Kur’an ile kazanılmış bir zaferdir. Bütün bu bayramlara katıldım, ama sadece bir iki yere gitmedim:

Birincisi kokteyl... Çünkü zaferler kokteyllerle kutlanamaz. Bu, benim inancıma terstir. Yıllarca ben içkinin haram olduğunu anlatacağım, sonra söylediğimi makam için terkedeceğim. Allah muhafaza buyursun. Böyle bir şeyi yapmam, yıllarca konuşan bir kardeşiniz olan benim için mümkün değildir. „Yapmadığımız şeyleri niçin söylüyorsunuz?“ ayetinin muhatabı olmak istemem. 30 Ağustos, sarhoş naraları ile kutlanamaz. İşte biz Rize’de 30 Ağustos’ta o zaferi kutlamak için halkı belediye otobüslerinde bedava taşıdık. Peygamberimizin doğum gününde de, hicri yılbaşında da bedava taşıdık. Neden? Çünkü bu bayramlar bizimdir. Onun için 30 Ağustos gecesi Rize’nin en büyük camii olan Sahil Camiinde şehitlerimizin ve gazilerimizin ruhlarına hatm- i şerifler gönderdik.

İşte böyle kutlanır bayramlar. Ama onlar bunu kabul etmiyor; illa benim gibi olacaksın diyorlar. Sen ne karışıyorsun, bırak! Ben sana niçin camiye gelmiyorsun demiyorum da, sen bana niçin karışıyorsun?

Elbette heykele hiç bir zaman gitmedim. Sebebi bir şahsı protesto etmek değil... Babamın heykeli de olsa gitmem, Fatih’in heykeli de olsa gitmem. Hatta bir zalim çıksa peygamberimizin heykelini de yapsa, ona da gitmem. Çünkü bunu yasak eden Allah’tır. Ben Kur’an’a göre müslümanım; onların müsadese kadar müslüman olmaya mecbur değilim. Siz ne karışıyorsunuz bize!

Diyorlar ki; Allah ile kul arasına niçin giriyorsun? Ben de onlara diyorum ki, M. Kemal Paşa ile bizim aramıza neden giriyorsunuz? Bırakın nereye gideceğime ben karar vereyim! Aklınızı başınıza alın!

M. Kemal bugün gelebilse bu masonları sopayla kovar bu ülkeden. Bu mandacıların M. Kemal’i zerre kadar sevdikleri yok, ama boğulmakta oldukları için can simidine sarılıyorlar, kurtulmaları mümkün olmasa da... Millet artık uyanmıştır. Cenab-ı Hakk Kur’an’da: „Ey iman edenler! Şarap, kumar ve bütün heykeller, fal ve şans oyunları birer şeytan işi pisliktir. Bunlardan kaçınız ki, kurtuluşa eresiniz.“ 27 Allah heykelleri peygamberlere helal kılmadı da, bize mi helal kılacak? Peygamberler kendi akrabalarına torpil yapmadı da bize mi torpil yapacak. Aklınızı başınıza alın...

Konuşmayan, duymayan şeylerden insana fayda gelmez!

Bu ülkeye hizmet etmek istiyorsanız, yapacağınız yoldur, okuldur, fabrikadır; Türkiye’yi gerçek muassır medeniyet seviyesine çıkartmaktır; var mısınız?

İşte onun için her zaman söylüyorum Atatürkçülere; siz fabrika kurdunuz da karşı mı çıktık? Siz Türkiye’yi güçlü bir Türkiye yaptınız da karşı mı geldik?

Yetmiş yıl geri bıraktığınız bu ülke, elhamdülillah ölümler devrini kapatıyor. „Hayy“ olan Allah’ın nizamı devrini açıyor. Bunu kimse önleyemeyecek...

Cesaretle, korkusuzca söylediğim için bazı kardeşlerim „Hocam aşırı konuşuyorsunuz; sizi mahkum ederler“ diyorlar... bu sözler öyle ağırıma gidiyor ki, kurşun atsalar bu kadar ağırıma gitmez. Yirmi senedir konuşuyorum; konuşmalarımın hiç bir şey anlamadınız mı, Allah aşkına! Yahu ben bu belediye başkanlığı koltuğunda hür olduğumu anlıyorsam zalimim. Ben zaten esirim. Kur’an’ın esir olduğu bir ülkede müslüman hürse çok tövbe etsin...

Kendimize gelmeye mecburuz. Başörtüsünün esir olduğu ülkede sen kendini hür mü zannediyorsun? Ha koltuğunda esirsin, ha cezaevinde esirsin.. ne farkı var bunun?

Onun için korku ile arkadaş olmayı, bana kimse korkuyu tavsiye etmesin. Korku ile arkadaş olmadım, olmayacağım; bunu bilmenizi istiyorum. Çünkü onların hiç bir gücü yok, korkmayın. Bunlar örümcek ağıdır. Kur'an-ı Kerim'de yüz on dört sureden biri Ankebut süresidir. Türkçesi „Örümcek“ tir. Bu surede „Allah'tan başka dost edinenlerin (kafirlere güvenenlerin) durumu örümceğin durumu gibidir. Örümcek bir yuva edinir; halbuki yuvaların en çürüğü şüphesiz örümcek yuvasıdır. Keşke bilselerdi!“ 28 buyuruyor Mevla.

Bu Roma düzenleri, sağcılık, solculuk, sosyal demokrat, sağ demokratçılık örümcek ağı kadar çürük; hiç bir güçleri yok. Allah'ın izniyle... Allah'ın koruduğu kula kimse zarar veremez; zarar verdiğini de kimse koruyamaz. Bu ölçüyü bilmeye mecburuz. Şahadete alışmazsanız vatan elinizden gider. Vatanımı seven altmış beş milyon insan vatan hainleri kadar cesur olmazsa topraklarımız elimizden gider. Filistinlilere döneriz. Onun için biz dilekçelerimizi değiştirelim. Korkmayın, Allah'a yöneldinizmi Allah size yeter. O en büyük kuvvettir. Tarih bunun şahidi değil midir?

Bir mikroba yenilen, bir uykuya yenilen, bir damla suya ihtiyacı olan bu insanoğlu, kainatın sahibine isyandan korkmuyor da, ben mi bunlardan korkacağım? Bunlar kimdir? Bunların gücü nedir?

Benim korktuğum, müslümanın pısrıklığı, müslümanın maldaki cimriliği, müslümanın şahadeti unutuşudur. İnkarcılar ve hainler şehitlikten korkar. Bakınız Bosna'daki müslümanlar bütün dünya ile çarpıştı. Ama seneler geçti hâlâ dimdik ayaktalar. Sonu galibiyet de olsa, mağlubiyet de olsa, şehitliği arzu eden mü'minlerin elde edecekleri şey zafer olacaktır. Kardeşlerim, evlatlarınızı bu din için, bu vatan için, bu Kur'an için, bu örtü için, bu ezan için mal ve canla şahadete hazırladığınızı korkmayın! Allah'ın izniyle Türkiye aslanları ayağa kalkacaktır.“

Yargılanan bu sözler hakkında hiçbir yorum yapmıyor, sadece Allah'ın şu ayetindeki ultimatonunu sizlere duyurmak istiyorum: „(Habibim de ki) siz Allah'ın size, haklarında hiçbir hüküm indirmedığı şeyleri O'na (Allah'a) ortak koştuktan korkmazken, ben sizin ortak koştüğünüz şeylerden nasıl korkarım? Şimdi biliyorsanız söyleyin: İki gruptan hangisi güvenli olmaya daha layıktır. (Hakk mı, batıl mı?)“ 29

TAŞAR OLAYI DAVASI

Aziz milletim!

Ve milletvekili arkadaşlarım!

Bir başka iddia daha önünüzdedir. Nedir o? Bu, Sayın Mustafa Taşar ile ilgili iddiadır. Aslında bu iddia üzerinde hiç durmak istemiyorum. Neden? Çünkü bu da, Refahiyol Hükümetini yıkıp, kırk haramilerin arzusu üzerine patronların evinde kurulan CHP destekli Anadol-D hükümetinin arkasındaki medya patronlarının bana karşı başlattıkları yalan kampanyalarından birinin ürünüdür. Bizzat Sayın Taşar bu davanın bittiğini söylüyor. Hatta televizyonlar bu iddiayı ortaya attığında, bir kanalda Sayın Taşar'ı konuşturacağını zanneden spikerin, Taşar'ın „Ben bunları çoktan beri biliyorum“ sözü karşısında nasıl renkten renge girdiğini unutmamız mümkün değildir.

1995 yılında Ankara C. Savcılığının 8.5.1995 tarih ve 96/1151 sayılı kararı ile, iddialara mesnet olan Viyana konferansıyla ilgili Kocaeli C. Başsavcılığının 8.7.1993 tarih ve 2266 sayılı takipsizlik kararlarına rağmen konu yeniden gündeme getirilerek dava tekrar açılıyor.

Biz kimsenin şahsıyla uğraşmayız, kimseye hakaret etmeyiz. Söz konusu konuşmada, o dönemde meydana gelen bir olayın tenkidi yapılmıştır. Yoksa Sayın Taşar'ın ailesiyle, kardeşim olan eşiyile ilgili bir söz sarfetmemiz mümkün değildir. Zaten Sayın Taşar bu olaydan rahatsız olsaydı, beni değil, bu konuşmayı yayımlayan televizyon kanallarına dava açardı. Çünkü medya bu konuşmayı kasıtlı olarak geniş kitlelere yansıtmıştır. Ankara Savcısının mahkemeye arzettiği yazıda „Konuşma Viyana'da bir konferansta yapılmıştır; dolayısıyla bu, basın yoluyla hakarete sokulamaz; Şevki Yılmaz basın aracılığıyla konuşmamıştır“ deniliyor. Taşar olayı nedir? Olayın aslını bilmek lazım.

1990 yılında bir gazetede okumuştum: Gaziantep Merkez Camii imamlarından bir zat, hutbede „Turistlere dikkat edin, ahlaksızlık getirenle ahlaklı olanları ayırın...“ diyor. O sırada camide bulunan bir bakan, hocanın bu hutbesine müdahale ediyor; „İn aşağı, o turist döviz getirmezse binlerce diyanet görevlisi hocanın maaşı nereden ödenir?“ diyor... Ben konuşmamda bu söz karşısında tepkimi dile getirdim. Ve bu imam maalesef merkezi camiden derhal alınıyor.

Hükümetin bir başka bakanı onu tekrar yerine iade ediyor. İmam görevinden tekrar alınıyor... İki bakanın çekişmelerinden dolayı o günlerde Gaziantep'te münakaşalar çıkıyor. İşte ben dava konusu olan konuşmamda bu olayı eleştirmiştim. Körfez Savaşının cereyan ettiği bir ortamda yapılan bir konuşma aslından çarpıtılarak kamuoyuna sunulmuştur. Şevki Yılmaz bağıyor, feryat ediyor. Yangın varken sessizce „Yangın var“ diye bağırlır mı? Yangının olduğu yerde gür sesle „Yangın vaaar!“ diye bağırlır. Yıllar önceki bu konuşmalar, Körfez Savaşı sırasında yapılmıştır. O sırada cereyan eden bir olay, elbetteki her vatandaş gibi beni de rahatsız etmiştir. Ben ezelden beri aşıkım istiklâle demişim; ben ezelden beri hür yaşadım, hür yaşarım demişim. Hakkıdır Hakk'a tapan milletimin istiklal demişim. Bağımsızlığa alışmış bir milletin, bağımsızlık benim karakterimdir diyen bir milletin topraklarına Çekiç Güç'ün gelmesi halkımın olduğu gibi benim de sınırlarımı bozmuştur ve kanıma dokunmuştur.. Kendi evlatlarımıza güvenmeyip te Güneydoğu'nun huzurunu Conilere teslim eden zihniyetlere, „Selahattin Eyyzbilerin, Fatihlerin, Şeyh Saidlerin torunlarına güvenmeyenlere biz hiç güvenmiyoruz“ dedim. Niçin bu konuşmalarım verilmiyor?

1990 yılında Şemdinli'de kaymakama vurulan İngiliz tokatı bu millete vurulmuştur. 30 Kaymakam cumhurbaşkanını, cumhurbaşkanı da aziz milletimizi temsil eder. Kaymakam sürülüyor, İngiliz çavuşu hâlâ Çekiç Güç karargâhındadır. Bu olay benim uykularımı kaçırmıştır. Aynı seneler içinde yine Saratoga gemisinden atılan füze gemimizi batırıyor. Nerede Türkiye'nin menfaatlerini koruyacağız diyenler? Halkçılık, ulusculuk, devletçilik ilkelerinin bütünlüğü olan Atatürkçülüğü savunanlar! Beş tane askerimiz hayatını kaybediyor, neden sesiniz çıkmıyor? Saratoga gemisinin şehit ettiği insanlarımızın hâlâ hukuki hesabı sorulmamıştır. Hâlâ bu ihanet tahlil edilmiş değildir. Batırılan geminin yerine parasını ödediğimiz halde gemilerimiz gönderilmemiştir. Biz o günlerde bu olayı protesto ettik.

YİNE AYNI CEVABI VERİRDİM

Kıbrıs Harekatında Türkiye'ye bütün maddi imkanlarıyla destek olan Libyalılara o günlerde dünyada ilk defa Türk hükümeti tarafından ambargo konulurken, Azeri kardeşlerimizi katleden Ermenistan'a buğday verilmesi beni çıldırtmıştır. Şu anda Cumhurbaşkanı olan zamanın başbakanı Demirel „Ermeni insan değil mi, aç mı kalacaklar?“ diyordu. Elbetteki bütün bunlar moralimi bozan hadiselerdi. Bir insanı çileden çıkaran etkenleri bulmadan, sebepleri teşhis etmeden olayları tahlil etmenin imkânı yoktur.

Aç Azeri Türküne buğday vermeyeceksiniz, topraklarına ve canlarına tecavüz eden Ermenileri doyuracaksınız. Bu ne büyük ihanettir! Kendilerine o zaman „Sayın Başbakan, Ermeni insan da, Azeri Türkü insan değil mi? Buğdayın yarısını da Nahçıvan Türküne gönderseydiniz olmaz mıydı“ dedim. Türkiye karayolundan TIR'larla Ermenistan'a buğday gidecek, silahlar gidecek, Türkiye hava sahasını Ermeniler kullanarak Azeri kardeşimizin kanını akıtacak.... Birileri de çıkıp bunlara cevap vermeyecek! Medyanın çarpıttığı şekilde değil; insanların anlayacağı şekilde gereken cevaplar verilmiştir. Geçmişteki bu ihanetler şu anda tekerrür etmiş olsa yine aynı cevabı veririm. Yine Körfez Savaşı sırasında Bağdat'ta İmam-ı Azam'ın kabri bombalanıyor. Allah Resulü'nün biricik torunu Büyük şehit Hz. Hüseyin (RA) in Kerbela'daki makamı bombalanıyor ve bütün bu işler Adana İncirlik Üssü kullanılarak yapılıyor. Elbette Mehmet Akiflerin İstiklâl Mücadelesinde yaptıkları gibi şehir şehir dolaşarak işgal gücüne karşı halkı uyandırdım. Yine yapılsa yine uyandırırım.

Haksız yere tek bir insanın kanının akıtılmasına tahammülüm yoktur. Aynı senaryolar tekrar vuku bulursa, insanımızı uyandırma vazifesini hiç çekinmeden yerine getiririm.

NAMUS TACİRLERİNİN KİRLİ YÜZLERİ

O günlerde Antalya'ya gittiğimde karşılaştığım manzara, sınırlarımı fena halde bozdu. O manzarayı gören onurlu her vatansever çıldırırdı. İtalyanlar hıristiyan olmasına rağmen, Amerikalı askerlerden kızlarına AIDS mikrobu geçer diye 6. Filo'yu İtalya limanlarına yaklaştırmadılar. Ve bu gemi oradan geri dönüp Antalya'ya demir atıyor. Ben kafamdan konuşmuyorum. Vicdan ve namus anlayışına sahip her ferдин tüyelerini ürpertecek olan şu belgeye dayanarak feryat ettim.³¹

Mart 1990 tarihli Tempo dergisi olayı anlatıyor... Derginin başlığı aynen şöyle: „Amerikan askeri aşka geldi... „Antalya Valisinden demeç; „Hazırlıklarımızı tamamladık...“ Conilerin ağırlanması için tüm hazırlıklar yapılmış. Neymiş bu hazırlıklar? Derginin yazdığına göre genelevler boyanmış, temizlenmiş, çevre pavyonlardan kadınlar çağrılmış, fiyatlar bile belirlenmiş...Aynen dergiden okuyorum; „Savaş stresine giren Amerikan askerleri Antalya'ya kurtlarını dökmeye geliyorlar. Fiyatlar bile şimdiden belli oldu. On beş dakika (ırza geçmenin) fiyatı yirmi dolar, işi yarım saate çıkarmak isteyen ehli keyifler olursa kırk dolar ödeyecekler...“ Nerede olacak bunlar? İstiklal Savaşını din, namus, vatan ve başörtüsü için yapmış bir milletin toprağında... Şehitler, yiğitler diyarında, cepheye sırtında mermi taşıyan Nene Hatunların diyarında...

Olayı anlatan Şevki Yılmaz değil, Tempo dergisidir. Aynı dergide çok enteresan bir not daha vardı: „AIDS mikrobuna karşı tedbir de alındı, Amerikan askerlerine prezervatif kullanma zorunluluğu getirildi...“ Kızlarımızın ırzına geçilirken, Leylalarımızın namusları çiğnenirken, alınan tedbirlerle övünüyorlar!

Efendiler!

Birazcık kendimize gelelim. Bir millet dini, vatani, toprağı ve namusu için yaşar! Bu değerlerini ayaklar altına alan bir toplum tarihten silinmeye mahkumdur. Namuslular, namussuzlar kadar cesur olmazsa bu vatan toprağı elinizden gider. İşte ben bunun için o günlerde, Amerika aleyhine konuşmalar yasak edilmesine rağmen şehir şehir dolaşarak bu olayı protesto ettim. Ve protesto ettiğim için de şeref duyuyorum.

Gerçekler bu kadar net ortadayken, bunların benden ve halkımızdan özür dilemelerini beklerken maalesef bizim hakkımızda dava üstüne dava açılmıştır.

IRZIMIZDIR ÇİĞNENEN!

Bazı kızkardeşlerimiz aldatılmış da olsalar, sarkıntıya uğramalarından rahatsız olan biri olarak elbette buna tepki gösterecektim. Ve 11 Mart 1989 tarihli Günaydın gazetesindeki haberi görseydiniz, sizler de konuşmaz mıydınız? 6. Filo yine gelmiş. Bir fotoğraf...Türk kızı çırılçıplak altta, Coni üstte... Ve insanı çıldırtan haber: „Amarikan filosu üstümüze çıktı.“ 32

Efendiler!

Bin yıllık Anadolu tarihimizde böyle bir cinayet işlenmiş midir?

Irzımızdır çiğnenen, evladımızdır doğranan...

Hey sıkılmaz! Ağlamazsan bari gülmekten utan

.....

Arkadaş yurduma alçakları uğratma sakın

Siper et gövdeni dursun bu hayasızca akın...

Bu mısraların bana yüklediği görevi yerine getirdim. Şimdi bundan dolayı mı yargılanıyorum? İstiklal Marşı Anayasa'nın değişmez maddesidir. Conilerin kucaklarına atılmış o Leylaların çığlıklarını düşündüğüm için göğsümü bu hayasızlığa siper ettim. Ve bundan dolayı da şeref duyuyorum. Her türlü cehalete, gericiliğe, ahlaksızlığa, rezalete, sömürüye karşı başkaldıran konuşmalarımdan dolayı şeref duyuyorum.

Söylediklerimi doğrulayan bir başka olay da birkaç ay önce meydana gelmedi mi? Amerikan uçakları Adana İncirlik üssünden Meclis'ten yetki ve izin alarak mı uçtular? NATO tatbikatı ise bilgimiz olması lazım. Amerikan uçakları hangi yetkiyle Irak semalarında uçuş yapıyor? Ve bu Amerikan askerlerinden birkaçının üç kızımıza tecavüz ettiklerini televizyonlardan öğrendik. Namusları kirletilen o kız kardeşlerimizin gözyaşlarını silmesi gereken el, milletimizin temsilcisi Millet Meclimiz değil midir?

Aynı Amerikan askerleri, 1990'lı yıllarda Antalya' da M. Kemal'in büstüne çıkararak pislediler. Şevki Yılmaz ile uğraşan sözde Atatürkçüler neredeler? Niçin tepki göstermediniz? Atatürkçülük maskesi altında Türkiye'de kavga çıkarmaktan başka gayeleri olmayan, barış görüntüsü altında Türkiye'nin huzurunu bozmaktan başka hiç bir gayeleri olmayanlar, sahte Atatürkçüler o gün neredeydiniz? Her fırsatta Kızılay meydanında sömürücüler adına gürültü çıkaran bir avuç mutlu azınlık, Antalya'da Conileri protesto için neden yürümediler? Tenkit ettiğiniz Şevki Yılmaz o gün Antalya'ya gidip bu çirkin hadiseyi işleyen Conileri protesto etti. Medya bu konuşmalarımı içeren kasetlerimi neden yayınlamıyor? Ben o günlerde Antalya Spor Salonundaki konferansımda „Ey sahte Atatürkçüler! Coniler heykele pislerken şeref mi duyuyorsunuz? Benim yaşlı dedem heykele sırtını döndü diye yargılıyorsunuz da, Coni'ye niçin hesap sormuyorsunuz?“ diyerek hakettikleri cevabı verdim. Şimdi bütün bunları bir kenara bırakacaksınız, montajlanarak yayınlanan konuşmalarımdan dolayı beni yargılatıracaksınız! Bu mudur adalet ve hukuk anlayışınız?

KERHANEYİ PROTESTO DAVASI

Aziz milletim!

Ve milletvekili arkadaşlarım!

Gaziantep'teki genelevle ilgili bir dava daha var. Ortadoğu'nun en lüks, en modern kerhanesinin 1990 yılında Gaziantep şehrimizde kurban kesilerek, „Allahu Ekber“ nidalarıyla, tekbirlerle, gülünerek, bayram havasında açılmasını, imanım gereği protesto ettim diye yıllar sonra hakkımda dava açtılar.

Gaziantep'te kardeşlerimi çok severim. İstiklal Savaşımızda, milli mücadelemizde en fazla şehidi Antep vermiştir. Bu yiğit insanlar altı bine yakın şehit verdiler. 1918'de Fransızlar Antep'i işgal etti. Komutan Şahin Bey şehit olunca Fransızlar şehre girdiler. Üç yıl boyunca Fransız bayrağı Antep kalesine zorla çekildi. İşte henüz on altı yaşında bir genç olan yiğit Kâmil, Fransızların işgali altındaki Antep sokaklarında dolaşırken Fransız askerinin elinin bir Türk kızının başörtüsüne değdiğini görünce dayanamadı; Fransız askerini öldürdü. Onu da orada şehit ettiler. Gaziantep'te Şehit Kâmil ismiyle bir ilçe var.

İşte 16 yaşındaki bu mübarek genç şehidin bulunduğu ve ismiyle anılan bu ilçede yetmiş yıl sonra 1990'da genelev açılıyor. Genelev açılışı kurban kesilerek yapılıyor. Bu konuda elimde Gaziantep Yaprak TV müdürünün olayı doğrulayan kaseti var. 9

Ağustos 1990 tarihli Bugün gazetesinde, düşünen her insanı çıldırtabilecek bu konuyla ilgili bir haber var. „Tekbirlerle , Allahu Ekber denilerek, kurban kesilerek genelev açılıyor“...33

KERHANE AÇMAK NE ZAMAN İBADET OLMUŞTUR?

Biz Arafat'ta tekbir getirirken laiklik elden gidiyor dediler. Arafat'ta Mozart müziği mi dinleyecektik? Dans mı edecektik? Arafat'ta tekbir getirmek laikliği çiğniyor, yok ediyor da, kerhane açılışında tekbir getirmek neden laikliğe aykırı olmuyor? Nerede Atatürkçü geçinen sömürücü çevreler? Kerhanede tekbir getiriliyor.

Bakkal dükkânı açılışında bile duaya, besmeleye karşı çıkan bu zihniyetin hayatta hiç besmeleyle açılış merasimi yaptığı görülmüş müdür? Ama kerhane olunca, kadının vücudunun satıldığı yer olunca tekbir getiriliyor. Maksatlarının ne olduğunu anlamamak mümkün mü? Kurban Allah'ın emri olan dini bir ibadettir. Genelev açmak ne zaman ibadet olmuştur. Sadece inanan insanlarla ve Rabbimizle alay etmek için tekbirlerle, kurban keserek genelev açılmıştır. Ve „Tekbir getirilirken gülüşmeler oldu“ diyor gazete. Haber devam ediyor: „Gazeteciler „Kurban kesmeyin, koyuna acıyın, içeride zaten kurbanlıklar var“ diyorlar. Bakın şu duruma! İnanan bir insan bu olay karşısında nasıl kaygısız kalabilir? Nasıl tarafsız kalabilir ve nasıl susabilir?

O kerhaneler de çalıştırılan hanımlar güya beni protesto etmişler. Yalan! Eğer o kardeşlerimiz yaptıklarından şeref duysalar kameralar karşısında yüzlerini kapatırlar mı? Hangi meslek sahibinin kamera karşısında konuşurken yüzünü kapattığını gördünüz? Ama bu yerlerde vücutlarını pazarlayanlar yüzlerini kapatmaktadırlar. Bu durum, onların pişmanlıklarını ve üzüntülerini gösteren fevkalade acı bir tablodur.

Gaziantep'in yiğit insanları kendi şehirlerinde böyle bir fuhuşevi açılmasına çok büyük tepki gösterdiler. Bu tepkileri sebebiyle bizi Gaziantep'e davet ettiler. O zaman ne belediye başkanı, ne de milletvekili idim. Kapalı Spor Salonunda binlerce Gaziantep'liye hitap ettim. Ve bir kaç ay sonra bizi Gaziantep tren istasyonu çevresinde yapılan on binlerce kişinin katıldığı mitinge davet ettiler. Burada da tepkimi dile getirdim. Bu iki konuşmamıza doyamayan Gaziantep halkımız, belediye başkanı seçildiğimde futbol stadyumunu tuttular. Giriş ücretli olmasına rağmen, onbinlerce Gaziantep'li kardeşlerim bu stadyumda tekrar bizi dinlediler. Şimdi buradan sesleniyorum! Bizim bu tepkilerimizi çarpıtarak gündeme getiren bir kısım satılmış medyada cesaret ve yürek varsa, Gaziantep'te yaptığım konuşma kasetlerinin tümünü yayımlasın!

Gaziantep halkı; alevi-sünni, solcu-sağcı, kadın-erkek bütün vatandaşlar bizim yanımızda yer alarak, şehit diyarı Gaziantep'te kerhanenin açılmasından dolayı duydukları rahatsızlıkları ve tepkileri, bizi düzenledikleri miting ve konferanslarda konuşurmak suretiyle ortaya koydular. Dolayısıyla bizim bu konuşmamız Gaziantep'te kardeşliği ve barışı sağlamıştır. Eğer biz Gaziantep'e gidip orada onların tepkilerinin tercümanı olmasaydık, belki de Gaziantep'te hepimizi üzen olaylar yaşanacaktı. Antep halkının feveranı, öfkesi o kadar büyümüştü ki, biz onları konuşma ve telkinlerimizle sakinleştirmeye çalıştık. Böylelikle Gaziantep'te kardeşliği ve barışı bozmaya yönelik nahoş olayları önlemiş olduk.

HUYUMU DEĞİŞTİREMEZSİNİZ

Benim konuşurken bir huyum var. Olayları kendi vicdanımda yaşıyor gibi konuşuyorum. Suçum budur. Yani o genelevlerde aldatılanlar benim yakınım gibi konuşuyorum. Çünkü onlar, yüce Mevla'mızın cenneti ayakları altına hediye ettiği anne adayları kızkardeşlerimizdir. Bu açıdan da olaya tepki gösterdim. Yoksa benim Belediye Başkanı olan zatla kişisel bir davam ve husumetim yoktur. Yakından bir tanışıklığım dahi yoktur. Benim bu tepkim o zulme ve yanlışlığa mahsus bir tepkiydi.

Meşhur bir TV programcısına sordum: Sen İstanbul'da villanın bulunduğu sokakta veya mahallede bir kerhane açılrsa orada oturur musun? „Oturmam „ dedi. Villanı yarı fiyatına satıp, taşınır mısın? diye sordum. „Ne yarısı, onda birine bile satar giderim“ dedi. Neden? Hani „sosyal hizmet yuvalarıydı“(!) buralar?Lütfen olayları tahlil ederken iğneyi önce kendimize, sonra çuvaldızı başkasına batıralım!

FEMİNİSTLER NEREDELER?

Domates pazarı, patates pazarı olabilir ama müslüman bir ülkede kadın pazarlarının, kerhanelerin olması benim onuruma dokunuyor. Hıristiyan olan İsveçlilerin parlamentosu, ülkesinde kerhaneleri kapatma kararı alırken, geneleve izin vermezken, topraklarında namus ve din uğruna milyonlarca şehidin yattığı, Sütçü İmam'ın örtü için istiklal savaşını başlattığı bir ülkede kerhanelerin olmasına ben her zaman karşıyım ve her zaman da karşı olacağım. Çünkü Cenab-ı Hakk yüce kitabımızda „İnananlar arasında çirkin şeylerin (fuhuşun) yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da ahirette de çetin bir ceza vardır. Allah bilir, siz bilemezsiniz“ 34 ve ayrıca „Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayasızlıktır ve çok kötü bir yoldur.“ 35 buyurarak bizlere bu kötülöklere karşı çıkmamızı emretmektedir.

Efendiler!

Tarihin altın sayfalarına baktığımızda namus mefhumuna ne kadar çok değer verdiğimizi görmek mümkündür. Bulgarlar 1918 yılında Edirne'yi işgal ettiğinde üçyüz müslüman kadını bir yere toplayarak „Size üç gün müddet veriyoruz. Ya bu evde yanacaksınız, ya da namuslarınızı kendi arzularınızla bize teslim edeceksiniz“ dediler. Düşmanın bu çirkin teklifine karşı bacılarımızın „Bre gavur, bre gavur, üç gün düşünmeye ne gerek... Evi tutuşturun, yanacağız, yanacağız, yanacağız, ama tek bir saçımızı bile size teslim etmeyeceğiz“ şeklindeki onurlu cevaplarını ve diri diri yanarak saçının tek bir telini bile namahreme teslim etmeyen kahramanlıklarını bilen bir kardeşiniz olarak aynı topraklar üzerinde kerhanelere ve bu zulümlere tahammül etmemiz mümkün değildir.

KADIN HAKLARINI SAVUNMAK SUÇ MU?

Kadın kutsaldır, eşinin hayat ortağıdır, annedir ve öğretmendir. Sermayenin reklam aracı değildir. Feministler, çağdaş geçinen kadın dernekleri neredeler? Neden yanımda değiller? Ben, kadının onurunu korumanın mücadelesini yapıyorum. Kadının aile ve cemiyet içindeki yerini yükseltmek için konuşuyorum. Kadının ayağının altında cennet olduğunu öğreten bir zihniyete sahibim. Kadının vücudunun domates, patates gibi satılmasına karşı çıktım. 36 Ve kadın haklarını lafla değil, eylemle savunarak genelev olayını protesto ettim. Yoksa medyanın uydurduğu gibi kimsenin ailesine hakaret kastım olmamıştır. Kişilere anlayacağı şekilde konuştum.

Eşsiz önderimiz, izinden gitmekle şeref duyduğumuz Hz. Muhammed (SAV) Efendimiz kendisine „Bana zina etmem için izin verir misin ya Resulullah“ diyen gence „Senin annenle veya kızkardeşinle bir başkasının zina etmesini ister misin?“ deyince; „İstemem ya Resulullah“ cevabı veren gence, „O halde ey genç! Şimdi zina etmek istediğin kadın birinin annesi, kızı veya hanımı değil mi?“ buyunca genç: „Tövbe ettim, vazgeçtim ya Resulullah“ diyor. Bunu bilen bir kardeşiniz olarak sadece uyarmak için o günkü tebliğ vazifemi yerine getirdim.

BU YAYINLARI DURDURUN!

Avukatlarımın mahkemede söyledikleri gibi Sayın Taşar ve Sayın Doğan medyanın bu yayınlarından rahatsız olsalardı, yayınların durdulmasını isterlerdi; RTÜK'e, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na başvururlardı.. „Biz bu medyanın yayınlarındaki hakaretlerinden rahatsız oluyoruz, lütfen bu yayınları durdurun“ derlerdi. Sorarım şimdi; Sayın Taşar ve Doğan'ın böyle bir müracaatları olmuş mudur?

Böyle bir talepleri olmadıysa, her hafta yayınlanan bu sözlerden rahatsız olduklarını nasıl iddia edebilirler? Ben onlardan daha çok rahatsız olduğum ve onları kendilerinden çok daha fazla düşündüğüm için de ilgili yerlere müracaat ederek yayınların durdurulmasını istedim. Yayından önce RTÜK'e müracaatım oldu. Bu, dosyalarda mevcuttur. Ankara Savcılığına müracaatım var. Noter kanalıyla, ülkemde fitnenin merkezi olan medyanın program yapımcısına „Yapmayın, kişilerin ailelerine reyting yapma arzusuyla hakaret etmeyin“ manasında uyarılarda bulundum. Biz hakaret kastını işlemiş olsaydık, yayının durdurulması için müracaat eder miydik?

Kim hakaret etmiştir? Ben yayın durdurulsun diyorum, ama bu hakaretlerin muhatabı olan kişilerin henüz bu televizyonlardaki yayınları durdurmaya yönelik hiç bir gayretleri olmamıştır. Sayın Celal Doğan ve Taşar'ın ailesi benim kardeşlerimdir. Beni en çok üzen, medyanın bunlara yönelik üzücü yayınlara ısrarla devam etmesidir. Taşar ve Doğan'ın bir an önce bu yayınları yapan televizyonlar hakkında dava açmasını bekliyorum.

ANLADIKLARI DİLLE KONUŞTUM

Bütün bu anlattıklarım, daha önce de belirttiğim gibi 1990 yılında Körfez Savaşı atmosferi içinde konuşulmuş konulardır. İrzlarımızın yirmi dolara Amerikan askerlerine satıldığı bir sırada, tekbirlerle, dua eşliğinde kurban kesilerek kerhanenin açıldığı bir atmosferde, her müslüman gibi imanımın gereği olan tepkimi ve hissiyatımı, insanların anlayacakları şekilde dile getirdim.

Çünkü sevgili Peygamberimiz, izinden gitmekle şeref duyduğumuz eşsiz önderimiz Hz. Muhammed (SAV) in „Bir kötülük (münkerat) gördüğünüzde onu önce elinizle düzeltiniz; buna gücünüz yetmiyorsa dilinizle düzeltiniz; buna da gücünüz yetmiyorsa kötülöklere buğzedeniz... Bu, imanın en zayıf tarafıdır“ buyruğundaki „dille düzeltin“ emrini yerine getirdim.

Bir kısım medya ise, bizlerin bu samimi ikazlarını başka şekilde göstermiştir. Bu kimin işine yarar? Elbette 28 Şubat'ta şarteli indiren ve Refahyol Hükümetini yıktıran, Türkiye'yi yıllardır sömüren kırk haramilerin işine yarar. İnsanların ar ve namuslarına saldırmaktan utanan bir medya olsaydı, bu yayını haftalarca sürdürmeleri mümkün olur muydu? Medyanın derdi üzüm yemek değil, bağıcıyı dövmektir. Milletvekili arkadaşlarımızı ve halkımızı benim aleyhime kışkırtmaktır. Medya, bizden intikam almak istemektedir. Zira halkımız tekeli sermaye, medya ve derin devlet Bermuda Şeytan Üçgeni ile nasıl sömürüldüğünün farkına varmıştır. Bu da, bahsettiğimiz çevrelerin menfaatlerinin sonu, halkın alın teri ve kanıyla inşa ettikleri fildişi kulesi saltanatlarının yerle bir olması demektir. İşte Türkiyemizdeki kavga ve kargaşanın sebebi budur. Kavga, bir avuç mutlu azınlık ile milletin kavgasıdır. Beyler!

Tağutların ve despotların sömürüleri sona eriyor. Saray ve saltanatları yıkılıyor; göremiyor musunuz? Bu feryatlar, bu hakaretler, bu saldırılar tamamıyla Türkiye'yi sömüren mutlu azınlığın rahatının bozulduğunu ve yüz yıldır bizi „Ezenboğa“ düzeninin yıkılmakta olduğunu gösteren en bariz tablodur.

VASIYETİM

Evlatlarım! Bir gün ölür veya öldürülürsem, insanları Kâbe yoluna çağırduğımdan dolayı idamla yargılamak üzere hakkımda hazırlanan bu iddianameyi kefenime koyacaksınız. Rabbim, „Kulum Şevki huzuruma neyle geldin“ diye sorduğunda: Ya Rabbi, namaz kıldım. „O sana verdiğim akıl nimeti karşılığı bir şükür ifadesidir; delilere farz değil“. „ Ya Rabbi Oruç tuttum. „O sana verdiğim sıhhatin karşılığıdır; hastaya farz değil“. Ya Rabbi Hacca gittim, zekat verdim. „O sana ihsan ettiğim servetin karşılığıdır; fakirlere farz değil... Ey kulum bütün bu şahsi ibadetlerin haricinde, yaşadığın devirde başörtülü kızlarömöz inancından dolayı okullarömöza ve devlet dairelerine sokulmazken, işsiz evlat annesini ameliyat ettirmek için böbreğini satarken, yoksul bırakılan binlerce insan çöplüklerde ekmek toplarken, işçi, memur ve emekçiler bir avuç mutlu azınlık tarafından sömürülürken, mazlum halkların gasbedilen haklarının alınması için sen ne yaptın? Kuran’a, ezana hakaret edilirken sen ne yaptın?“ dediğinde, „İşte ya Rabbi, senin yolunu methettiğimden ve insanları sana çağırduğımdan dolayı idamla yargılandım“ diyeceğim.

Ve yine Bediüzzaman Said Nursi hazretlerinin ifadesiyle söylüyorum ki; Saçım adedince başım olsa, her birini teker teker koparsalar, bütün insanları kardeşliğin, barışın, huzurun ve saadetin kaynağı Kabe yoluna (İSLAM’a), yani „Hakkıdır Hakka Tapan Milletimin İstiklal“ yoluna çağırmaya devam edeceğim.

Efendiler!

Türkiye, nüfusunun yüzde doksan dokuzunun müslüman olduğu bir ülkedir. Böyle bir memlekette müslümanların kiblesi Kâbe’yi ve milletin dini olan İslam’ı methetmek kadar doğal bir olay göremiyorum.

Bu gerçeklerden sıkılan ve rahatsız olanlar varsa, ya Kâbe yoluna, vahiy medeniyetine bağlı olan müslüman çoğunluğun bu inancına saygılı olacaklar, ya da kendileri için başka bir vatan seçecekler. Bundan başka çıkış yolları yoktur.

HİTABETTE ÜÇ ÖZELLİK

Aziz milletim ve milletvekili arkadaşlarım

Vaktim darlığı sebebiyle aleyhimde açılan davaların ancak bir kısmını özetledikten sonra burada şu hususu açıklamayı gerekli görüyorum. Bir hatibin sürekli dinlenir olabilmesi için hitabetinde üç önemli özelliğin olması lazımdır. Saatlerce konuşacaksınız, salonda binlerce insan var ve onların sizi dinlemelerini sağlayacaksınız. Bunu, düşünmek, güldürmek ve heyecanlandırmak metoduyla yapmanız gerekmektedir.

Allah (CC) ın lütfuyla bu üç özelliği bütün hitabet döneminde göz önünde bulundurdum. Bir kısım medya, benim o konuşmalarım içinden sadece beş dakikayı geçmeyen, konunun gereği öfkeli bölümleri aslından koparıp montajlamak suretiyle yayımlayarak kamuoyunda şahsımı bağırان, çağırان bir hatip imajıyla tanıtmaya çalıştı. Bir hatip devamlı bağırسا dinleyiciye saatlerce hitap edebilir mi? Medya, bu konuşmalarımızda düşündüren, güldüren bölümleri vermiyor. Sadece yangın mahaliyle ilgili heyecanla konuşulan ve beş dakikayı geçmeyen bölümleri kamuoyuna yansıtıyor. Bizi bağırان, kavgacı biri olarak tanıtmak için heyecanla yapılmış birkaç dakikalık konuşmayı bir dakikaya sığdırarak veriyor. Bu bir oyundur. Kasetlerimin tamamı yayımlandığında bir kısım medyanın montaj tezgahı görülecektir.

YEDİ YILDIR NEREDEYDİLER?

Düşünülmesi gereken konu şudur: Bu konuşmaları, 1990 yılında 1993, '94, '95, '96 yıllarında gündeme getirmediler de neden Türkiye'de tekeli sermayenin hortumları kesilince, bazı çevrelerin sömürülerine dur denilince gündeme getirdiler. Bir parti genel başkanının dediği gibi, „Düşünen insan sormaz mı: Yedi yıldır neredesiniz? Niçin bu konuşmaları yedi yıl önce değil de şimdi gündeme getiriyorsunuz?“

Bir kısım medyanın yapay olarak Türkiye'nin gündemini, Sayın Barlas'ın dediği gibi „Çalışan Türkiye'den geze Türkiye'ye çevirmek“ için tezgâhlanan oyunlara akli selim sahiplerinin alet olmamaları gerekir. Bunlar emperyalist güçlerin tarih boyunca tezgâhladıkları oyunların bir devamıdır. Hem milletvekillerinin, hem de halkımın, birliğimizi tehdit eden bu oyunlara gelmeyeceklerine yürekten inanıyorum. Dün yüce Meclis'e ve milletvekillerine „yuh olsun“ başlıkları atacak kadar alçaklaşan bir kısım medyanın bugün kurban seçtiği bir kardeşinizim. Kendileri kellemi alamadıkları için bıçağı milletvekili arkadaşlarımın ve yargının eline veriyorlar.

Kararınızda hürsünüz. Hakkımda hangi kararı alırsanız saygı göstereceğim. Ancak tarih, evlatlarımız ve torunlarımızın, bir gün hakikatler ortaya çıktığında sizi nefretle anmamaları için kardeşlik görevimi yerine getirmek amacıyla bu konuşmayı yapıyorum.

SERT KİM MİŞ?

Bugün bizlerle uğraşan çevrelerin saldırdığı, hatta yıllarca Mısır'da sürgün hayatına mahkum ettirdikleri İstiklal Savaşımızın kahramanlarından ve Milli Marşımızın şairi Mehmet Akif Ersoy da bizim gibi, hatta bizden daha da sert konuşmalar yapmıştır. Gelin, dinimize, kitabımıza, mukaddesatımıza, kültürümüze, örtümüze ve medeniyetimize yapılan saldırılar karşısında Mehmet Akif Ersoy merhumunun söylediklerini dinleyelim:

Kızımın iffeti batmakta rezilin gözüne ,

Acırım tükürüğe billah, tükürsem yüzüne

.....

Ey, bu toprakta birer na'ş-ı perişan bırakıp,

Yükselen, mevkib-i ervah! Sakın arza bakıp;

Sanmayın: Şevk-i şehadetle coşan bir kan var...

Bizde leşden daha hissiz, daha kokmuş can var!

Bakmayın, hem tükürün çehre-i murdârimıza!

Tükürün: Belki biraz duygu gelir ârimıza!

Tükürün cephe-i lâkaydına Şark'ın, tükürün!

Kuşkulansın, görelim, gayreti halkın, tükürün!

Tükürün milleti alçakça vuran darbelere!

Tükürün onlara alkış dağıtan kahpelere!

Tükürün Ehl-i Salib'in o hayâsız yüzüne!

Tükürün onların aslâ güvenilmez sözüne!

Medeniyyet denilen maskara mahluku görün:

Tükürün maskeli vicdânına asrın, tükürün!

Hele i'lânı zamanında şu mel'un harbin,

„Bize efkâr-ı umumiyyesi lâzım Garb'ın;

O'da Allâh'ı bırakmakla olur“ herzesini,

Halka iman gibi telkin ile, dinin sesini,

Susturan aptalın idrakine bol bol tükürün!...37

Ve mücadelesini kendime örnek aldığım Büyük Doğu idealinin çile, mücadele ve dava adamı üstad Necip Fazıl Kısakürek (ra) in fikir öfkesi hakkındaki şu satırları ibretle okuyalım:

„Öfke, insan başını sıçan kafasından ayıran tek hassa... Ha

tüfeği olmayan asker, ha öfkesi olmayan fikir!

Bazı kalemlerdeki öfke edası birtakım hantal mizaçların hoşuna gitmiyor. Onlar, ifadede itidal, ruhta rüküdet tarafı...

Böylelerine acımak lazım. Zira onlar, görülmesi kolay olan öfkeyi görüyorlar da, görülmesi kolay olmayan fikri görmüyorlar. Böylelerine, suyu içilip de tanesi bırakılan hoşaf misalini mi hatırlatmalı?“ 38

ÇİFTE STANDART

Aziz milletim!

Değerli milletvekili arkadaşlarım!

CHP'nin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı Zülfü Livaneli'nin Silahlı Kuvvetler için yazdığı şiir neden arşivlerden çıkarılıp gündeme getirilmiyor? Eğer geçmiş kurcalanacaksa, Silahlı Kuvvetler için „it“ diye şiir yazan biri ve bunu Belediye Başkanı adayı gösteren CHP niçin yargılanmıyor? Niçin medya bu konuşmaları, bu yazıları gündeme getirmiyor? Bana bir kısım medyanın tezgâhıyla dava açan Silahlı Kuvvetler neden bu kitap hakkında dava açmamıştır?

Daha dün CHP-DYP koalisyon hükümeti, İstanbul eski Emniyet Müdürü Necdet Menzir'in „Türkiye’de Atatürkçü yok, sahte Atatürkçüler var... Sahte laikler var“ sözüyle yıkılmamış mıydı? Türkiye 1995 yılında seçime bu cümle yüzünden gitmedi mi? Gazeteciler CHP'nin yetkili bir milletvekiline „Menzir'in bakan olarak bulunduğu bir hükümete nasıl güvenoyu vereceksiniz?“ diye sorunca; bu yetkili, „Biz geçmişe bakan bir parti değiliz, yeni bir sayfa açtık, geçmiş kurcalamayız; Menzir'in bugünkü durumunu dikkate alıyoruz“ demiştir.

Bu nasıl siyasi ahlaktır? Bu çifte standartın sebebi nedir? İşinize gelmeyince Menzir'in geçmişi kurcalanmayacak, ama işinize gelince Şevki Yılmaz'ın yıllar önce günün şartlarına göre söylediği tarihi sözler montajlanarak, kuşa çevrilerek sebep ve saikleri araştırılmadan aylarca yayımlanacak ve böylece ülke gündemi sun'i olarak değiştirilmeye çalışılacak...

BOŞALMA HAKKI KİMİN?

Bu memlekette devlet memuru olan, askeri üniformalı bir kişi çıkıyor, bu ülkenin ikinci büyük makamında bulunan Başbakan'a ağıza alınmayacak laflar ediyor. Ve halkı müslüman bir ülkenin başkanına „P...“ diyen, „Başbakan değil, istersen bilmem ne bakanı ol. Adam olsan, oraya (hacca) gitmezsin“ sözlerini sarfeden bu kişinin edepsiz, seviyesiz, halkömözön kendisine iade ettiği hakaretlerine karşı yine ülkenin en tepesindeki kişi; „boşalma hakkını kullanmıştır.“ diyor. Ayrıca bir soru üzerine Milli Savunma Bakanı da, Başbakana yapılan hakaretin normal olduğunu söyleyebilmektedir. 39

Bu çifte standart değil de nedir? Eğer bu memlekette birilerinin Başbakan'a hakaret etmesi boşalma olarak adlandırılıyorsa, yedi sene önceki olağanüstü şartlar karşısında, ülkenin bağımsızlığının tehlikeye girdiği bir anda, körfez savaşı esnasında, namusların ayaklar altına alındığı, tekbirlerle kerhanenin açıldığı, zamlar ve haksız vergilerle halkın ezildiği bir ortamda konuşarak halkın hissiyatına tercüman olan Şevki Yılmaz ve arkadaşlarının boşalma hakları yok mudur?

KİLİSE'DE ÖDÜL

Halkımız, bizim fezlekelerimizin gündeme getirildiği sıralarda, evinde patlayıcı madde bulunduğu iddiasıyla tutuklanan Eşber Yağmurdereli'yi affetmeye kalkanların bizim hakkımızda ortaya koyacakları tavırları ve verecekleri kararları çok merak etmektedir.

Avrupa'da bir ibadet merkezi olan kilisede ödül alan Yaşar Kemal'e alkış tutanların, bu fezlekeler karışısındaki durumunu merak ediyorum. Aynı ödül merasimi Türkiye'de bir camide yapılsaydı, laikliği dillerinden düşürmeyenlerin tepkileri acaba ne olurdu? Beyler! Ya olduğunuz gibi görünün, ya da görüldüğünüz gibi olun.

SUÇUMUZ NEDİR?

Vatanımın temeline dinamit koymadım. Askerime, polisime, halkıma silah çekmedim. Bir karıncayı dahi ezmedim. Banka soymadım. Hayali ihracat yapıp devleti dolandırmadım. Devlet parasıyla, özel bankalar kurup tüyü bitmedik yetimlerin, gariplerin ve tüm ezilenlerin haklarını devlete yüksek faiz oyunuyla borç para vererek hortumlamadım. Benim, benliğinden, kültüründen, tarihinden, dininden uzaklaşma tehlikesiyle karşı karşıya bulunan; esrarın, eroinin, alkolün, fuhşun ve şeytanın diğer emperyalist tuzaklarına düşmüş bulunan ve „yok mudur beni kurtaran?“ diye feryat eden gençlerimizin imdadına koştuktan başka bir suçum olmadı.

Eğer maddi ve manevi değerlere sahip çıkmak, sömürülen ve ezilen milyonların hissiyatına tercüman olmak ve insanlığı, tek kurtuluş reçetesi olan İslam Nizamına davet etmek suç kabul ediliyorsa, evet ben bu suçu işledim ve işlemeye devam edeceğim.

İhanet Ve Zulümler Karşısında Ne Yapmalıydım?

Çekiç Güçte'ki Conilerin Şemdinli kaymakamını dövdüğü, NATO tatbikatı bahanesiyle gece yarısı Saratoga gemisinden atılan bir füze ile askeri bir gemimizin batırıldığı, Azeri Türküne kurşun sıkan Ermenilere aç kaldılar diye Ankara'dan tonlarca buğday gönderilip elektrik verildiği, TIR'lar dolusu silahların geçişine müsaade edildiği, düşüncesinden dolayı insanların eline kelepçe vurulduğu, kızlarımızı 6. Filodaki Conilere pazarlayan Manukyanların boynuna vergi rekortmeni madalyası takıldığı, vurgunların, soygunların, zamların ve işsizliğin insanımızı canından bezdirdiği bir ortamda oturma ve susmanın ihanet olduğunu bildiğim için konuştum ve bundan da şeref duyuyorum. Allah'ın aslanı, ilmin kapısı, Müslümanların Halifesi Ehli Beyt'in incisi Hz. Ali (r.a)'nın hayatım boyunca bana ölçü olan şu sözünü her zaman olduğu gibi bugün de tekrar ediyorum; „Zulüm ve haksızlık karşısında gereğini yapmayanlar, hem haklarını hem de şereflerini kaybederler.“

BARIŞ VE MUTLULUĞUN YOLLARI

Tüm kasetlerdeki konuşmalarımın işlediğim ana tema, barış sevgi ve huzur olmuştur. Maalesef medya işlenen bu temaların hiçbirini yayımlamamıştır. Onbeş yaşından beri 27 yıldır kürsüdeyim. Elbette her hatibin hatası olur. Susan ve oturan hata yapmaz; konuşan ve yürüyen yapar. Hatasız konuşma peygamberlere aittir ve Cenab-ı Hak'ın vahyine müstenittir.

Konferanslarımda toplulukları tüm insanlığın saadeti, huzuru ve barışı için beş şeye davet ettim.

1- Irkçılık yapmayalım. Türk, Kürt, Arap, Acem, Alman vs. hepimiz Allah'ın kudret kaleminden şekillenen sanatının en büyük eseri olan kullarıyız. Yaradılanı yaradandan ötürü severiz. Gençlik çağımın en verimli on iki yılı Avrupa'da gurbetçi kardeşlerimle birlikte geçmiştir. Çoğu zaman konferanslarıma trenle giderdim. Bu yolculuklarım sırasında kompartmana bir Alman çifti geldiği zaman gözyaşlarımı tutamaz ve „Allah'ım bana ihsan ettiğin hidayeti bunlara da ver. Cehenneminden bunları da koru, senin Cennetin geniştir, bunlara da nasip et „ diye dualar ederdim. Bir hıristiyan için dua eden bir kardeşiniz olarak, bütün insanlığı ırk ayrımı yapmadan Adem'in evlatları gördüm, tanıdım. Ve bütün insanlığın saadeti ve huzuru için yollara düştüm.

Biz zulme karşıyız. Zulmü babamız da yapsa ona karşı dururuz. Bu inancı taşıyan bir kardeşiniz olarak „zulmü desteklemeyin, zalimi alkışlamayın“ fikirlerini halkımıza duyurdum. 2-Lisanlarda tefrika yapmayalım: Konferanslarımda yine şunları söyledim:

„Kürt kardeşlerim Kürtçe konuştu diye neden kızılıyorsunuz? Türk insan da, Kürt insan değil mi? Lazca, Gürcüce, Boşnakça, Çerkezce, Arapça vs. bütün lisanların Rabbı Cenab-ı Allah'tır. İnsanları lisanlarından dolayı ayıplamak büyük bir vahşettir. Birileri böyle istiyor diye insanların doğal haklarını ellerinden almak tefrikadır, bölücülüktür, zulümdür. Niçin benim doğudaki Kürt kardeşim ana lisanını öğrenmeyecekmiş? Bu hakkı bunlardan hangi despot yönetim alabilir?

Osmanlı ecdadımız böyle faşist davransaydı, hangi Kürt bugün Kürtçe bilebilirdi? Hangi Boşnak Boşnakça konuşabilirdi? Onlar hoşgörüyü davranmışlardı. Çünkü Almanca da, Çince de Allah'ın lisanıdır. Lisanın müslümanı, gâvuru olmaz. Hepsi Allah'ın öğrettikleridir. Bizim dinimiz bir lisan bir insan derken ve lisan öğrenmeye teşvik ederken, insanları lisanları yüzünden horlamak ve yargılamak Türkiye«de bu millete yapılacak en büyük kötülüktür.

Ülkenin mekteplerinde yabancı dil eğitimi, İngilizce, Fransızca, Almanca genişletilmelidir, modernize edilmelidir, buna itirazımız yok. Ancak, İngiliz diline bu hürriyet verilirken İstiklal Savaşında birlikte savaşan, bin yıl aynı Anadolu toprağında et ve tırnak gibi yaşayan, bir vücut gibi kardeş olmuş müslüman Kürt kardeşimin Kürtçesine karşı çıkmak zulümdür.“

Lisanlarda ırkçılığın, bölücülüğün yapılmasına karşı çıktım, konferanslarımda bunları anlattım ve anlatmaya devam edeceğim.

3- Mezheplerde ayırma karşı çikalım: Alevi-sünni hepimiz kardeşiz. Alevi ve sünni kardeşlerimin kendi mezheplerinin gereğini yaşamalarından daha doğal bir hak olabilir mi? Alevi cemaatine Diyanet İşleri Başkanlığında niçin bir başkan yardımcılığı vermediniz diye haykıran ve niçin Tunceli'ye bir sünni müftü gönderiyorsunuz da, aleviliği bilen bir müftü gönder miyorsunuz diyen bir kardeşinizim. Alevilik, Hazreti Ali (k.v) yi, Hüseyin (r.a.) i ve Ehli Beyt'i sevmekse, Türkiye'de en büyük alevi benim diye yıllarca meydanlarda konuştum.

Yıllarca sünni ve alevi müslümanları birbirlerine düşürmek için nice tezgâhlar kurulmuştur. Mesela Gazi Mahallesindeki olayların asıl sebebi bir kısım medyadır. atv'nin haber programında „Alevi kahvesi tarandı“ diye haber verilmeseydi, o gün polis - halk çatışması olur muydu? Ama hâlâ ATV hakkında dava açılmamıştır.

Kahvenin alevisi sünnisi olur mu, diyorum konferanslarımda. Kahve kahvedir. Alevi de oturur sünni de. Gayeleri ne? Gayeleri, halkı kışkırtıp alevi - sünni, halk - polis çatışması meydana getirtmektir ve derin devletin ekmeğine yağ sürmektir. Konferanslarımda, „Hepimiz bir vücuduz. Çanakkale'de, İstiklal Savaşında alevi-sünni kardeşçe bu ülkeyi savunduk. Alevi, Kürt, Arap, Acem ve Türk kardeşdir; bizi bölmeye çalışanlar kalleştir“ dedim ve demeye devam edeceğim. Yurdumuzdaki alevi, sünni kardeşlerimizin o içler acısı yoksulluğunu içinde hisseden bir

kardeşinizim. Diyarbakır'da çadırlardaki ehli sünnet kardeşlerimin sefaletiyle, Tunceli'deki alevi kardeşlerimizin sefaleti aynıdır. Derdimiz ortaktır. Mücadelemiz de ortak olmalıdır.

4. Tarikat, meşrep ve parti ayırımı yapmayalım: Nurcu, Süleymancı, Kâdiri, Nakşi herkesi sevin, hepimiz kardeşiz. Çünkü Yüce kitabımız bize kardeş olmamızı ve birbirimizi sevmemizi emrediyor. Suçlamaların, kuşkuların ve tartışmaların bir ölüm kalım mücadelesine dönüştürüldüğü günümüzde siyasetimizin yeniden planlı, programlı, düzenli, disiplinli bir hizmet yarışına dönüştürülmesi gerektiğine inanıyorum.

Sivil idareyi temsil eden Meclisimizin „Hakimiyet Hakk adına milletindir“ ilkesine zarar verecek her türlü kuru gürültü ve kavgalardan uzak kalması gerekir. Bu, hepimizin menfaatine olacaktır.

5. Halkımızı şekil ve düşünce ayırımı yaparak bölmeyelim: „Başı açık-başı örtülü, bıyıklı-bıyıksız, sakallı-sakalsız, sarhoş-ayık ve sağcı-solcu ayırımı yapmayalım, hepimiz sömürülüyoruz“ diyerek konuşmalarımı şu sözlerle bitiriyordum; „Ey anneler, ey bacılar, alevi-sünni, Türk-Kürt, sağcı-solcu hepimize soruyorum; Bolu dağından çıkarken arabamız kaza yapıp, ayağınız kapıya sıkışsa veya eviniz yansa; aleviye gelme, sünniye gelme der misiniz? Baş açık veya kapalı olana sen yardım etme der misiniz? Sosyal demokrat veya sağ demokrata gelme der misiniz? Eviniz yanınca, bacağınız sıkışıp, canınız acıyınca aleviye gel, sünniye gel, Türk'e gel, Kürt'e gel; hatta hıristiyana gel, yahudiye gel, ne olur gel, diye herkesi yardıma çağırırız...“

„Canımızı kurtarmak için herkesle birleşiyoruz da, sorunlarımızın çözümü için neden emperyalizme ve haksızlıklara karşı birleşmiyoruz? Ülkemizde enflasyon yangını var, sömürü yangını var, hâlâ okullarımız kapatılmakta, başörtü yüzünden kızkardeşlerimiz üniversite kapısından kovulmaktadır. Ülkemizde zulüm var. İstisnalar hariç altmış yıllık iktidarlar doğuya cezaevi, batıya meyhane kurmayı çağdaşlık olarak görmüş, ülkemi sanayileşmeden mahrum bırakmışlardır. Yetmiş yıldır savaş yapmayan ülkemden milyonlarca gurbetçi kırk yıl evvelki cihan harplerinde yakılmış, yıkılmış Avrupa ülkelerine köle olarak gönderilmiş. Dedelerimizin cebindeki Aziziye, Mecidiye ve Hamidiye isimleriyle anılan altın paramız şimdi kuyumcu vitrinindeyken, kağıt paramız dünyanın hiçbir ülkesinde geçerli sayılmazken, dünyada öz kardeşine bile Türk parası ile değil, dolar ve markla borç para veren tek ülke haline düşürülmüşüz. Bu kadar korkunç maddi ve manevi yangınların bulunduğu ülkemizde birbirinizin kalbini kırmayın, birleşin“ mesajı verdiğim konferanslarımın tamamında halkımı parti, mezheb, ırk, şekil ve düşünce ayırımı yapmayarak birliğe çağırdım... Ama bu bir kısım medya bu vatanın gerçek sahibi olan müslümanları güya Türkiye'nin huzurunu bozan insanlarmış gibi göstermeye çalışıyor. Türkiye'nin huzurunu bozan biz değil, bu bir avuç rantçı, vurguncu, kırk harami çeteleridir.

ŞERİAT ELDEN GİDİYOR!“

Bugün şahsıma ve kardeşlerime karşı oynanan oyun ve senaryoyu biz çok yakından tanıyoruz. Bir zamanlar koca cihan sultanı II. Abdulhamit Han'ı tahtından indirten siyonist odaklar, o gün „Laiklik ve Atatürkçülük elden gidiyor“ yerine; „Şeriat elden gidiyor“ diye kampanya yaparak halkı devletin başkanına karşı kışkırtıyorlardı.

Bu bir kısım çevreler bukalemuna benzerler. Dolayısıyla devrin ve menfaat şartlarının kalıbına girerler. Menfaatlerine hangi yollardan ulaşacaklarsa çekinmeden onu alet etmeyi meslek edinenler. Bugün laik geçinen medya II. Abdülhamit'i devirirken şeriatçıydı. Halkımızı Sultan II. Abdulhamit'e karşı „Şeri'at istiyoruz“ diye sokağa dökmüştü. Arşivleri karıştırırsanız bu gerçekleri görürsünüz.

Aynı localar İstiklal Savaşının gerçek kahramanlarına „Türkiye zayıftır, mandacılığı kabul edelim“ diye teklifte bulunuyorlardı. Bugün halkımızın inancıyla uğraşanlar, o gün mandacılık fikriyle Milli Mücadelenin karşısına çıkmıyorlar mıydı? Bu tarihi gerçeği ne çabuk unuttuk? Bugün Atatürkçülüğü dilinden düşürmeyen bir kısım medya patronlarının babaları, dedeleri, mandacılık fikrini savunuyor, Amerika ve İngiliz Muhibleri Cemiyetlerini kurarak İstiklal mücadelemize karşı çıkıyorlardı. Yani İngiltere'nin veya Amerika'nın eyaleti olalım manasındaki mandacılığı savunuyorlardı Ve yine Refahiyol Hükümetini, „Afganistan' daki radikal dinci diye tanımlanan Taliban'ın Molla Ömer Hükümeti“ne benzemekle suçlayan medya, CHP destekli Anadol-D Hükümetinin Taliban Hükümetini ABD' den sonra tanıyan ikinci hükümet olması karşısında sadece susmuştur.

DIŐIŐLERİ BAKANİ NİÇİN ASILDI ?

Aynı medya ÷lkemize hizmetten başka suçı olmayan, halkın kalbinden s÷k÷lemeyecek Şekilde sevgisi bulunan, Şehit merhum Adnan Menderes'i aynı oyun ve tezgâhlarla darağacına götürmedi mi? Menderes'i kim adına yargıladılar? Size bunu soruyorum ve cevabını düşünmeye çağırıyorum. Otuz senedir DıŐıŐleri Bakanı Fatın Rüştü Zorlu'nun asılıŐ sebebini araŐtırıyordum. Buna cevap bulamamıŐtıım... Bunun cevabını bulursak bu fezlekelerle ilgili oyunu da anlarız.

1960 ihtilalinde DıŐıŐleri ve Maliye Bakanları niçin asılmıŐtır? Ben bunu çok araştırdım. Hiç bir tarihçide cevabını bulamadım. Sonunda bu parlamentoda görev yapmış yaşlı bir milletvekilinden bu olayı dinleyerek çözdüm. Menderes ve iki arkadaşının idamına sebep olan, bugün bizimle uğraşan bir kısım medyanın o günlerde ihtilal için tezgahlattığı irtica olayı değildir. İrtica bahanesi göstermelik bir nedendir. Asıl neden Bağdat Paktı'na 1957 yılında atılan imzadır.

NATO'nun karşısında Ortadoğu'da kurulan ilk müslüman ÷lkeler ekonomik ve savunma işbirliği paktına başbakan, dıŐıŐleri ve maliye bakanları imza attıkları için idam ediliyorlar. Bağdat Paktı nedeniyle sadece Türkiye'de değil, üç ÷lkeden (Irak, İran, Pakistan) de üçer kişi öldürt÷lmüŐtür. Anlattığım bu tarihi gerçekler üzerine sizleri düşünmeye davet ediyor ve önünüze gelen fezlekelerdeki iddialarda gerçek niyetlerin ne olduğu konusunda basiretlerinizi açmak istiyorum.

Kaderimiz Aynı !

Adnan Menderes'i „Emperyalist çevrelerin adına asıyoruz“ diyemediler, çekindiler. Bugün bize tatbik ettikleri irtica olayını merhum Menderes için de tezgâhladılar. Bütün hakikatler gösteriyor ki, Türkiye'de bir kısım medya Türkiye halkının mutluluk ve saadeti için değil; emperyalist çevrelerin Türkiye'deki kirli emellerine uşaklık yapmak için görev başındadırlar. Halkımız bunları biliyor. Çatal kaşık satmasalar tirajları on bine düşecek. Halkın gözünden düŐtüler, Şimdi de Meclis'in gözünden düşecekleri günler yaklaşıyor.

Ne ilginçtir ki Menderes ve arkadaşları D 4'leri (Bağdat Paktını) kurdukları için, irtica oyunuyla ihtilalle iktidardan uzaklaŐtırılırken, Prof. Dr. Necmettin Erbakan ve arkadaşları da D 8'leri kurdukları için aynı irtica oyunuyla iktidardan uzaklaŐtırıldılar.

YIKILMASI GEREKEN ÜÇ TABU

Sözde demokrasi ile yönetilen, hakikatte ise sadece sömürülen üçüncü dünya ülkelerinde olduğu gibi Türkiye’de de bu emperyalist güçler üç tane tabu oluşturdular. Bu tabuları birlikte yıkmazsak milletimizin geleceği konusunda karamsar oluruz.

Nedir bu üç tabu?

1- Medya Parlamentosu:

Yüzelli yıldır koskoca cihan devletinin içine girmiş bu ağaç kurtları, Osmanlı Devletini Birinci Cihan Harbine sokup parçalanmasına sebep olan bu tekelci sermaye, yıllarca halkın seçtiği parlamentoya saygı göstermediler. Kendi localarında aldıkları kararları Meclis’e dikte ettirdiler. Kendi istedikleri kanun tekliflerini geçiremedikleri vakit kıyamet kopardılar. Dün, Tansu Çiller’i göklere çıkarırken, bugün yerin dibine geçirmeye çalışan medya, dün Sayın M. Yılmaz’ı yerin dibine batırırken bugün göklere çıkarıyor. Bugün Sayın Çiller’i yaylım ateşine tutan medyanın yarın Sayın Mesut Yılmaz’a da aynı şeyleri yapmayacağını kim garanti edebilir? Bir kısım medyanın huyu değişmez. Halkın seçtiği parlamentoya saygılı değildir. Kendi lobi ve locasına saygı gösterirler. 41

2- Medya Hükümeti:

Bir kısım medya, hükümetleri kendi kapıkulları olarak görür. Onun için başbakanları kendileri seçtirecekler, patronları pijamalarla başbakan karşılayacaklar. Çok rahat bir şekilde istediklerini yapacaklar ve ihaleleleri rahat bir şekilde istedikleri kesime verdireceklerdir. Ve açıklanması yasak olan Milli Güvenlik Kurulu kararlarını ve savcılık gizli ifade tutanaklarını hemen ertesi gün ele geçirip sütunlarında yayımlayabilecekler...

Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Sayın Kutlu Savaş’ın Başbakana verdiği raporu ertesi gün elde edip yayımlayabiliyorlar. Başbakana verilen gizli rapor, medyanın eline nasıl geçiyor? Medya bu gücü nereden buluyor? Bu kanun tanımazlığı, bu kanunları çiğneme cesaretini kimden alıyor?

3- Medya Yargısı:

Medya aynı zamanda hayali yargıyı da kurmuş durumdadır. Medya hem savcı, hem yargıç, hem muhbir, hem de infazcı oluyor. Mahkemelere sadece medyanın kararını ilan etmek kalıyor. Bu oyunu milletimiz de, parlamentomuz da, mahkemelerimiz de birlikte bozmalıdırlar.

Bu Komployu Yapanlar

Hiç Vicdan Azabı Duymuşlar Mıdır?

Medyanın bir başka çirkin yargısız infazından söz etmek istiyorum. Defalarca söyledim, burada bir kere daha ilan ediyorum. Bir insana silah verip falanı vur demek nasıl suça azmettirmek açısından suç ise, güzel ve cazibeli bir kadına „Al şu kamerayı, şu kişiyi yoldan çıkar“ diyerek onun intiharına sebep olmak da, aynı adam öldürtmek gibi suçtur.

Evlenmek isteyen bir insanın zaafını kullanarak, sırf „reyting“ yapmak ve dinimizi karalamak için bir insana cazibeli bir kadını gönderip evlilik rolü yaptırmak, böyle bir çirkin oyun neticesinde de o insanın intiharına yol açmak, bu bir kısım medyanın iğrenç yüzünü bir kez daha göstermektedir. Hafız Şerafettin isminde bir şahıs, oyuna gelmenin neticesinde onurunun kırılması üzerine üç gün evinden dışarı çıkmadı. Sabah kendisini tabancayla vurarak intihar etti Hafız Şerafettin... Onun intihar etmesi olayı, tümüyle medyanın entrikalarının ve şantajlarının eseridir. Bu

programcılar Hafız Şerafettin'in katilidirler. Yargılanmalıdırlar. Ben Hafız Şerafettin'in savunucusu değilim, ama bir gerçeği ifade etmek zorundayım. Acaba bu programı yapanlar hiç vicdan azabı duymuşlar mıdır?

Şunu anlatmak istiyorum; bu medyanın uşakları isterlerse çeşitli entrikalar ve tuzaklarla insanların intiharına bile sebep olabiliyorlar. İşte bunlara karşı direnen bizleri, hukuki ve medeni yollarla yıkamayan medya siyasetten saf dışı edebilmek için mahkemeleri yanıltmaya uğraşiyor.

TEK YOL İSLAM MEDENİYETİ

Bizim medeniyetimizde, bizim kültürümüzde tecessüs (kişilerin özel hayatlarını araştırmak) yasaktır. Devrin Devlet Başkanı Hz. Ömer-ül Faruk halkının rahatını ve mutluluğunu tesbit için geceleri teftiş yapardı. Bir gece dolaşırken bir eve arka pencereden girer. Ve evin gencini içki içerken görür. Ve gence der ki „Seni içki içerken yakaladım“. Genç de der ki, evet içki içtim, o Allah ile benim aramda. Hesabını Mevla'ya ben vereceğim. Rabbim beni affetsin ama sen şu hareketinle üç tane suç işledin“. Devletin başkanı şaşıır, „Suçlarım nedir?“ diye sorar. Genç cevap verir: Cenab-ı Hakk Kur'an-ı Kerim'de „Evlerinize arkadan değil önkapıdan girin“ 42 buyuruyor. Lakin siz bunun tersini yaptınız. „Casusluk yapmayın, onun bunun suçunu araştırmayın“ 43 buyuruyor. Siz ise suç araştırma gezisine çıktınız. Üç, selamsız konuşmaya başladınız, oysa Cenab-ı Hakk „Evlere selamsız girmeyin“ 44 buyuruyor. Hz. Ömer (r.a.) gencin bu sözleri karşısında özür dilemek zorunda kalıyor.

Bir bizim vahiy medeniyetimize bakın, bir de bir kısım medyanın gizli kameralarla insanların özel yaşantılarını yakalayıp abartmalarına bakın. Aile yapılarını iftiralarla karalayarak memlekette yaptıkları ahlaksızlığa bakın.

KİŞİ KAZDIĞI KUYUYA DÜŞER

Bin defa yargılansam da bunların çirkin oyunlarını milletime duyurmaya ve bir kısım gazeteleri milletimizin boykot etmesi için çağrılarima devam edeceğim. Ayrıca bu medyaya reklam veren şirketlerin ürettiği malların da halkımızın boykot etmeleri için hiç çekinmeden şehir şehir dolaşıp görevimi yapacağım. Ölsem de öldürülsem de, benden sonra kasetlerim bu işlevi Türkiye’de yerine getirmeye devam edecektir.

İstiyoruz ki; bu ülkenin kalkınmasına mani olan, ülkeyi sömüren bir avuç kırk haramilerle yalnız başımıza mücadele etmeyelim. Parlamentomuz da, halkımız da bu mücadeleye sahip çıksın. Çünkü sizin adınıza bu mücadeleyi yapan bir kardeşinizim. Biz de onlarla şirin geçinmeyi bilirdik, ama biz halkımızın yanında yer aldık. Onun için iktidar partisinin lideri olan bir kişinin şehrinde yüzde 40 oy alarak belediye başkanı, yüzde 25 oy alarak da milletvekili seçildik. Birtakım karanlık odaklar halkın seçtiğini siyasetten safdışı ettirmeye çalışıyorlar. Kendi güçleri yetmediği için Meclis’i ve mahkemeleri bu emellerine alet etmek istiyorlar. Bilmiyorlar ki, „kişi kazdığı kuyuya kendisi düşer“⁴⁵

NEREDE VE KİMİN YANINDA NÖBET TUTUYORUZ?

Aziz milletim!

Ve milletvekili arkadaşlarım!

Yakovaların, Fener patriklerinin ülkemizde serbestçe sinsi planlarını ve düşüncelerini dile getirdikleri, Karadeniz'in Rum Pontus devleti yapılması için gemilerde serbetçe toplantı yapıldığı, hırsızlık ve vurgunculuk iddialarının üzerine gidilmediği, terörün sebebi olan kişilerin T.C. vatandaşı pasaportuyla serbestçe dolaştığı bir ortamda, ülkemizde gerçekleri konuştu diye insanların, hele hele milletvekillerinin konuşmalarından dolayı yargılanmalarını istemek tam bir çifte standarttır. Ben sizden bu konuları sadece bir saat düşünmenizi istiyorum. Çünkü bizim inancımızda „bir saat tefekkür, bin yıl nafîle ibadetten daha hayırlıdır“.

Güç ve kudret sahibi ancak Allah'tır!

Hiçbir yolculuğunuz, komşuluğunuz ve ticari ortaklığınız olmayan bir kardeşinizi sadece bir kısım medyadan tanıyarak yargıyorsanız, gelecekte vicdan azabı çekmekten kurtulamazsınız. Kardeşlik görevimi yerine getirmek için diyorum ki; bu dünya hayatı bir okuldur, gelin şu dünya okulunda birbirimize yardımcı olalım.

Güç ve kudret sahibi yalnız Cenab-ı Allah'tır. Biz ancak O'nun yarattığı kullarız. Rabbimiz hepimize nefis, akıl ve ruh verdi. Milletvekili ol, belediye başkanı ol, isterse cumhurbaşkanı ol... Ondan sonra sorsalar „Ne olacaksın?“, „Hiç“ derler. Dünya hayatı kısadır çok çabuk gelir ve geçer. Kırk iki yıllık ömrümden geriye doğru baktığımda yılların sanki rüzgar gibi akıp geçtiğini görüyorum. Bundan sonraki ömrümün en uzun olanına kavuşsam bile yine, dünyevi mal, mülk, makam, şöhret açısından sonun koskocaman bir hiç olacağını görüyorum. Bin yıl da yaşasanız sonunuz yine aynı olacak. Allah'ın emriyle her nefis ölümü tadacaktır.

Geçici dünya durağından ebedi aleme yolculuk

Aşağıdaki çarpıcı hesaplamayı bir makalede okumuştum, sizlerin de dikkatlerinize sunuyorum:

„Dünyamız güneşin etrafındaki turunu 365 gün 6 saatte tamamlıyor. Biz buna bir yıl diyoruz. Doğduğumuz andan itibaren 70-80 yıl yaşarsak dünya güneşin etrafında ortalama 70-80 tur atınca bu dünyadan asli vatanımız olan ahirete göçüp gidiyoruz. Güneş ise Samanyolu galaksisinin merkezinde etrafında dönmekte ve bir turunu 255 milyon senede tamamlamaktadır. Bu da güneşin bir yılı olmaktadır. Peki 70-80 senelik bir insan ömrünü bir güneş yılına oranlarsak ortaya ne çıkmaktadır: Yaklaşık sekiz buçuk-dokuz saniyelik bir hayat...“

„İşte „Sanki dünyada ebedi kalacaktık“ gibi aldandığımız ve davranışlarımızı ona göre ayarladığımız insan ömrü bu kadardır. Bundan çocukluk ve ileri yaşlılık ile uykuda geçen zamanı çıkartırsak geriye sadece birkaç saniyelik süre kalmaktadır. Şunu hiç unutmamalıyız, güneş yılının yanında insan ömrü ne kadar kısa ise ebedi hayatın yanında da güneş yılı o kadar, hatta daha da kısadır. İşte bu büyük gerçeği bir bilebilsek, bizleri yanıltan o „sanki dünyada ebedi kalacaktık“ duygusundan bir sıyrılabilseniz, kâinatın yaratıcısı ve gerçek sahibinden bize gönderilmiş olan mesaja kulak tıkar mıydık? Hazırlıklarımızı hep bir gün mutlaka kurulacak olan o büyük mahkemeye göre yapmaz mıydık? Ve dünya menfaati için birbirimizi hiç incitir miydik?

Bu dünyadan ne krallar, ne sultanlar ne devlet başkanları geldi geçti. Hepsi de sonunda asli vatanlarına göç ettiler. Seksen yıla tekabül eden sekiz saniyelik ömrümüz bizleri aldatmasın. Ebedi hayatımızda, bir büyük mahkemede yargılanmadan önce kendimizi bu dünyada yargılayalım. Bir tarafta bizler için ebedi mutluluk ve rahat, diğer tarafta

ise ebedi ızdırıp ve elem. Tercih bizim, bu hedefe beraberce koşalım.“

Hepimiz öleceğiz. Ve bir gün ağaçlarda yeniden yeşeren meyveler gibi yeniden dirileceğiz. Allah'ın büyük mahkemesi gelecek. Kul hakkından, sözlerimizden, eylemlerimizden yargılanmak üzere bu mahkemede yeniden buluşacağız.

Bütün hayatım boyunca insanları kullara köle değil; yegâne güç ve kudret sahibi olan Allah'a kul ve Hz. Muhammed (SAV) Efendimize ümmet olmaya ve sadece onun izinden gitmeye çağırdım. Cenneti kimseden kıskanmadım. Dolayısıyla otuz senelerce Allah'ın güzel dinine, barışa, sevgiye ve kardeşliğe çağıran, kavgadan nefret eden, hayatında hiç bir şahsi kavgası olmayan, dürüst ve kul hakkına saygılı insanlarla iyi geçinmeyi şiar edinmiş biri olarak hepimizi bir saatlik düşünmeye çağırıyorum. Gelin bu dünyada niçin nöbette olduğumuzu bir düşünelim. Hepimiz Allah'ın çizmiş olduğu kader filminde birer oyuncuyuz. Buna hayat filmi diyoruz. Bu filmin senaristi, yönetmeni Cenab-ı Hakk'tır. Bu filmde, kendi hür irademizle, ya zalim ya da adil rolünde olacağız. Ya Allah'a kul, ya da maddeye köle olacağız.

„Zulmü sevemem, zalimi asla alkışlayamam, gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem“ diyen bir milletin evladı olarak diyorum ki; dünya okulunda okurken rollerimizi iyi tesbit edelim. Kimin yanındayız, ve nerede nöbet tutuyoruz?

Dünya hayatı, ahiretin ekin tarlasıdır. Müjdeler olsun! Ahireti için dünyada despot ve zalim yönetimlere boyun eğmeden, kutlu bir dava uğrunda mücadele verenlere. Ne mutlu, Müslümanım diyene!

EN BÜYÜK MAHKEME

Bir kısım medya patronları da dahil Allah'ın yarattığı tüm kullara sesleniyorum! Göz açıp kapayınca kadar kısa olan şu dünya hayatı için gelin zulmü alkışlamayalım, zalimi sevmeyelim. Kul hakkı yemeyelim ve yedirmeyelim. Çünkü Allah'ın mahkemesinde Allah'a ait günahların affı sadece Mevla'nın takdirindedir. Ama işçinin, işsiz, memurun, köylünün, garibin, fakirin, aç insanların ve çöplüklerde ekmek toplayan gariplerin haklarını haksız ihalelerle, haksız kazançlarla, haksız kredilerle yiyenlerin affı sadece ağlattıkları, gözyaşı döktürdükleri ezilen ve sömürülen insanların iradesinde olacağı en büyük mahkemeden korkun.

Bugün dünyanın girdabından, terörden, saygısızlıktan, bunalımlardan kurtuluşun tek yolu vardır. Bu yol, Allah'ın bizler için çizdiği hayat filminde müslümanca yaşamaktır. Bu kulluk ödevlerimizi bir kere daha herkese hatırlatıyorum. Biz emperyalistlerin, siyonistlerin ve mason localarının müsadese kadar değil, yalnız Allah ve Resülü'nün emrettiği kadar müslümanca yaşamak istiyoruz.

Ülkemin bütün evlatlarının yararına olacak gerçek cumhuriyet, insan hakları ve özgürlükler konusunda olumlu adımları bulunan sağ ya da sol, sünni, alevi bütün kişi ve kuruluşları hiçbir ayırım yapmaksızın milletimizin birliği ve ülkemizin bölünmez bütünlüğü için siyonizme ve emperyalizme karşı birleşmeye çağırıyorum. Unutulmasın ki, zulüm ve haksızlık karşısında gereğini yapmayanlar hem haklarını ve hem de şereflerini kaybederler. Yine unutmayınız ki, yarının yeniden büyük Türkiye'si, inanan yüreklerin, bükülmez bileklerin, harama uzanmamış ellerin ve Allah'tan gayrısının önünde eğilmeyen başların üzerinde kurulacaktır.

Değerli arkadaşlarım

Ve aziz milletim!

Geleceğine ümitle bakan, insanların insanca yaşadığı, düşüncelerin özgürce ifade edildiği, inançların kesintisiz yaşandığı, ekmeğin ve emeğin adilce bölüşüldüğü, acının ve sevincin paylaşıldığı, barışın, huzurun ve hoşgörünün hakim olduğu, Hakk'ın ve adaletin tam anlamıyla tesis olduğu yeniden büyük Türkiye ümiyle sizleri ve halkımı selamlıyorum.

DUAMIZ

Hamd, bizi insan olarak yaratan, müslümanca yaşatan, Hz. Muhammed (sav) e ümmet kılan ve bizlere sayısız nimetler bahşeden Allah'a aittir.

Liderimiz, izinde gitmekten şeref duyduğumuz Hz. Muhammed (sav) in ve O'nun Ehli Beytine ve yaranına âl ve ashabına olan salat ve selamın, yaratılanların sayısınca, hoşnutluğun nisbetince, arşın ağırlığına, kelimelerin mürekkebi miktarınca olsun! Öyle bir salat ve selam ki, bizi her türlü korku, bela ve benzeri şeylerden korusun ve kurtarsın. Bizi bütün ayıp ve kusurlardan, günah ve isyanlardan temizlesin. Ve bütün günahlarımızın affedilmesine sebep olsun...

Allah'ım, lutfet ki, gittiğimiz her yere barış ve sevgi götürelim. Bölücü değil, birleştirici olalım. Yaralanma olan yere affediciliği, kuşku olan yere inanç, ümitsizlik olan yere ümit, karanlık olan yere aydınlık ve üzüntü olan yere sevinç saçıcı olalım!

Teselli arayanların değil, teselli edenlerin, yağmur gibi hiç bir şey ayırtetmeden aktığı her yere canlılık bahşedenlerin, güneş ışığı gibi tüm varlıkları aydınlatanların, toprak gibi herşey üstüne bastığı halde hiçbir şeyini esirgemeyenlerin, alan değil veren ellerin, affedici olduğu için affedilenlerin, hak ile doğan hak ile yaşayan ve hak ile ölenlerin ve sonsuz hayatta yeniden hak ile dirilenlerin safına katılmayı bizlere nasip eyle!

Bizleri yalnız sana tevekkül edip gönül bağlayanlardan eyle! Bizler zayıflarız sen bizi kuvvetlendir. Bizler günahkârlarız sen bizi bağışla. Bizi razı olduğun kullarından eyle.

Allah'ım dünyada ibadet etme düşünme, ifade etme ve kendi alın terimizle rahat yaşama hürriyetlerini, günahlardan kaçma şuurunu, ahirette ise cennetini, cemalini görmeyi ve azabından selamette kalmayı diliyoruz.

Ey her garibin sahibi, hem dünyada hem ahirette dert ortağımız sensin. Canımızı müslüman olduğumuz halde al. Dert ve şikayetlerin son durağı, isteklerin gayesi de sensin.

Rabbim, yegâne sahibimiz sen iken biz kime sığınalım.

Allah'ım bize razı olduğun şeyleri yapmayı nasib et. Sana olan ibadetlerimizle bizleri diri eyle.

Rabb'im duamızı reddetme. Bizi kendi güç ve kuvvetimize terketme. Acizliğimize merhamet et. Gariplik ve perişanlığımıza acı. Bize layık olduğumuz şekilde muamele etme. Yüzümüzü senden başkasına secde etmekten koruduğun gibi, ellerimizi de senden başkasına açmaktan koru.

Allah'ım azabından rızana, affına, senin gazabından rahmetine sığınmıyoruz. Sen kendini yücelttiğin gibi biz seni yüceltemeyiz. Allah'ım doğu ile batıyı birbirinden uzak tuttuğun gibi, bizi de günahlardan uzak tut.

Allah'ım sonunda küfür olmayan, dünya ve ahirette şerefimizi yükseltecek bir iman, rahmet ve nur ihsan eyle.

Allah'ım bizimle günahlarımız arasında engel meydana getiren bir korku, cennete ulaştıracak bir itaat, dünya musibetlerini kolaylaştıracak bir inanç, batıl yollarla, zulümle ve haksözlöklarla mücadele edecek güç ve sabır ver. Allah'ım hayatımızı her türlü hayrın artmasına, ölümümüzü her türlü kötülükten kurtuluşa ve insanlığın saadetine vesile kıl.

Allah'ım korkmayan kalpten, kabul edilmeyen duadan, doymayan nefisten, fayda vermeyen ilimden ve sözlerden sana sığınırız. Allah'ım bizleri hidayette olan ve hidayete ulaştıranlardan eyle. Boşa geçen ömürden, cimrilikten, fakirlikten, korkaklıktan sana sığınırım. Sana ibadet etmede, sana şükür etmede seni zikretmede bizlere yardımcı ol.

Allah'ım sen affediciisin, affetmeyi seversin, bizleri de affeyle.

Ey evvellerin evveli, ey ahirlerin ahiri, ey sağlam kudret ve güç sahibi, ey talep edenlerin rahmanı, ey merhametlilerin merhametlisi, ey semaların ve göklerin benzersiz mucidi, ey celal ve ikram sahibi...

Allahım, bizi şirkten, küfürden, riyadan, hasetten, sana isyandan, batıl yollara sapmaktan, kul hakkı yemekten,

zulmetmekten ve ateşten kuru.

Ey Aziz, ey Kerim, ey Rahman, ey Rahim olan Allah'ım bizi, despot ve zalim yönetimlerin sultasından kurtarmaya vasöta eyle ve çalışmalarımızı, sohbetlerimizi ve eserlerimizi bütün insanlığın hidayetine ve kurtuluşuna vesile eyle. Amin.